

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1953 No. 55

A. TITEL

*Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Douane-overeenkomst, met Bijlage;
Londen, 5 September 1944*

B. TEKST

De Nederlandse en de Franse tekst van de Overeenkomst zijn bij Koninklijk besluit van 9 September 1944 bekendgemaakt in *Stb.* E 77.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 1 Augustus 1947 (*Stb.* H 282) luidt: „De op 5 September 1944 te Londen tusschen de Regeeringen van Nederland, België en Luxemburg gesloten Douane-overeenkomst, met het daartoe behorende, op 14 Maart 1947, te 's-Gravenhage, nader gesloten Protocol, van welke overeenkomst met protocol een afdruk bij deze wet is gevoegd, wordt goedgekeurd.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Financiën P. LIEFTINCK, de Minister van Buitenlandse Zaken W. VAN BOETZELAER, de Minister van Economische Zaken HUYSMANS, de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening S. L. MANSBOLT en de Minister van Overzeese Gebiedsdelen J. A. JONKMAN. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal Bijl. *Hand.* II 46/47, 433; *Hand.* II 46/47, bl. 1841—1875; Bijl. *Hand.* I 46/47, 433; *Hand.* I 46/47, bl. 892—913.

E. BEKRACHTIGING

De Nederlandse en de Belgisch-Luxemburgse akten van bekrachting zijn in overeenstemming met artikel 8, eerste lid, van de Overeenkomst op 29 October 1947 te Brussel uitgewisseld.

G. INWERKINGTREDING

De Overeenkomst is op grond van artikel 9 voorlopig toegepast sedert Mei 1945, met uitzondering van het Tarief van Invoerrechten; de Raden, ingesteld bij de artikelen 3 e.v. van de Overeenkomst, hebben hun werkzaamheden aangevangen op 18 April 1946, ingevolge het besluit van de Ministersconferentie van 17/18 April 1946 (zie sub J, III, 1 hieronder); de Overeenkomst, met inbegrip van het Tarief van Invoerrechten, zoals beide opnieuw werden vastgesteld bij het Protocol van 14 Maart 1947, is op 1 Januari 1948 definitief in werking getreden op grond van haar gewijzigde artikel 8, eerste lid.

J. GEGEVENS

I. De in de Overeenkomst genoemde Belgisch-Luxemburgse Economische Unie is tot stand gekomen bij de Conventie van Brussel d.d. 25 Juli 1921, met aanvullende nota's van Luxemburg d.d. 2 Februari 1931 en van Brussel/Luxemburg d.d. 23 Mei 1935 (de tekst van deze accoorden is afgedrukt in de League of Nations Treaty Series onderscheidenlijk deel IX, bl. 224, deel CXXXIV, bl. 394 en deel CLX, bl. 327).

II. De Overeenkomst van 1944 is verduidelijkt en uitgelegd bij het (eerste) Protocol van 's-Gravenhage d.d. 14 Maart 1947. Dit Protocol, hetwelk een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, heeft drie bijlagen: bijlage I bevat de gewijzigde tekst van de Overeenkomst van 1944, bijlage II het tarief van invoerrechten, bijlage III het Statuut van het Secretariaat-Generaal van de Raden der Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Douane-overeenkomst. Van genoemd Protocol maken bovendien een integrerend deel uit de op 14 Maart 1947 te 's-Gravenhage tussen de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken en onderscheidenlijk de Belgische ambassadeur en de Luxemburgse gezant gewisselde brieven nopens de Voorzitters der Raden, voorzien in de onderhavige Overeenkomst. Zie over dit eerste Protocol *Trbl.* 1952 No. 1. Het Tarief van Invoerrechten is tot heden nader gewijzigd en aangevuld bij het tweede t/m achtste Protocol; zie hiervoor onderscheidenlijk *Trbl.* 1952, Nos. 2, 3, 4, 5, 6 en *Trbl.* 1953 Nos. 24 en 41.

III. Ter uitvoering van de onderhavige Overeenkomst worden Ministersconferenties gehouden. Voor zoveel mogelijk worden de op deze conferenties vastgestelde Protocollen hieronder afgedrukt.

1. Conferentie te 's-Gravenhage, 17 en 18 April 1946.

**Protocole des conversations tenues à La Haye les 17 et 18 avril 1946
entre Ministres Belges, Luxembourgeois et Néerlandais au sujet des
rapports économiques entre les trois pays**

A. Les Gouvernements de Belgique, de Luxembourg et des Pays-Bas, voulant donner plein et entier effet à la Convention de communauté douanière du 4 septembre 1944 sont convenus de ce qui suit:

1. Les Conseils prévus aux articles 3, 5 et 6 de la Convention se réuniront dans le plus bref délai possible et commenceront leurs travaux immédiatement.

2. Le Conseil administratif des Douanes mettra au point, au plus tard pour le 1er août 1946 le tarif douanier commun. Ce tarif sera à double colonne. Il devra pouvoir entrer en vigueur le 1er novembre 1946. La frontière douanière entre les Pays-Bas et l'Union économique belgo-luxembourgeoise sera supprimée un an après la mise en vigueur du tarif douanier commun.

3. Le Conseil administratif de la Réglementation du Commerce extérieur, qui sera dès maintenant dénommé Conseil de l'Union Économique, et le Conseil administratif des Douanes feront dans un délai maximum de six mois, des propositions en vue d'unifier le régime des taxes et droits autres que les droits de douane c.à.d. les droits d'accise, les droits compensatoires, les taxes de transmission, etc.

4. Il est nécessaire de coordonner et d'adapter, notamment avec le concours du Conseil de l'Union Économique, la politique agricole et industrielle des trois pays en fonction de leurs intérêts communs. Il conviendrait que les trois gouvernements disposent des moyens nécessaires à cet effet.

5. Le Conseil des accords commerciaux recherchera les bases d'une action commune des trois pays dans les négociations tarifaires qui s'engageront à la Conférence internationale sur le commerce et le plein emploi. Il étudiera d'autre part la possibilité de conclure le plus rapidement possible un traité de commerce commun avec un pays tiers.

B. Les Gouvernements en cause reconnaissent que dans les circonstances actuelles, les moyens de compenser et de financer, le trafic d'exportation de l'Union Économique belgo-luxembourgeoise vers les Pays-Bas ont forcément un caractère anormal et exceptionnel et qu'ils doivent porter leur effort vers la recherche d'un meilleur équilibre. Dans l'avenir le Gouvernement néerlandais prendra à sa charge une part progressivement plus grande du découvert.

Un déficit dans les prestations néerlandaises de 1½ milliard de francs belges étant prévu dans les propositions de l'accord commercial, le Gouvernement belge conscient de ce que cet accord commercial

ne peut être conclu par le Gouvernement néerlandais que si un crédit de cet ordre lui est octroyé, est disposé à prendre ce déficit comme base des négociations financières qui devront avoir lieu immédiatement à Bruxelles et devront être terminées avant le 15 mai 1946 afin de permettre, à cette date, la conclusion de l'accord commercial.

C. Le Gouvernement néerlandais se déclare d'accord de maintenir pour les années prochaines les principaux courants d'importation de l'Union Belgo-Luxembourgeoise aux Pays-Bas (notamment les importations d'acier, de verre à vitres, de fils) au niveau prévu pour 1946.

En vue d'éviter d'affecter les courants commerciaux traditionnels, les Gouvernements respectifs se consulteront au sujet de l'établissement et du développement d'activités économiques susceptibles de faire concurrence aux activités économiques similaires de l'autre Partie.

Pour le Gouvernement néerlandais:

(s.) J. H. VAN ROIJEN

Pour le Gouvernement belge:

(s.) P. H. SPAAK

Pour le Gouvernement luxembourgeois:

(s.) JOS. BECH

Protocol van de besprekingen welke op 17 en 18 April 1946 te 's-Gravenhage zijn gehouden tussen Belgische, Luxemburgse en Nederlandse Ministers inzake de economische betrekkingen tussen de drie landen

A. De Regeringen van België, Luxemburg en Nederland zijn, ter volledige uitvoering van de Douane-Overeenkomst van 5 September 1944, het volgende overeengekomen:

1. De in de artikelen 3, 5 en 6 van de Overeenkomst genoemde Raden zullen zo spoedig mogelijk bijeenkomen en onmiddellijk hun werkzaamheden beginnen.

2. De Administratieve Raad voor de Douaneregelingen zal uiterlijk vóór 1 Augustus 1946 het gemeenschappelijke tarief van invoerrechten vaststellen. Dit tarief zal twee kolommen omvatten. Het moet

de 1ste November 1946 in werking kunnen treden. De douane-grens tussen Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie zal een jaar na het in werking treden van het gemeenschappelijke douanetarief komen te vervallen.

3. De Administratieve Raad voor de Regeling van de Buitenlandse Handel, welke met ingang van heden Raad van de Economische Unie zal worden genoemd, en de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen zullen binnen uiterlijk zes maanden voorstellen doen voor de gelijkmaking van de belastingstelsels en van andere rechten dan invoerrechten, d.w.z. accijnzen, compenserende rechten, omzetbelastingen, enz.

4. Het is noodzakelijk, hierbij vooral gebruik makend van de medewerking van de Raad van de Economische Unie, de landbouw- en industriepolitiek van de drie landen te coördineren en aan elkander aan te passen, rekening houdend met hun gemeenschappelijke belangen.

5. De Raad voor de Handelsaccorden moet zoeken naar een basis voor een gemeenschappelijke actie van de drie landen bij de tariefbesprekingen, welke zullen plaats hebben op de Internationale Conferentie voor Handel en Werkgelegenheid. Genoemde Raad moet bovendien de mogelijkheid bestuderen om zo spoedig mogelijk een gemeenschappelijk handelsaccord te sluiten met een derde land.

B. De drie betrokken Regeringen erkennen, dat onder de huidige omstandigheden de middelen om de uitvoeren van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie naar Nederland te compenseren en te financieren noodgedwongen van abnormale en bijzondere aard zijn en dat hun streven er op gericht moet zijn een beter evenwicht te vinden. De Nederlandse Regering zal voortaan een geleidelijk toenemend deel van het tekort voor haar rekening nemen.

Aangezien de voorstellen voor het handelsaccord rekening houden met een leveringstekort van Nederlandse zijde van 1½ miljard Belgische francs, is de Belgische Regering zich ervan bewust dat dit handelsaccord alleen door de Nederlandse Regering kan worden aangegaan als haar een crediet van die grootte wordt verleend. Zij is bereid dit tekort als basis te aanvaarden voor de financiële besprekingen, die onmiddellijk te Brussel moeten beginnen en vóór de 15e Mei 1946 moeten zijn beëindigd om het sluiten van het handelsaccord op die datum mogelijk te maken.

C. De Nederlandse Regering verklaart zich ermee accoord in de komende jaren de voornaamste invoeren uit de Belgisch-Luxemburgse Unie naar Nederland (in het bijzonder de invoer van staal, spiegels, glas, garens) te handhaven op het peil van 1946.

Teneinde aantasting van het gebruikelijke handelsverkeer te voorkomen, zullen de onderscheiden Regeringen met elkaar overleg

plegen over de vestiging en de uitbreiding van economische bedrijvigheid, die gelijksoortige bedrijvigheid van de andere partij concurrentie kunnen aandoen.

Voor de Nederlandse Regering:

(w.g.) J. H. VAN ROIJEN

Voor de Belgische Regering:

(w.g.) P. H. SPAAK

Voor de Luxemburgse Regering:

(w.g.) JOS. BECH

2. Conferentie te Brussel, 2 en 3 Mei 1947.

**Protocole des conversations tenues à Bruxelles les 2 et 3 mai 1947
entre ministres Néerlandais, Belges et Luxembourgeois au sujet
des rapports économiques entre les trois pays**

Après avoir entendu les rapports des Présidents du Conseil Administratif des Douanes, du Conseil de l'Union Economique et du Conseil des Accords Commerciaux, les Ministres des trois pays sont convenus des dispositions suivantes:

1. Le Conseil Administratif des Douanes préparera l'unification progressive des deux législations douanières. A cette fin, il devra présenter aux trois Gouvernements intéressés, pour le 1er janvier 1948, des projets de dispositions communes visant les points principaux de la législation tels qu'ils ont été formulés par le Conseil Administratif des Douanes.

L'ensemble des dispositions formant la future loi générale des douanes sera présenté dès que l'expérience aura permis de contrôler la valeur des mesures déjà appliquées.

2. Les trois Gouvernements feront tous leurs efforts pour que la Convention douanière et le Protocole qui les lient soient approuvés et ratifiés avant le 1er juillet prochain, ce qui fixerait au 1er septembre 1947 la date de mise en vigueur de ces actes.

3. Les Gouvernements des trois pays soumettront à leurs Parlements respectifs, avant le 1er septembre 1948, un projet de loi unifiant le régime des droits d'accise et de la taxe de transmission sur leurs territoires respectifs.

4. En attendant la mise en vigueur des mesures dont il est question au § 2 ci-dessus, toute modification importante à la législation des accises et de la taxe de transmission dans l'un des trois pays

fera l'objet d'une consultation préalable du Conseil Administratif des Douanes. En cas d'urgence, ledit Conseil sera avisé des mesures envisagées.

5. Les dispositions adoptées par le Protocole du 18 avril 1946 à La Haye, organisant une consultation préalable entre les trois Gouvernements au sujet de l'établissement et du développement d'activités industrielles, seront précisées de la manière suivante:

a. une liste des industries au sujet desquelles la procédure de consultation préalable est obligatoire sera élaborée par le Conseil de l'Union, avant le 1er juillet 1947 et soumise aux trois Gouvernements;

b. pour les autres industries, les Gouvernements s'informeront réciproquement des projets dont ils auront connaissance.

6. En vue d'assurer un développement harmonieux des activités industrielles, le Conseil de l'Union a été invité à soumettre à l'avis des Gouvernements, avant le 1er juillet 1947, une méthode organisant systématiquement la collaboration des milieux industriels et économiques des trois pays à ces travaux.

7. A l'effet de rapprocher, dans toute la mesure du possible, les conditions d'activités économiques dans les trois pays, une documentation complète sera réunie par les soins du Conseil de l'Union Economique au sujet des conditions de concurrence créées dans les trois pays par les différentes interventions gouvernementales constituant des charges pour l'économie, notamment les réglementations d'ordre social, d'ordre économique, d'ordre financier et d'ordre fiscal.

Dans le même ordre d'idées, toute mesure importante que prendrait l'un des trois pays et qui serait susceptible d'aggraver les différences existant actuellement dans le régime d'activité économique fera l'objet d'une procédure de consultation préalable ou à tout le moins d'information immédiate.

8. Les travaux dont il est question ci-dessus feront l'objet d'un examen attentif des Ministres responsables des trois pays, qui se réuniront en principe tous les trois mois, pour rechercher toutes les mesures de nature à accentuer le rapprochement économique entre les trois pays.

9. Les Ministres des trois pays compétents pour l'étude et la réalisation du rééquipement économique se réuniront à brève échéance à l'effet d'examiner en commun les problèmes de rééquipement et les techniques dont l'utilisation est envisagée.

10. Les Ministres de l'Agriculture des trois pays se réuniront avant le 15 mai 1947 à l'effet d'examiner les politiques agricoles poursuivies de part et d'autres et de rechercher les meilleurs moyens d'en assurer une heureuse coordination. Les résultats de leurs conférences seront communiqués au Comité spécial des Ministres des trois pays et éventuellement au Conseil de l'Union Economique.

11. Les Services compétents des trois pays examineront en commun les différents problèmes posés par le trafic illicite des moyens de paiement sur le territoire des trois États.

12. En tenant compte des produits pour lesquels les trois pays sont d'accord pour ne pas engager les droits de leur tarif douanier (voir annexe), les délégations devant négocier à Genève à la Commission Préparatoire de la Conférence Internationale sur le Commerce et l'Emploi pourront, suivant les nécessités des négociations, offrir la consolidation des droits du nouveau tarif douanier de l'Union. Ils pourront de même accepter certaines réductions de droits, étant entendu que pour celles qui devraient entraîner des conséquences graves pour l'économie d'un des droits pays, elles en référeront au préalable à leurs Gouvernements respectifs.

13. Les trois Gouvernements sont d'accord, tout en maintenant leur autonomie pour la négociation d'accords d'échange de marchandises et d'accords de paiement, pour que dans les négociations importantes de l'espèce, menées par une des Parties, l'autre puisse y adjoindre un observateur. Le Conseil des Accords Commerciaux déterminera les négociations auxquelles cette règle s'appliquera.

14. Les trois Gouvernements sont d'accord pour conclure pour le 1er juin un nouvel accord commercial s'inspirant autant que possible des deux principes ci-après:

a. une Partie qui a besoin d'importer certains produits doit avant tout s'efforcer de les trouver chez son partenaire et celui-ci doit, par priorité, satisfaire ces besoins, dans des conditions normales de prix;

b. une Partie qui est normalement exportatrice d'un produit doit rechercher ses débouchés sur le marché de l'autre et celle-ci doit, par priorité, s'approvisionner chez la première, dans des conditions normales de prix.

Cet accord sera établi pour une période de deux ans.

Les trois Gouvernements sont d'accord pour maintenir l'activité de la Commission Mixte prévue aux accords commerciaux précédents. Cette Commission, qui se réunira en principe tous les deux mois, sera tenue au courant de l'état d'épuisement des contingents et pourra faire toutes recommandations utiles aux instances compétentes des trois pays.

15. a. Pour aider à la réalisation de l'accord dont il vient d'être question, le Gouvernement belge mettra à la disposition du Gouvernement néerlandais une somme maximum de cinq cents millions de francs belges destinée au financement de l'achat de certains produits belges à déterminer par les deux délégations.

b. Le Gouvernement des Pays-Bas prendra toutes mesures utiles en vue de mettre à la disposition de la Banque Nationale de Belgique un milliard de francs belges destinés à rétablir une marge de crédit disponible dans l'accord de paiement.

Ce milliard de francs belges sera fourni avant le 31 mai 1948 étant entendu qu'une partie en sera fournie avant le 1er juillet 1947; il ne sera pas constitué par des fonds provenant d'opérations d'investissement ou de désinvestissement.

c. Le plafond de l'accord de paiement fixé actuellement à un milliard quatre cents millions de francs belges sera temporairement augmenté jusqu'à quatre milliards cent cinquante millions de francs belges de manière à y incorporer les créances existantes ainsi que celles qui résultera de la nouvelle avance prévue au *a.* ci-dessus.

L'élévation du plafond permettra au Gouvernement des Pays-Bas de rembourser immédiatement en florins des Pays-Bas la contre-valeur des créances existantes, soit deux milliards deux cent cinquante millions de francs belges et de se procurer au fur et à mesure des besoins et avant le 31 mai 1949, par versements en florins des Pays-Bas, les francs belges dont question au *a.* ci-dessus.

d. Le plafond de l'accord de paiement provisoirement élevé à quatre milliards cent cinquante millions sera ramené à un milliard quatre cents millions de francs belges, selon un tableau d'amortissement qui sera arrêté de commun accord entre les deux délégations, étant entendu que l'amortissement sera progressif et qu'il ne s'étendra pas sur une période de plus de cinq ans.

e. Le découvert maximum de quatre milliards cent cinquante millions de francs sera réparti entre trois comptes distincts, respectivement de quatorze cents millions de francs, de deux milliards deux cent cinquante millions de francs et de cinq cents millions de francs.

16. Les Ministres des trois pays ont évoqué différents aspects des problèmes portuaires et de navigation fluviale.

Le Gouvernement néerlandais a déclaré qu'une réponse favorable vient d'être remise directement aux importateurs belges de sable et de gravier.

Le Gouvernement néerlandais s'emploiera à obtenir des armements et des services de remorquages privés un règlement assurant aux bateliers belges naviguant sur le Rhin l'égalité de traitement accordé à tous autres armements et bateliers faisant partie du pool.

Différents autres problèmes concernant les ports et les voies d'eau, ainsi que les trafics seront étudiés sans délai par la commission des transports et des questions portuaires qui, pour le 1er juillet 1947, présentera au Conseil de l'Union un rapport et des propositions sur l'ensemble de ces questions. Ce rapport sera soumis aux Ministres des trois pays lors de leur prochaine réunion.

Fait en trois exemplaires à Bruxelles, le 3 mai 1947.

Pour le Gouvernement néerlandais:

(s.) W. VAN BOETZELAER

Pour le Gouvernement belge:

(s.) P. H. SPAAK

Pour le Gouvernement luxembourgeois:

(s.) JOS. BECH.

Annexe au Protocole du 3 mai 1947

*Liste des produits pour lesquels les trois pays sont convenus
de ne pas accorder la consolidation du régime*

Numéros du Tarif commun des droits d'entrée	Dénomination des marchandises
3	Espèce bovine
4	Espèce ovine
5	Espèce caprine
6	Espèce porcine
13	Viandes de boucherie
14	Volaille tuée
15	Gibier tué
16	Autres viandes, fraîches, réfrigérées ou congelées, à l'exception du lard
17	Lard
18	Viandes salées, séchées, fumées, cuites ou simplement préparées d'une autre manière

**Protocol van de besprekingen gehouden te Brussel op 2 en 3 Mei 1947
tussen Belgische, Luxemburgse en Nederlandse Ministers betreffende
de economische betrekkingen tussen de drie landen**

Gehoord de rapporten van de Voorzitters van de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen, van de Raad van de Economische Unie en van de Raad voor de Handelsaccorden, zijn de Ministers der drie landen het volgende overeengekomen:

1. De Administratieve Raad voor de Douaneregelingen zal de geleidelijke unificatie van de twee douanewetgevingen voorbereiden. Te dien einde moet deze per 1 Januari 1948 aan de drie betrokken

Regeringen ontwerpbepalingen voorleggen betreffende de voornaamste punten van de wetgeving, zoals die zijn geformuleerd door de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen. De gezamenlijke bepalingen, welke de toekomstige algemene douanewetgeving zullen vormen, zullen worden voorgelegd zodra de ervaring het mogelijk heeft gemaakt de waarde der reeds van toepassing zijnde maatregelen na te gaan.

2. De drie Regeringen zullen al het mogelijke doen opdat de Douane-Overeenkomst en het Protocol, welke haar binden, voor 1 Juli a.s. zijn goedgekeurd en bekrachtigd, waardoor de datum van inwerkingtreding van deze akten op 1 September 1947 zou worden bepaald.

3. De Regeringen der drie landen zullen vóór 1 September 1948 aan haar onderscheiden volksvertegenwoordigingen een wetsontwerp voorleggen, waardoor de stelsels van accijnzen en omzetbelasting in haar onderscheiden gebied geunificeerd worden.

4. In afwachting van de invoering van de maatregelen bedoeld in paragraaf 3, moet over iedere belangrijke verandering in de wetgeving inzake de accijnzen en de omzetbelasting in een der drie landen vooraf overleg worden gepleegd in de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen. In spoedgevallen moeten de beoogde maatregelen ter kennis van genoemde Raad worden gebracht.

5. De bepalingen aanvaard bij het Protocol van 18 April 1946 te 's-Gravenhage, waarbij voorafgaand overleg tussen de drie Regeringen werd geregeld met betrekking tot vestiging en uitbreiding van industriële ondernemingen worden als volgt nader omschreven:

a. De Raad van de Unie zal vóór 1 Juli 1947 een lijst van die takken van industrie opstellen en aan de drie Regeringen voorleggen, ten aanzien waarvan de procedure van voorafgaand overleg verplicht is.

b. Wat de andere takken van industrie betreft zullen de Regeringen elkaar op de hoogte stellen van de plannen waarvan zij kennis dragen.

6. Teneinde een harmonische ontwikkeling van de industriële bedrijvigheid te verzekeren, is de Raad van de Unie uitgenodigd vóór 1 Juni 1947 een werkwijze aan het oordeel der Regeringen voor te leggen, welke de stelselmatige medewerking van industriële en economische particuliere sectoren der drie landen aan zijn werkzaamheden regelt.

7. Teneinde de voorwaarden voor de economische bedrijvigheid in de drie landen zoveel mogelijk tot overeenstemming te brengen, zal door de Raad van de Economische Unie een volledige documentatie bijeen worden gebracht omtrent de concurrentie-voorwaarden, welke in de drie landen voortvloeien uit de verschillende wijzen van overheidsbemoeiing waardoor lasten op het bedrijfsleven worden gelegd,

in het bijzonder voorschriften op sociaal, economisch, financieel of fiscaal gebied. In deze gedachtengang moet over iedere belangrijke maatregel van een der drie landen, welke de thans bestaande verschillen op het gebied van de economische bedrijvigheid kan verscherpen, van tevoren overleg worden gepleegd, of althans moet deze maatregel onmiddellijk ter kennis gebracht worden van de andere landen.

8. De bovenbedoelde werkzaamheden zullen zorgvuldig worden gecontroleerd door de betrokken Ministers der drie landen die, in beginsel, iedere drie maanden bijeenkomen om al die maatregelen te beramen, welke de economische aaneensluiting der drie landen kunnen bevorderen.

9. De Ministers der drie landen, belast met de studie en de verwezenlijking van de economische wederuitrusting, zullen spoedig bijeenkomen teneinde gezamenlijk vraagstukken te bestuderen verband houdende met de wederuitrusting en met de technische methoden welke toepassing wordt overwogen.

10. De Ministers van Landbouw van de drie landen zullen vóór 15 Mei 1947 bijeenkomen om de landbouwpolitiek, welke in de betrokken landen wordt gevolgd te bestuderen en de beste middelen te beramen om een goede coördinatie ervan te verzekeren. Het resultaat van hun besprekingen zal worden medegedeeld aan de speciale Commissie van de Ministers der drie landen en eventueel aan de Raad van de Economische Unie.

11. De bevoegde diensten der drie landen zullen gezamenlijk de verschillende problemen bestuderen, verband houdende met de ongeoorloofde handel in betaalmiddelen binnen het grondgebied der drie landen.

12. Rekening houdend met de producten ten aanzien waarvan de drie landen zijn overeengekomen zich met betrekking tot de douanerechten niet te binden (zie bijlage), kunnen de delegaties, welke moeten deelnemen aan de besprekingen in de Commissie ter Voorbereiding van de Internationale Conferentie voor Handel en Werkgelegenheid, indien het verloop der besprekingen dit vereist, de consolidatie van de nieuwe douanerechten der Unie voorstellen. Zij kunnen eveneens bepaalde verlagingen van rechten aanvaarden, met dien verstande, dat zij ten aanzien van die verlagingen, welke ernstige gevolgen zouden hebben voor de economische toestand van een der drie landen, tevoren overleg zullen plegen met hun onderscheiden Regeringen.

13. Met behoud van haar autonomie inzake het sluiten van handels- en betalingsaccorden komen de drie Regeringen overeen dat, indien belangrijke onderhandelingen op dit gebied door één der Partijen worden gevoerd, de andere Partij daaraan een waarnemer kan toevoegen. De Raad voor de Handelsaccorden zal aangeven op welke onderhandelingen deze bepaling zal worden toegepast.

14. De drie Regeringen komen overeen per 1 Juni een nieuw handelsaccoord te sluiten en zich daarbij zoveel mogelijk door de twee volgende beginselen te laten leiden:

a. indien één Partij bepaalde producten wenst in te voeren, moet zij deze allereerst van haar partner trachten te betrekken en deze moet, bij voorrang, aan deze behoefte voldoen tegen normale prijzen;

b. een Partij, die gewoon is een bepaald product uit te voeren, moet haar afzetgebied zoeken op de markt van de andere partij, en deze moet bij voorrang tegen normale prijzen van de eerstgenoemde partij haar goederen betrekken.

Dit accoord zal voor twee jaar worden aangegaan.

De drie Regeringen komen overeen de werkzaamheden der bij de voorafgaande handelsovereenkomsten ingestelde Gemengde Commissie voortgang te doen vinden. Deze Commissie, welke in beginsel om de twee maanden bijeen zal komen, zal op de hoogte worden gehouden met de mate van uitputting der contingenten en kan alle nodige voorstellen doen aan de bevoegde instanties der drie landen.

15. *a.* Teneinde de uitvoering van bovengenoemde overeenkomst te bevorderen, zal de Belgische Regering aan de Nederlandse Regering een bedrag van maximaal 500 miljoen Belgische francs ter beschikking stellen teneinde de aankoop van bepaalde, door de beide delegaties nader te bepalen, Belgische producten te financieren.

b. De Nederlandse Regering zal alle nodige maatregelen nemen teneinde aan de Nationale Bank van België een milliard Belgische francs ter beschikking te stellen, bestemd voor het herstel van een in het betalingsaccoord voorziene credietmarge. Dit milliard Belgische francs zal vóór 31 Mei 1948 worden verstrekt, met dien verstande, dat een gedeelte zal worden gefourneerd vóór 1 Juli 1947; het bedrag zal niet bestaan uit gelden afkomstig van investerings- of desinvesteringstransacties.

c. Het plafond van het betalingsaccoord, momenteel bepaald op 1400 miljoen Belgische francs, zal tijdelijk worden verhoogd tot 4150 miljoen Belgische francs, op zodanige wijze, dat de reeds bestaande vorderingen, alsmede die, welke voortvloeien uit het nieuwe onder *a* bedoelde voorschot er bij inbegrepen zijn.

Deze verhoging van het plafond zal de Nederlandse Regering in staat stellen de tegenwaarde der bestaande vorderingen ten bedrage van 2250 miljoen Belgische francs onmiddellijk in Nederlandse guldens terug te betalen en zich, naar gelang der behoeften en vóór 31 Mei 1949, door storting in Nederlandse guldens, de Belgische francs te verschaffen als bedoeld in *a*, hierboven genoemd.

d. Het tijdelijk tot 4150 miljoen verhoogde plafond van het betalingsaccoord zal tot 1400 miljoen Belgische francs worden teruggebracht, volgens een aflossingsschema, hetwelk in gezamenlijk overleg door de beide delegaties zal worden opgesteld, met dien verstande,

dat de aflossing progressief zal geschieden en niet langer dan 5 jaar zal duren.

e. Het maximum tekort van 4150 millioen Belgische francs zal over drie verschillende rekeningen worden verdeeld, onderscheidenlijk van 1400 millioen, 2250 millioen en 500 millioen Belgische francs.

16. De Ministers der drie landen hebben verscheidene aspecten besproken van de vraagstukken op het gebied der havens en der binnenscheepvaart.

De Nederlandse Regering heeft verklaard, dat aan de Belgische importeurs van zand en grint rechtstreeks een gunstig antwoord is gezonden.

De Nederlandse Regering zal trachten van de rederijen en particuliere sleepdiensten een regeling te verkrijgen, waarbij aan de Belgische Rijnschippers dezelfde behandeling wordt verzekerd als alle andere rederijen en schippers genieten, die deel uitmaken van de pool.

Vershillende andere problemen betreffende de havens en waterwegen, alsmede het verkeer, zullen onverwijld worden bestudeerd door de Commissie voor Transport en Havenvraagstukken, welke per 1 Juli 1947 bij de Raad van de Unie een rapport benevens voorstellen aangaande al deze aangelegenheden zal indienen. Dit rapport zal tijdens hun eerstvolgende bijeenkomst aan de Ministers der drie landen worden voorgelegd.

Gedaan in drie exemplaren te Brussel, 3 Mei 1947.

Voor de Nederlandse Regering:

(w.g.) W. VAN BOETZELAER

Voor de Belgische Regering:

(w.g.) P. H. SPAAK

Voor de Luxemburgse Regering:

(w.g.) JOS. BECH

Bijlage bij het Protocol van 3 Mei 1947

Lijst der producten waarvoor de drie landen overeengekomen zijn geen consolidatie van de invoerrechten toe te staan

Nummers van het gemeenschappelijk tarief van invoerrechten	Omschrijving der producten
3	runderen
4	schapen
5	geiten
6	varkens
13	vlees
14	geslacht pluimvee
15	dood wild
16	ander vers, gekoeld of bevroren vlees, uitgezonderd spek
17	spek
18	vlees, gezouten, gedroogd, gerookt, gekookt of op andere wijze eenvoudig bereid

3. Conferentie te Brussel, 9 Mei 1947.

Les Ministres de l'Agriculture des Pays-Bas, du Grand-Duché de Luxembourg et de la Belgique, réunis le 9 mai 1947 au Ministère de l'Agriculture à Bruxelles;

Examinant l'ensemble des problèmes des relations entre les trois pays dans le domaine agricole;

S'inspirant des conclusions de la Commission Agriculture-Ravitaillement-Pêche;

Se sont mis d'accord sur les principes suivants en vue de la réalisation progressive de l'Union Economique hollando-belgo-luxembourgeoise;

1°. Les trois Ministres se déclarent d'accord sur le principe du régime préférentiel à accorder aux pays en question.

2°. Ils reconnaissent unanimement la nécessité pour chacun des Pays de baser sa politique agricole sur la garantie d'assurer aux producteurs des prix minima pour les produits agricoles, comprenant outre le prix de revient, une marge bénéficiaire convenable.

3°. Les prix de revient sont déterminés d'après le schéma de la Commission tripartite des contacts agricoles. Ils seront l'objet de dis-

cussions préalables, mais leur détermination est réservée à chacun des trois pays.

4°. En vue de garantir le prix minimum au cultivateur, chacun des trois pays est autorisé à prendre toutes les mesures de valorisation à l'intérieur de son propre pays et à sauvegarder son marché intérieur vis-à-vis des pays tiers et des partenaires. Dans le cas où ces mesures seront appliquées à l'égard des partenaires, ces mesures vaudront à fortiori pour les pays tiers.

5°. Il pourra notamment maintenir sous régime de licences, les importations, même quand les prix du marché sont supérieurs aux prix minima, étant entendu que le régime préférentiel trouvera son application ici et que les modalités d'octroi de licences ne constitueront pas une entrave aux transactions.

6°. Quand l'état d'approvisionnement du marché met en danger le prix minimum, ce fait étant de notoriété publique, chacun des trois pays est autorisé à prendre les mesures nécessaires pour assurer la sauvegarde des prix minima.

7°. Les Ministres confient à la Commission Agriculture-Ravitaillement-Pêche le soin de mettre en exécution les directives ci-dessus, de suivre de près l'évolution de toutes les questions se rapportant aux problèmes agricoles intéressant les trois pays et notamment de confier à une sous-commission permanente l'examen de toutes les questions ayant trait aux prix agricoles.

(s.) S. L. MANSHOLT.

(s.) M. P. M. ORBAN.

(s.) MARGUE.

De Ministers van Landbouw van Nederland, Luxemburg en België, bijeengekomen op 9 Mei 1947 in het Ministerie van Landbouw te Brussel; na bestudering van het geheel der problemen, welke tussen de drie landen op landbouwgebied bestaan;

Geleid door de conclusies van de Commissie voor Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij;

Hebben overeenstemming bereikt over de hieronder volgende beginselen voor de geleidelijke verwezenlijking van de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Economische Unie:

1°. De drie Ministers aanvaarden het beginsel van het preferentiestelsel, dat voor de betrokken landen zal gelden.

2°. Zij erkennen eenstemmig, dat voor elk land de noodzaak bestaat om zijn landbouwpolitiek te baseren op de garantie aan de producenten voor de landbouwproducten minimum-prijzen te verzekeren, die boven de kostprijs een behoorlijke winstmarge laten.

3°. De kostprijzen worden bepaald volgens het schema van de Drie-landen-Commissie voor Landbouw. Van te voren zal overleg worden gepleegd, maar aan elk der drie landen blijft de uiteindelijke vaststelling der kostprijzen voorbehouden.

4°. Teneinde de producent de minimumprijs te waarborgen, is elk der drie landen gemachtigd tot het nemen van alle valorisatie-maatregelen in zijn eigen land en tot het beschermen van zijn binnenlandse markt tegenover derde landen en de partnerlanden. Wanneer deze maatregelen worden toegepast ten aanzien van de partnerlanden, zullen zij a fortiori voor derde landen gelden.

5°. Elk land kan met name zijn vergunningsstelsel voor de invoer handhaven, zelfs wanneer de marktprijzen hoger zijn dan de minimum-prijzen, mits in dat geval het preferentie-stelsel wordt toegepast en de bij het verlenen der vergunningen gevolgde procedure geen belemmering voor de transacties vormt.

6°. Wanneer de mate van voorziening van de markt de minimum-prijs in gevaar brengt, *terwijl dit feit algemeen bekend is*, kan elk van de drie landen de maatregelen nemen, die nodig zijn voor het beschermen der minimumprijzen.

7°. De Ministers dragen de Commissie voor Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij op, voor de uitvoering van bovengenoemde beginselen zorg te dragen, de ontwikkeling van alle vraagstukken, die zich voordoen met betrekking tot de landbouwproblemen der drie landen nauwkeurig te volgen en in het bijzonder het onderzoek van alle vraagstukken, betreffende de landbouwprijzen toe te vertrouwen aan een permanente sub-commissie.

(w.g.) S. L. MANSOLT.

(w.g.) M. P. M. ORBAN.

(w.g.) H. MARGUE.

4. Conferentie te Luxemburg, 29, 30 en 31 Januari 1948.

**Protocole des conversations tenues à Luxembourg les 29, 30
et 31 janvier 1948 entre Ministres Belges, Luxembourgeois
et Néerlandais**

Après avoir pris connaissance des rapports de la Réunion des Présidents des trois Conseils, les Ministres des trois pays sont convenus des dispositions suivantes:

1. *Approbation des arrêtés de nomination.*

Les Ministres ont approuvé les arrêtés de nomination du Secrétaire Général, du Secrétaire Général adjoint et du Secrétaire du Secrétariat-Général.

2. *Liaison à établir entre les Gouvernements et la „Réunion des Présidents”.*

En vertu de lettres échangées le 14 mars 1947, entre les Gouvernements néerlandais, belge et luxembourgeois, il avait été décidé que les „Réunions des Présidents des Conseils” seraient présidées à tour de rôle par un délégué de l'Union Economique belgo-luxembourgeoise et un délégué des Pays-Bas.

En vue d'établir un lien plus étroit entre la Réunion des Présidents et les trois Gouvernements, ceux-ci désigneront désormais comme délégués un membre du Gouvernement néerlandais et un membre du Gouvernement belge, assisté d'un membre du Gouvernement luxembourgeois. D'autres membres des trois Gouvernements pourront également assister à ces réunions.

3. *Participation de délégués non-fonctionnaires aux travaux des Conseils.*

Chaque fois qu'un des Conseils prévus par la Convention d'Union Douanière le jugera utile, des experts, désignés par les Gouvernements, et choisis dans les milieux économiques intéressés et les organisations syndicales, seront invités à prendre part aux travaux des Conseils ou des Commissions.

4. *Fonctionnement de l'accord commercial et de l'accord de paiement entre les Pays-Bas et l'Union Economique belgo-luxembourgeoise.*

Les Ministres se sont mis d'accord sur le texte du Mémoire concernant les problèmes financiers à court terme, repris à l'annexe I.

5. *Remboursement des billets de Banque néerlandais.*

Les Ministres belges ayant évoqué la question du remboursement des billets de banque néerlandais périmés appartenant à des Belges, le Ministre néerlandais des Finances invitera la Nederlandsche Bank à faire connaître à la Banque Nationale de Belgique les motifs qui sont à la base des décisions prises.

6. *Coordination de la politique à long terme des trois Gouvernements en matière financière, économique et sociale.*

Le Gouvernement belge dressera l'inventaire des problèmes repris dans le titre ci-dessus et fixera l'ordre du jour d'une réunion restreinte des Ministres compétents, qu'il convoquera à Bruxelles très prochainement. Celle-ci reprendra également l'examen des rapports de la sous-commission des Répartitions et Priorités et de la sous-commission des Prix et Salaires.

7. *Taxe de transmission à l'exportation.*

Les Ministres belges ont exposé les motifs pour lesquels il ne leur est pas possible de donner satisfaction au désir exprimé par les

Gouvernements luxembourgeois et néerlandais concernant la suppression immédiate de la taxe à l'exportation établie par l'Arrêté du 21 août 1947. Ils s'engagent à la supprimer dès que le rendement escompté aura été atteint.

8. *Unification des droits d'accise et de la taxe de transmission.*

Les Ministres se sont mis d'accord:

a. pour supprimer le droit d'accise sur le benzol, le vinaigre, la margarine, l'acide acétique et l'abattage;

b. pour unifier le régime de la redevance sur le contrôle des ouvrages d'or, d'argent et de platine aux niveaux suivants:

ouvrages en or fl. 12,— (frs. 200,—) les 100 grs
ouvrages en argent fl. 0,60 (frs. 10,—) les 100 grs
ouvrages en platine fl. 18,— (frs. 300,—) les 100 grs

c. en ce qui concerne le sucre, le Gouvernement néerlandais invitera un comité spécial à se réunir le 5 février prochain en vue d'examiner ce problème dans son ensemble;

d. le problème de l'unification des autres droits d'accises et de la taxe de transmission est renvoyé au Conseil Administratif des Douanes, qui soumettra des propositions à la prochaine réunion des Ministres en ce qui concerne les solutions qui permettraient de réaliser aussitôt que possible, entre les trois pays, une circulation des marchandises qui ne soit pas entravée par les droits d'accise et la taxe de transmission, étant entendu que ces propositions doivent tenir compte, d'une part, de la nécessité de ne pas affecter gravement le niveau des recettes du Trésor et, d'autre part, des intérêts économiques et sociaux des trois pays.

9. *Unification de la législation douanière.*

Le délai primitivement imparti au Conseil Administratif des Douanes pour déposer son rapport relatif au régime des entrepôts, à l'unification des documents douaniers et aux constatations en dehors du territoire de l'Union est reporté au 1er septembre 1948.

10. *Trafic illicite des devises et moyens de paiement.*

Le comité qui a été chargé de l'étude de ce problème continuera ses travaux. Le Gouvernement belge a promis tout son appui en vue de la solution de ce problème.

11. *Suppression du droit de statistique.*

La suppression est décidée en principe et déjà réalisée dans l'Union Economique belgo-luxembourgeoise et le sera également aux Pays-Bas à une date ultérieure à fixer par le Gouvernement néerlandais.

12. *Circulation des moyens de transport.*

Les différents problèmes posés par la circulation des moyens de transport ont été renvoyés aux Conseils compétents pour examen ultérieur.

13. *Attributions du Conseil des Accords commerciaux (art. 6 de la Convention).*

Le Conseil des Accords commerciaux, prévu à l'article 6 de la Convention Douanière néerlando-belgo-luxembourgeoise du 5 septembre 1944 sera compétent pour toutes les questions de principe que posent les relations économiques avec l'étranger. Les chefs de délégations chargés de négociations économiques avec les pays tiers, de quelque nature qu'elles soient, se tiendront en contact avec le Conseil des Accords commerciaux, le tiendront informé de tous les développements de ces négociations et lui soumettront les difficultés qui viendraient à surgir et qui pourraient mettre en opposition les intérêts des Pays-Bas avec ceux de l'Union Economique belgo-luxembourgeoise.

14. *Présence d'observateurs aux négociations.*

Conformément au paragraphe 13 du Protocole des 2 et 3 mai 1947, et à l'occasion de négociations d'accords d'échange de marchandises menées par l'une des Parties, un observateur de l'autre a pu assister. Si, avant l'ouverture de négociations en vue de la conclusion d'accords commerciaux entre l'une des deux Parties et un Gouvernement étranger, ce dernier faisait obstacle à la présence d'observateurs de l'autre Partie, des démarches pressantes seront faites en commun auprès du Gouvernement intéressé en vue de l'amener à accepter cette présence.

15. *Développement industriel.*

A. *Procédure d'information et de consultation préalable.*

Les Ministres ont adopté la liste des industries dont la création, l'extension ou la modification donneront lieu à la procédure de consultation préalable entre les trois Gouvernements. Cette liste fait l'objet de l'annexe no. II du présent Protocole. La procédure de la consultation préalable est reprise à l'annexe III du Protocole.

Il est convenu, au surplus, que cette liste pourra être modifiée, à l'avenir en fonction de la procédure suivante:

a. dans l'intervalle des réunions des Ministres, et sur proposition du Conseil de l'Union Economique, la liste sera modifiée de l'accord immédiat des trois Gouvernements;

b. si cet accord immédiat ne pouvait être obtenu, les changements proposés à la liste seraient délibérés par la réunion des Ministres la plus prochaine.

Les Gouvernements s'engagent à provoquer l'adoption des dispo-

sitions législatives nécessaires à la bonne exécution de la procédure de consultation préalable.

Les Gouvernements belges et luxembourgeois communiqueront au Gouvernement néerlandais les dispositions envisagées à cet effet conformément au procès-verbal de la 2e Commission.

En ce qui concerne la meunerie, il a été convenu que le Gouvernement néerlandais donnera l'autorisation sans consultation préalable, pour autant qu'il s'agisse d'extensions d'entreprises déjà existantes et pour autant que des demandes aient déjà été introduites. Communication sera faite de ces autorisations; la procédure normale s'appliquera à tous les autres cas.

B. Les Ministres estiment que les délibérations relatives à l'adoption, dans chacun des trois pays, des moyens adéquats d'information et de consultation préalable se complètent naturellement par d'autres délibérations destinées à amorcer une nouvelle phase d'activité des commissions de fonctionnaires. De nouvelles dispositions doivent être envisagées pour renforcer, dans toute la mesure du possible, les avantages à retirer d'une politique féconde associée des pays participants de Benelux.

Les Ministres constatent que deux manières de procéder sont possibles:

soit l'intégration des cas particuliers qui se présenteront au fur et à mesure des contacts, et dont la solution créera une jurisprudence;

le travail en commun dans le cadre de grands principes d'une politique économique qui oriente favorablement l'action du système économique Benelux.

Ces deux méthodes doivent, en fait, être associées pour conduire à des résultats concrets, et, dès à présent, il est souhaitable que soit examiné, dans la Commission du Développement industriel, l'essentiel des grands principes d'une orientation économique commune.

A cet égard, les Ministres reconnaissent la nécessité d'étudier la politique de développement industriel de Benelux en se plaçant à trois points de vue:

point de vue technique: il semble souhaitable de s'orienter vers l'adoption d'instruments de production qui placent Benelux dans de bonnes conditions de prix de revient, de façon à satisfaire le marché intérieur et celui de l'exportation dans des conditions particulièrement favorables. Ceci doit d'ailleurs tenir compte des considérations qui suivent;

point de vue économique: il faut connaître, dans les trois pays, les conditions fondamentales de la production, la structure des prix de revient, notamment les salaires et les charges sociales, les subsides, le régime fiscal et, en général, tous les éléments qui conditionnent le niveau économique de la production;

point de vue social: il faut tendre au maintien, dans toute la mesure du possible, du même degré d'emploi de la main-d'oeuvre dans les trois pays associés.

Au surplus, pour réserver l'avenir plus lointain, il faut s'astreindre à associer les efforts en vue d'une orientation commune et rationnelle du rééquipement général des trois pays. Pour atteindre ce but, il est souhaitable que toutes les informations et toutes les perspectives raisonnables de développement industriel soient examinées en commun et confrontées. Un programme général de rééquipement de Benelux serait, dans les grandes industries, un aboutissement particulièrement heureux.

Les directives ci-dessus ont été formulées dans le cadre d'un développement de l'industrie. Elles ne doivent toutefois pas s'y limiter: il est souhaitable, au contraire, qu'elles soient élargies et étendues à la procédure d'orientation du développement économique de l'Union dans son ensemble, notamment celui de l'Agriculture.

Enfin, pour rendre plus efficaces les recherches scientifiques à améliorer la production industrielle et commerciale les Ministres formulent le voeu de voir associer les efforts développés dans ce sens par les trois pays de Benelux.

16. *Politique agricole*

Les Ministres approuvent le protocole du 9 mai 1947, repris en annexe IV ainsi que le rapport de l'activité de la Commission de l'Agriculture, Ravitaillement et Pêche du Conseil de l'Union Economique.

Les Ministres recommandent au Conseil de l'Union Economique d'adjoindre à la Sous-Commission permanente des prix prévue à l'article 7 du susdit protocole un représentant du Ministère des Affaires Economiques.

Les Ministres invitent le Conseil de l'Union Economique à charger la Commission d'Agriculture, du Ravitaillement et de la Pêche d'étudier l'aspect agricole de la politique économique à long terme. Un rapport sera soumis par ledit Conseil à la prochaine réunion des Ministres au sujet de prévisions à plus longue échéance concernant chacun des secteurs importants de l'agriculture.

17. *Problèmes de transports et questions portuaires*

I. *Questions figurant au rapport de la Commission.*

a. L'augmentation du contingent de sables et graviers destiné à l'exportation vers la Belgique, sera examinée à l'occasion des pourparlers concernant l'application de l'accord commercial entre l'Union Economique belgo-luxembourgeoise et les Pays-Bas, dont question au littéra c de l'annexe I.

Le Ministère des Travaux Publics de Belgique entamera des négociations avec les services néerlandais compétents en vue d'arriver avant le 1er avril 1948 à un accord concernant le transport des sables et graviers.

b. Le Gouvernement néerlandais agira dans la limite de ses possibilités d'intervention auprès des entreprises de *remorquage* néer-

landaises sur le *Haut-Rhin*, afin qu'elles accordent aux bateaux belges et luxembourgeois le même traitement qu'aux bateaux néerlandais.

c. Les autorités néerlandaises feront connaître avant le 1er mars 1948 vers quelle date des *taux de remorquage sur le Bas-Rhin* pourront être ramenés au niveau antérieur, et agiront auprès des entreprises néerlandaises de remorquage sur le Bas-Rhin, afin qu'elles envisagent, dans la mesure des possibilités, un abaissement des taux.

d. *Canal de Zuid-Beveland*

La délégation néerlandaise a donné les indications suivantes: la réfection des grandes écluses sera commencée dans quelques semaines et sera terminée avant fin 1948. Les travaux seront exécutés sans interrompre la navigation, sauf pendant quelques périodes de très courte durée. L'électrification sera terminée à peu près en même temps, la fourniture de matériel belge n'étant pas nécessaire. L'échafaudage au pont de Vlake, seule entrave qui existe encore en cet endroit, sera enlevé d'ici un mois. La délégation néerlandaise interviendra auprès des autorités compétentes afin que les bouées lumineuses soient rétablies dans la passe de Wemeldinge. L'accélération des formalités douanières à Hansweert sera envisagée.

e. Les autorités néerlandaises s'engagent à démonter immédiatement le pont Bailey provisoire sur *l'écluse médiane de Terneuzen* en cas d'accident à la grande écluse maritime en attendant la reconstruction du pont-levis définitif.

f. *Pont de Dordrecht*. Le Waterstaat fera connaître le coût approximatif de la construction d'un pont définitif présentant le même tirant d'air que le pont route. La possibilité sera examinée d'ouvrir plus fréquemment le pont mobile actuel.

g. *Tonnage maritime*. Les pourparlers seront poursuivis en vue d'arriver à la collaboration des flottes marchandes, notamment au sein des conférences maritimes. Les Pays-Bas prévoient la possibilité de mettre dans l'avenir des navires à la disposition de la Belgique.

II. *Problèmes soulevés par le Gouvernement belge.*

A. Les Ministres reconnaissent qu'il y a lieu de procéder sans tarder à l'examen des questions suivantes:

1. Droits de port: alignement général des droits en Belgique et aux Pays-Bas; perception de droits de port à Terneuzen.
2. Autres tarifs portuaires.
3. Pilotage: pilotage obligatoire Canal Gand-Terneuzen; augmentation du taux; répartition des prestations.
4. Chômage des voies navigables.
5. Péages sur les canaux belges.
6. Contrôle douanier du cabotage maritime entre les ports belges.

7. Mesures administratives prises par le Gouvernement néerlandais limitant la liberté de transit.
8. Formalités douanières:
Esschen—Roosendaal;
Lanaye—St. Pierre;
formulaires Benelux A et B.
9. Rétablissement du balisage normal dans les Wielingen.
10. Constitution immédiate d'une Commission technique de l'Escaut, qui serait saisie de toutes les études en cours et à entreprendre dans l'avenir concernant le fleuve.
La compétence et la composition de la Commission permanente de l'Escaut devraient être revisées.

B. Les points énumérés sous la lettre A n'épuisent pas les problèmes portuaires et des transports se posant entre les deux pays. La Belgique se réserve, en application des traités existants d'évoquer au moment opportun les problèmes non-repris ci-dessus.

18. La question du déblocage des investissements luxembourgeois aux Pays-Bas a fait l'objet d'un arrangement spécial entre les deux Gouvernements intéressés.

Fait à Luxembourg, le 31 janvier 1948.

Pour les Pays-Bas:

(s.) VAN HARINXMA THOE SLOOTEN

Pour la Belgique:

(s.) P. H. SPAAK

Pour le Grand-Duché de Luxembourg:

(s.) JOS. BECH

Annexe I au Protocole du 31 janvier 1948

Memorandum concernant les problèmes financiers à court terme

Le Gouvernement belge et le Gouvernement néerlandais, désireux de mettre en application les dispositions arrêtées à l'issue des conversations tenues à Luxembourg les 29, 30 et 31 janvier entre les Ministres belges, luxembourgeois et néerlandais.

Constatant que les circonstances rendent nécessaires certaines mesures en vue de faire face au déséquilibre des échanges commerciaux et des services, estimé à deux milliards de francs belges pour la période allant du 1er décembre 1947 au 31 mai 1948.

Sont convenus de ce qui suit:

A. Des dispositions seront prises par les autorités néerlandaises afin de limiter les transferts anticipés des Pays-Bas vers l'Union Economique belgo-luxembourgeoise à l'occasion d'exportations vers les Pays-Bas aux cas exceptionnels correspondant aux usages commerciaux. A titre d'essai, l'Institut belgo-luxembourgeois du Change prendra les mesures nécessaires afin de s'assurer que les importateurs dans l'Union Economique belgo-luxembourgeoise règlent leurs fournisseurs néerlandais dans un délai raisonnable.

Les autorités néerlandaises pourront inviter leurs importateurs à recourir au crédit commercial normal auprès de leurs fournisseurs de l'U.E.B.L. dans tous les cas où ceux-ci seront en mesure de le consentir. Ce crédit commercial qui gardera un caractère essentiellement privé, n'impliquera pas de régime discriminatoire ni préférentiel, tel que l'engagement par la Banque Nationale de Belgique de viser ou de réescompter le papier qui pourrait être émis à cette occasion par les exportateurs dans l'Union Economique belgo-luxembourgeoise.

B. Des dispositions seront prises en vue de donner toute son efficacité à la clause de préférence régissant les échanges commerciaux entre l'Union Economique belgo-luxembourgeoise et les Pays-Bas. A cet effet, des fonctionnaires des deux parties contractantes se réuniront et établiront des listes de produits néerlandais dont l'importation dans l'Union Economique belgo-luxembourgeoise pourrait être augmentée et arrêteront les mesures de nature à assurer cette importation.

C. Il est également convenu de répartir, sur une période de 7 mois se clôturant le 30 juin 1948, les contingents d'importations belgo-luxembourgeoises vers les Pays-Bas qui, conventionnellement, devaient être attribués jusqu'au 31 mai 1948. Dans le cas où, en cour d'exécution, cette mesure, en concordance avec les autres dispositions reprises au présent Memorandum s'avérerait insuffisante aux fins visées, il sera laissé au Gouvernement des Pays-Bas la faculté de déterminer le moment auquel des réductions pourraient être apportées au courant des exportations belgo-luxembourgeoises vers les Pays-Bas. Il demeure toutefois bien entendu que les contractions des exportations belges envisagées ci-dessus s'effectueront de commun accord entre les autorités néerlandaises et celles de l'Union Economique belgo-luxembourgeoise en ce qui concerne les différents produits.

Les fonctionnaires compétents de la Commission Mixte néerlandobelgo-luxembourgeoise seront chargés d'étudier de commun accord les méthodes techniques qui devraient être mises en vigueur en cas de réduction des exportations belgo-luxembourgeoises.

La délégation néerlandaise exprime, d'autre part, son désir pour le cas où les circonstances le permettront de ramener la période de

7 mois susmentionnée au régime conventionnel existant, soit six mois. Cette déclaration est actée et il est convenu qu'en cas de réalisation, il appartiendra au Gouvernement néerlandais d'en faire la notification au moment qu'il jugera opportun.

D. Les Pays-Bas disposant auprès de la Banque Internationale pour la Reconstruction et le Développement d'un crédit partiellement utilisable en francs belges, mobiliseront ce crédit à concurrence d'un milliard de francs belges. Les francs belges ainsi achetés contre dollars à la Banque Nationale de Belgique par la Banque Internationale pour la Reconstruction et le Développement seront mis à la disposition de la Nederlandsche Bank, selon une procédure à arrêter de commun accord entre les deux Banques centrales.

E. Les dispositions envisagées ci-dessus sont destinées à assurer un équilibre qui doit être réalisé à la date du 30 juin 1948. Afin de maintenir d'ici là une aisance suffisante dans le compte de l'accord de paiement, les mesures suivantes seront appliquées:

1. Conformément aux accords en vigueur, les Pays-Bas régleront régulièrement en or ou en monnaies étrangères acceptées par la Banque Nationale de Belgique les dépassements qui apparaîtraient dans le compte de l'accord de paiement, arrêté à la date du dernier jour de chaque mois.

2. L'or que les Pays-Bas seraient ainsi amenés à céder pour les échéances du 31 janvier au 30 avril 1948 inclus pourra, jusqu'au 30 juin 1948, être racheté par eux contre dollars ou contre francs belges achetés contre dollars à la Banque Nationale de Belgique par la Banque Internationale pour la Reconstruction et le Développement.

3. Les Gouvernements belge et néerlandais uniront leurs efforts pour obtenir des autorités britanniques le transfert, avant le 1er juin 1948, de 1½ million de livres sterling au crédit de la Banque Nationale de Belgique. Si ce transfert se réalise, la Banque Nationale de Belgique cédera en échange à la Nederlandsche Bank une quantité correspondante de dollars U.S.A.

4. L'application de l'accord de Paris du 18 novembre 1947, pouvant avoir pour effet d'amener le compte des Pays-Bas à évoluer constamment au-dessus du plafond fixé par l'accord de paiement, il est convenu que les Pays-Bas prendront les dispositions voulues pour ramener périodiquement le compte au-dessous du plafond, de telle manière que dans l'ensemble le débit moyen reste voisin de 1.400 millions de francs belges. A cet effet, à dater de l'échéance du 30 avril 1948, les Pays-Bas transféreront en or ou en monnaies étrangères acceptées par la Banque Nationale de Belgique, non seulement l'excédent qui pourrait apparaître dans le fonctionnement de l'accord de paiement, mais également une somme complémentaire égale à 50 % de cet excédent.

Cette disposition particulière sera appliquée jusqu'à l'échéance du 30 juin 1948 inclus. Son maintien en vigueur ultérieur pourra être décidé de commun accord.

Annexe II au Protocole du 31 janvier 1948

Liste des industries pour lesquelles le Conseil de l'Union Economique propose l'application de la procédure de consultation préalable et obligatoire

1. Industrie du verre à vitres.
 2. Industrie de l'acide carbonique.
 3. Industrie du sulfate de cuivre.
 4. Industries des poudres et explosifs.
 5. Industrie des pellicules cellulosiques autres que celles destinées à l'industrie photographique.
 6. Charbonnages.
 7. Cokeries.
 8. Industrie du carbonate de soude.
 9. Industrie sidérurgique.
 10. Industrie de la fabrication des roulements à bille et billes.
 11. Industrie de la fabrication des chaînes pour bicyclettes e.a.
 12. Industrie des bois contreplaqués.
 13. Industrie du meuble.
Le montant minimum d'immobilisation est de 5.000.000 fr.b. (300.000 fl.).
 14. Industrie de la production du carton paille.
 15. Industrie du ciment.
 16. Industrie de l'asbeste-ciment.
Le montant minimum d'immobilisation est de 5.000.000 fr.b. (300.000 fl.).
 17. Industrie du caoutchouc.
 18. Sucrieries et raffineries.
 19. Rizeries.
 20. Huileries.
 21. Meuneries.
 22. Brasseries.
 23. Azote.
-

*Annexe III au Protocole du 31 janvier 1948***Projet de procédure de consultation préalable**

1. Dans le cas où un Gouvernement a connaissance d'un projet de création ou d'extension (au sens d'un accroissement des moyens de production) d'une entreprise relevant d'une branche industrielle pour laquelle la consultation préalable est prévue, et qu'il serait en principe favorable à ce projet, il en informera préalablement les autres Gouvernements. A cette fin, il leur enverra une note, accompagnée d'un mémoire précisant ses intentions.

2. Dans les ... jours francs de la réception de cette note, le Gouvernement consulté fera connaître son opposition éventuelle au projet communiqué; la notification de cette opposition sera suivie dans le délai le plus bref d'une note justificative. L'échange des notes prévues ci-dessus se fera à l'intervention du Secrétariat Général de la Convention douanière belgo-néerlando-luxembourgeoise.

3. L'expérience de ces affaires permettra, après quelque temps, de fixer des délais pour ce stade de la procédure, s'il y a lieu. Entretiens, les Gouvernements s'engagent à faire diligence dans l'établissement et la communication de leurs points de vue.

Il est indiqué à cet égard que les Gouvernements provoquent en premier lieu l'organisation de contacts entre milieux économiques intéressés des trois pays. Les milieux économiques intéressés remettent à leurs Gouvernements respectifs un procès-verbal de leurs délibérations, signé par les chefs de délégation.

Il pourra aussi être recouru à des contacts entre les services ministériels des trois pays ou à une rencontre simultanée de représentants des instances administratives et des milieux économiques intéressés.

4. Si les échanges de vue dont question au paragraphe 3 ci-dessus aboutissaient à un accord des parties en cause, le Gouvernement demandeur appréciera l'attitude à prendre à l'égard de cet accord. Dans le cas contraire, le problème sera déféré à l'avis du Conseil de l'Union Economique de la Convention douanière. Son avis motivé sera communiqué aux Gouvernements intéressés.

5. Si le Gouvernement demandeur ne peut pas se ranger à l'avis exprimé par le Conseil de l'Union Economique, ou si cet avis n'est pas unanime, le problème pourra être porté, pour solution, à l'ordre du jour de la réunion trimestrielle des Ministres compétents, prévue par le paragraphe 8 du protocole de Bruxelles des 2 et 3 mai 1947.

6. La procédure esquissée ci-dessus étant épuisée, le Gouvernement demandeur prendra sa décision en connaissance de cause.

**Protocol van de besprekingen, gehouden te Luxemburg op 29, 30
en 31 Januari 1948 tussen Ministers van België,
Nederland en Luxemburg**

De Ministers van de drie landen, na kennisneming van de rapporten van de Voorzitters van de drie Raden, hebben overeenstemming bereikt omtrent de volgende punten:

1. *Goedkeuring van de besluiten betreffende benoemingen.*

De Ministers hebben de benoemingsbesluiten van de Secretaris-Generaal, van de adjunct-Secretaris-Generaal en van de secretaris van het Secretariaat-Generaal goedgekeurd.

2. *Te vormen contact tussen de Regeringen en de „Raad van Presidenten“.*

Krachtens de briefwisseling van 14 Maart 1947 tussen de Nederlandse, Belgische en Luxemburgse Regeringen werd besloten, dat de „Raad van Presidenten der Raden” om beurten zou worden voorzeten door een gedelegeerde van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en een Nederlandse gedelegeerde.

Voortaan zullen de Regeringen, teneinde een nauwere band te leggen tussen de Raad van Presidenten en de drie Regeringen, als afgevaardigden aanwijzen een lid van de Nederlandse Regering en een lid van de Belgische Regering, bijgestaan door een lid van de Luxemburgse Regering. Andere leden van de drie Regeringen kunnen deze vergaderingen eveneens bijwonen.

3. *Deelneming van niet-ambtenaren aan de werkzaamheden van de Raden.*

Telkens wanneer één der Raden van de Douane-Overeenkomst het nuttig zal oordelen, zullen deskundigen, aangewezen door de Regeringen en gekozen uit de belanghebbende economische kringen en uit de vakorganisaties, worden uitgenodigd deel te nemen aan de werkzaamheden van de Raden of van de Commissies.

4. *Werking van het handelsaccord en het betalingsaccord tussen Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie.*

De Ministers hebben overeenstemming bereikt over de tekst van het memorandum betreffende de financiële problemen op korte termijn, opgenomen in bijlage I.

5. *Terugbetaling van Nederlandse bankbiljetten.*

Aangezien de aangelegenheid van de terugbetaling van aan Belgen toebehorende vervallen Nederlandse bankbiljetten door de Belgische Ministers is ter sprake gebracht, zal de Nederlandse Minister van Financiën de Nederlandsche Bank verzoeken de Nationale Bank van België in kennis te stellen van de motieven, welke geleid hebben tot de genomen beslissingen.

6. *Coördinatie van de financiële, economische en sociale politiek op lange termijn der drie Regeringen.*

De Belgische Regering zal een lijst opmaken van de in dit hoofd genoemde problemen en zal de agenda vaststellen van een beperkte vergadering van de bevoegde Ministers, welke zeer binnenkort te Brussel zal worden bijeengeroepen.

Hierop zal eveneens het onderzoek van de rapporten van de Subcommissie voor Verdeling en Prioriteiten en van de Subcommissie voor Lonen en Prijzen worden hervat.

7. *Omzetbelasting op de uitvoer.*

De Belgische Ministers hebben de motieven uiteengezet waarom het hun niet mogelijk is, gevolg te geven aan het verlangen van de Luxemburgse en Nederlandse Regeringen om de uitvoerbelasting, welke werd ingesteld bij Besluit van 21 Augustus 1947, onmiddellijk op te heffen. Zij nemen op zich deze op te heffen, zodra de berekende opbrengst zal zijn bereikt.

8. *Unificatie van accijnzen en omzetbelasting.*

De Ministers zijn overeengekomen:

a. de accijnzen op benzol, azijn, margarine, azijnzuur en geslacht op te heffen;

b. het stelsel van de rechten op de waarborg van gouden, zilveren en platina werken op het volgende peil te unificeren:

gouden werken f 12,— (frs. 200) per 100 gr.;

zilveren werken f 0,60 (frs. 10) per 100 gr.;

platina werken f 18,— (frs. 300) per 100 gr.;

c. dat de Nederlandse Regering voor wat suiker betreft een bijzondere commissie zal verzoeken 5 Februari a.s. bijeen te komen teneinde dit vraagstuk in zijn geheel onder het oog te zien;

d. dat het probleem van de unificatie van de overige accijnzen en van de omzetbelasting wordt verwezen naar de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen, welke aan de volgende Ministersconferentie voorstellen zal voorleggen inzake oplossingen, waardoor zo spoedig mogelijk tussen de drie landen een goederenverkeer zal kunnen plaats vinden, dat niet wordt belemmerd door accijnzen en omzetbelasting, met dien verstande, dat deze voorstellen enerzijds rekening moeten houden met de noodzaak, het peil van de ontvangsten der Schatkist niet ernstig te beïnvloeden en anderzijds met de economische en sociale belangen van de drie landen.

9. *Unificatie van de douanewetgeving.*

De oorspronkelijke aan de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen toegestane termijn voor de indiening van zijn rapport met betrekking tot het entrepôtstelsel, de unificatie van de douane-

formulieren en tot de ambtelijke constateringen buiten het grondgebied van de Unie wordt verlengd tot 1 September 1948.

10. *Fraude in het Deviezen- en betalingsverkeer.*

De Commissie, welke belast werd met de bestudering van dit vraagstuk, zal haar werkzaamheden voortzetten.

De Belgische Regering heeft haar volledige medewerking toegezegd bij de oplossing van dit vraagstuk.

11. *Opheffing van het Statistiekrecht.*

In beginsel werd besloten tot opheffing; deze werd in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie reeds verwezenlijkt en zal in Nederland op een latere, door de Nederlandse Regering vast te stellen datum eveneens plaats vinden.

12. *Het onderlinge verkeer van transportmiddelen.*

De verschillende problemen met betrekking tot het onderlinge verkeer van transportmiddelen werden voor een nader onderzoek verwezen naar de bevoegde Raden.

13. *Bevoegdheden van de Raad voor de Handelsaccorden (art. 6 van de Overeenkomst).*

Tot de bevoegdheid van de Raad voor de Handelsaccorden, bedoeld in art. 6 van de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Douane-Overeenkomst van 5 September 1944, behoren alle principiële vraagstukken, welke door de economische betrekkingen met het buitenland worden gesteld.

De hoofden van de delegaties, welke belast zijn met de economische onderhandelingen van welke aard ook, met derde landen, zullen voeling houden met de Raad voor de Handelsaccorden, deze op de hoogte stellen van alle ontwikkelingen van deze onderhandelingen en deze de moeilijkheden voorleggen, welke zich zouden kunnen voordoen en de Nederlandse belangen in strijd zouden kunnen brengen met die van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie.

14. *Aanwezigheid van waarnemers bij de onderhandelingen.*

Overeenkomstig par. 13 van het Protocol van 2 en 3 Mei 1947 zal in geval van onderhandelingen voor het sluiten van handelsaccorden, gevoerd door één van de Partijen, een waarnemer van de andere Partij deze kunnen bijwonen. Indien, voor de aanvang van onderhandelingen voor het sluiten van een handelsaccord tussen één van de twee Partijen en een buitenlandse Regering, deze laatste bezwaren zou maken tegen de aanwezigheid van een waarnemer van de andere Partij, zal gezamenlijk sterke aandrang op de betrokken Regering worden uitgeoefend, teneinde haar er toe te brengen deze aanwezigheid goed te keuren.

15. *Industriële ontwikkeling.*

A. Procedure van mededeling en voorafgaand overleg.

De Ministers hebben de lijst van industrieën goedgekeurd, welke oprichting, uitbreiding of verandering aanleiding geeft tot voorafgaand overleg tussen de drie Regeringen. Deze lijst is in bijlage II aan dit Protocol toegevoegd.

De procedure van voorafgaand overleg is in bijlage III van het Protocol opgenomen.

Bovendien is overeengekomen, dat deze lijst in de toekomst zal kunnen worden gewijzigd conform de volgende procedure:

a. in de periode tussen de Ministersconferenties en op voorstel van de Raad van de Economische Unie kan de lijst gewijzigd worden na onmiddellijke goedkeuring van de drie Regeringen;

b. indien deze onmiddellijke goedkeuring niet kan worden verkregen, zullen de voorgestelde veranderingen in de lijst op de eerstvolgende Ministersconferentie worden besproken.

De Regeringen verbinden zich de totstandkoming van wettelijke bepalingen te bevorderen, welke noodzakelijk zijn voor de goede uitvoering van de procedure van voorafgaand overleg.

De Belgische en Luxemburgse Regeringen zullen aan de Nederlandse Regering mededeling doen van de bepalingen, welke overeenkomstig het verslag van de tweede Commissie worden overwogen.

Wat de maaldertij betreft, is overeengekomen, dat de Nederlandse Regering zonder voorafgaand overleg vergunning zal verlenen, voorzover het uitbreiding betreft van reeds bestaande ondernemingen en voorzover aanvragen reeds werden ingediend. Van deze vergunningen zal mededeling worden gedaan; in alle overige gevallen zal de gewone procedure van toepassing zijn.

B. De Ministers zijn van oordeel, dat het overleg omtrent de invoering in elk der drie landen van passende middelen voor (wederzijdse) voorlichting en voorafgaand overleg vanzelfsprekend zal worden aangevuld door (ander) overleg, hetwelk ten doel zal hebben een nieuwe phase in de werkzaamheden der ambtelijke commissies in te luiden.

Om zoveel mogelijk de voordelen van een gezamenlijke vruchtbare politiek der deelnemende Benelux-landen te vergroten, dienen nieuwe bepalingen te worden overwogen.

De Ministers stellen vast, dat er twee werkwijzen mogelijk zijn:

hetzij door samenvatting van bijzondere gevallen, welke zich al naar gelang van de contacten zullen voordoen en welke oplossingen een (zekere) jurisprudentie zullen (gaan) vormen;

door gemeenschappelijke arbeid in het kader van de grote beginselen der economische politiek, welke de werking van het economische Benelux-stelsel in een gunstige richting zal leiden.

Deze twee werkwijzen moeten feitelijk verenigd worden, willen zij tot concrete resultaten leiden en het is wenselijk, dat van nu af in de Commissie voor Industriële Ontwikkeling de kernen der belangrijke beginselen ener gemeenschappelijke economische politiek zullen worden onderzocht.

Te dien opzichte erkennen de Ministers de noodzakelijkheid de Benelux-politiek inzake de industriële ontwikkeling — van drie gezichtspunten uitgaande — te bestuderen:

technisch gezichtspunt:

het komt gewenst voor, dat men zich toe gaat leggen op de aanwending van productiemiddelen, welke Benelux gunstige kostprijsverhoudingen bezorgen, teneinde de binnenlandse en de buitenlandse markten onder bijzonder gunstige omstandigheden te voorzien. Hierbij moet bovendien rekening worden gehouden met de volgende overwegingen, welke hierna volgen;

economisch gezichtspunt:

men moet bekend zijn met de fundamentele productievoorwaarden in de drie landen, de structuur van de kostprijzen, vooral de lonen en de sociale lasten, de subsidies, het belastingstelsel en in het algemeen alle elementen welke de economische productie-omvang bepalen;

sociaal gezichtspunt:

met alle middelen moet gestreefd worden naar handhaving van eenzelfde graad van werkgelegenheid in de drie verbonden landen.

Bovendien moet men zich om de meer verwijderde toekomst veilig te stellen, verbinden tot een gezamenlijke inspanning ter bereiking van een gemeenschappelijk gerichte en rationele wederuitrusting in de drie landen. Om dit doel te bereiken is het wenselijk, dat alle inlichtingen omtrent en alle redelijke vooruitzichten voor industriële ontwikkeling gezamenlijk worden onderzocht en vergeleken. Een algemeen Benelux-wederuitrustingsprogramma zou voor de grote industrietakken een bijzonder gelukkig resultaat zijn.

De hierboven genoemde richtlijnen werden geformuleerd in het kader van de industrie-ontwikkeling. Zij moeten zich echter niet hier toe beperken: het is juist wenselijk, dat zij worden verbreed en uitgebreid tot een procedure van gerichte economische ontwikkeling der Unie in haar geheel, vooral ten aanzien van de ontwikkelingen van de landbouw.

Tenslotte geven de Ministers de wens te kennen om de pogingen in de drie Benelux-landen samen te bundelen, welke er naar streven de wetenschappelijke onderzoeken ter verbetering van industrie en handel doeltreffender te maken.

16. *Landbouwpolitiek.*

De Ministers keuren het protocol van 9 Mei 1947, opgenomen in bijlage IV, alsmede het verslag van de werkzaamheden van de

Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening van de Raad van de Economische Unie, goed.

De Ministers geven de Raad van de Economische Unie in overweging, aan de permanente Subcommissie voor de Prijzen, bedoeld in art. 7 van genoemd Protocol, een vertegenwoordiger van het Ministerie van Economische Zaken toe te voegen. De Ministers verzoeken de Raad van de Economische Unie de Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening de bestudering van het landbouwaspect der economische politiek op lange termijn, op te dragen. Door genoemde Raad zal aan de volgende Ministersconferentie een verslag worden voorgelegd met betrekking tot de vooruitzichten op lange termijn in elk van de belangrijke landbouwsectoren.

17. *Transport- en Havenvraagstukken.*

I. *Vraagstukken voorkomende in het rapport van de Commissie.*

a. Ter gelegenheid van de besprekingen inzake de uitvoering van het handelsaccord tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Nederland, waarvan sprake is onder punt c van bijlage I, zal de verhoging van het contingent van *zand en grint* bestemd voor de uitvoer naar België worden onderzocht.

Het Belgisch Ministerie van Openbare Werken zal een aanvang maken met onderhandelingen met de bevoegde Nederlandse instanties teneinde vóór 1 April 1948 te komen tot een overeenstemming inzake het vervoer van zand en grint.

b. De Nederlandse Regering zal er, voorzover zij hierin kan interveniëren, bij de Nederlandse *sleepdiensten op de Boven-Rijn* op aandringen, om aan de Belgische en Luxemburgse schepen eenzelfde behandeling toe te staan als aan de Nederlandse schepen.

c. De Nederlandse autoriteiten zullen vóór 1 Maart 1948 bekend maken wanneer de *sleeptarieven op de Beneden-Rijn* kunnen worden teruggebracht tot het vroegere niveau en zullen bij de Nederlandse sleepdiensten er op aandringen, dat zij voorzover mogelijk overgaan tot een verlaging van de tarieven.

d. *Kanaal van Zuid-Beveland.*

De Nederlandse delegatie heeft de volgende aanwijzingen gegeven: binnen enkele weken zal een aanvang worden gemaakt met het herstel van de grote sluisen; dit zal vóór eind 1948 gereed komen.

De werkzaamheden zullen worden uitgevoerd zonder onderbreking van de scheepvaart, behalve gedurende enkele zeer korte perioden. De electrificatie zal nagenoeg terzelfder tijd gereed komen, waarbij levering van Belgisch materiaal niet noodzakelijk is. Het steigerwerk bij de brug te Vlakte, het enige obstakel, dat op deze plaats nog bestaat, zal binnen een maand worden verwijderd. De Nederlandse delegatie zal bemiddelend optreden bij de bevoegde autoriteiten, opdat in het kanaal van Wemeldinge lichtboeien zullen worden herplaatst.

Een versnelling van het douane-onderzoek te Hansweert zal worden overwogen.

e. De Nederlandse autoriteiten verbinden zich in afwachting van de bouw van de definitieve hefbrug onmiddellijk de voorlopige Bailey-brug bij de *middelste sluis te Terneuzen* weg te nemen indien de grote zeesluis in het ongerede is.

f. *Brug bij Dordrecht.*

Waterstaat zal mededeling doen van de kostenraming voor de bouw van een definitieve brug met dezelfde doorvaarthoogte als de verkeersbrug. Onderzocht zal worden of het mogelijk is de huidige beweegbare brug veelvuldiger te openen.

g. *Koopvaardijtonnage.*

De onderhandelingen, welke de samenwerking van de koopvaardijvloten ten doel hebben, zullen worden voortgezet vooral in het kader van de scheepvaartconferenties. Nederland voorziet de mogelijkheid in de toekomst schepen ter beschikking van België te stellen.

II. *Vraagstukken door de Belgische Regering opgeworpen.*

A. De Ministers erkennen, dat onverwijld dient te worden overgegaan tot de behandeling van de navolgende vraagstukken:

1. Haventarieven: algehele gelijktrekking van de tarieven in België en in Nederland; heffing van havengelden te Terneuzen.
2. Andere haventarieven.
3. Loodswezen: verplicht loodswezen op het kanaal Gent—Terneuzen; verhoging der tarieven; verdeling van de te verrichten diensten.
4. Tijdelijk buiten gebruikstelling van waterwegen.
5. Tollen op de Belgische kanalen.
6. Douanecontrôle bij de kustvaart tussen de Belgische havens.
7. Administratieve maatregelen genomen door de Nederlandse Regering, waardoor de vrijheid van doorvoer wordt beperkt.
8. Douaneformaliteiten:
Esschen—Roosendaal.
Lanaye—St. Pierre.
Benelux-formulieren A. en B.
9. Herstel van de normale bebakening in de Wielingen.
10. De onmiddellijke vorming van een Technische Schelde Commissie, welke zal worden belast met alle lopende en in de toekomst aan te vangen studies betreffende deze rivier. De bevoegdheid en de samenstelling van de Permanente Schelde-Commissie zouden moeten worden herzien.

B. De onder A. opgesomde punten zijn niet uitputtend voor wat betreft de haven- en transportproblemen, welke zich tussen de twee

landen voordoen. België behoudt zich het recht voor, om onder toepassing van de bestaande verdragen, op het geschikte oogenblik problemen naar voren te brengen, welke hierboven niet werden opgenomen.

18. Het vraagstuk van de deblokkering der Luxemburgse investeringen in Nederland heeft het onderwerp uitgemaakt van een bijzondere regeling tusschen de beide belanghebbende Regeringen.

Gedaan te Luxemburg, 31 Januari 1948.

Voor Nederland:

(w.g.) VAN HARINXMA THOE SLOOTEN

Voor België:

(w.g.) P. H. SPAAK

Voor het Groothertogdom Luxemburg:

(w.g.) J. BECH

Bijlage I bij het Protocol van 31 Januari 1948

Memorandum betreffende de financiële problemen op korte termijn

De Belgische en de Nederlandse Regering verlangend de bepalingen, vastgesteld gedurende de besprekingen gehouden te Luxemburg op 29, 30 en 31 Januari 1948 tusschen de Belgische, Luxemburgse en Nederlandse Ministers, in toepassing te brengen,

Vaststellende, dat de omstandigheden bepaalde maatregelen noodzakelijk maken teneinde het hoofd te bieden aan de verstoring in het evenwicht in het goederen- en dienstenverkeer, dat voor de periode van 1 December 1947 tot 31 Mei 1948 wordt geschat op 2 miljard B.frs.,

zijn het volgende overeengekomen:

A. Door de Nederlandse autoriteiten zullen maatregelen worden genomen teneinde de vervroegde overmakingen van Nederland naar de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie bij uitvoer naar Nederland te beperken tot uitzonderingsgevallen, in overeenstemming met de handelsusanties.

Bij wijze van proef zal het Belgisch-Luxemburgse Instituut voor de Wissel de nodige maatregelen nemen teneinde zekerheid te verkrijgen, dat de importeurs in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie hun Nederlandse leveranciers binnen een redelijke termijn betalen.

De Nederlandse autoriteiten kunnen hun importeurs verzoeken weer gebruik te maken van het gewone handelscrediet bij hun leveran-

ciers in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie in al die gevallen waarin deze in staat zijn dit te verstrekken. Dit handelscrediet, hetwelk een bij uitstek particulier karakter zal behouden, zal noch een discriminatoir, noch een preferentieel karakter dragen, zoals b.v. de verplichting van de Nationale Bank van België het papier, dat dientengevolge door de exporteurs in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie zou kunnen worden uitgegeven, te accepteren of te herdisconteren.

B. Teneinde de preferentie-clausule, welke de handelsbetrokkingen tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Nederland beheerst, zo doeltreffend mogelijk te maken, zullen maatregelen worden genomen. Hiertoe zullen de ambtenaren van de twee contracterende partijen bijeenkomen en lijsten opmaken van Nederlandse producten, waarvan de invoer in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie kan worden vergroot en maatregelen vastleggen, waardoor deze invoer gegarandeerd wordt.

C. Eveneens is overeengekomen, de Belgisch-Luxemburgse invoercontingenten in Nederland, welke volgens overeenkomst tot 31 Mei 1948 moesten worden toegewezen over een periode van 7 maanden, eindigende 30 Juni 1948, te verdelen. In geval deze maatregel, tezamen met de andere in dit memorandum samengevatte bepalingen, gedurende de uitvoering onvoldoende zou blijken te zijn voor de beoogde doeleinden, zal de Nederlandse Regering de bevoegdheid worden gelaten, het ogenblik te bepalen, waarop verminderingen kunnen worden aangebracht in omvang van de Belgisch-Luxemburgse uitvoer naar Nederland.

Voor wat betreft de verschillende producten, zal de hierboven beoogde inkrimping van de Belgische uitvoer echter wel te verstaan worden uitgevoerd in onderlinge overeenstemming tussen Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie.

De beoogde ambtenaren van de gemengde Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Commissie zullen belast worden met de bestudering op basis van onderlinge overeenstemming van technische methoden, welke in geval van vermindering van de Belgisch-Luxemburgse uitvoer van kracht zouden moeten worden.

De Nederlandse delegatie geeft anderzijds het verlangen te kennen, om indien de omstandigheden het toelaten, de bovengenoemde periode van 7 maanden terug te brengen tot het krachtens overeenkomst bestaande stelsel, d.w.z. 6 maanden. Van deze verklaring werd acte genomen en overeengekomen werd, dat in geval van verwezenlijking de Nederlandse Regering, dit op het door haar geschikt geachte ogenblik bekend kan maken.

D. Nederland zal, waar het beschikt over een crediet bij de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling, hetwelk gedeeltelijk

in B.frs. kan worden benut, dit crediet tot een bedrag van B.frs. 1 milliard opnemen.

De aldus door de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling bij de Nationale Bank van België tegen dollars aangekochte Belgische francs zullen ter beschikking worden gesteld van de Nederlandsche Bank, volgens een procedure, welke in onderlinge overeenstemming tussen de beide Centrale Banken zal worden vastgesteld.

E. De hierboven beoogde maatregelen hebben ten doel een evenwicht te verzekeren, dat per 30 Juni 1948 moet zijn verwezenlijkt.

Teneinde van nu tot dan voldoende ruimte te houden in de rekening van het betalingsaccoord zullen de volgende maatregelen worden toegepast:

1. Nederland zal, ingevolge de van kracht zijnde overeenkomsten, regelmatig in goud of in door de Nationale Bank van België aanvaarde buitenlandse munt de overtrekkingen vereffenen, welke zich in de rekening van het betalingsaccoord zouden voordoen; en welke per ultimo van iedere maand worden vastgesteld.

2. Het goud, waarvan Nederland aldus afstand zou moeten doen op de vervaldagen van 31 Januari tot en met 30 April 1948, zal tot 30 Juni 1948 door Nederland kunnen teruggekocht tegen dollars of met Belgische francs, gekocht met dollars van de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling bij de Nationale Bank van België.

3. De Belgische en Nederlandse Regeringen zullen gezamenlijk bij de Britse autoriteiten pogingen aanwenden om vóór 1 Juni 1948 de overdracht te verkrijgen van £ 1,5 miljoen op de rekening van de Nationale Bank van België. Indien deze overschrijving tot stand komt, zal de Nationale Bank van België in ruil aan de Nederlandsche Bank een overeenkomstig bedrag in Amerikaanse dollars overdragen.

4. Aangezien de toepassing van de overeenkomst van Parijs van 18 November 1947 tengevolge kan hebben, dat de Nederlandse rekening voortdurend boven het door het betalingsaccoord vastgestelde plafond uitgaat, wordt overeengekomen, dat Nederland de vereiste maatregelen zal nemen teneinde de rekening periodiek beneden het plafond te brengen, zodanig dat in totaal de gemiddelde debetstand ongeveer B.frs. 1.400 miljoen blijft. Te dien einde zal Nederland te rekenen vanaf de vervaldag op 30 April 1948, niet alleen het saldo, dat bij de werking van het betalingsaccoord zou kunnen ontstaan in goud of in door de Nationale Bank van België aanvaarde munt overdragen, doch eveneens een aanvullend bedrag gelijk aan 50 % van dit saldo.

Deze bijzondere maatregel zal tot en met de vervaldag op 30 Juni 1948 worden toegepast. Tot de verdere handhaving ervan zal in gemeenschappelijk overleg kunnen worden besloten.

*Bijlage II bij het Protocol van 31 Januari 1948***Lijst van industrieën, ten aanzien waarvan de Raad van de Economische Unie de toepassing van de procedure van voorafgaand en verplicht overleg voorstelt**

1. De vensterglasindustrie.
 2. De koolzuurindustrie.
 3. De kopersulfaatindustrie.
 4. De springstoffenindustrie.
 5. De industrie van cellulose in vellen met uitzondering van deze bestemd voor de fotografische industrie.
 6. De steenkolenmijnen.
 7. De cokesindustrie.
 8. De natriumcarbonaatindustrie.
 9. De ijzer- en staalindustrie.
 10. De kogellager- en kogelindustrie.
 11. De rijwielkettingenindustrie.
 12. De triplex- en multiplexindustrie.
 13. De meubelindustrie. De minimum investeringen bedragen B.frs. 5.000.000 (f 300.000.—).
 14. De stocartonindustrie.
 15. De cementindustrie.
 16. De asbest-cementindustrie. De minimum investeringen bedragen B. frs. 5.000.000 (f 300.000.—).
 17. De rubberindustrie.
 18. De suikerfabrieken en -raffinaderijen.
 19. De rijstfabrieken.
 20. De oliefabrieken.
 21. De maalindustrie.
 22. De brouwerijen.
 23. De stikstofindustrie.
-

*Bijlage III bij het Protocol van 31 Jan. 1948***Ontwerp van de procedure van voorafgaand overleg**

1. Ingeval een Regering kennis heeft genomen van een plan tot oprichting of uitbreiding (in de zin van uitbreiding van de productiemiddelen) van een onderneming, welke behoort tot een industrie-tak, waarvoor „voorafgaand overleg” is vereist, en in geval zij in beginsel gunstig tegenover dit plan staat zal zij de andere Regeringen hiervan voorafgaand op de hoogte stellen. Te dien einde zal zij deze Regeringen een nota zenden, vergezeld van een memorandum, waarin haar bedoelingen worden uiteengezet.

2. Binnen ... etmalen na ontvangst van deze nota, zal de geraadpleegde Regering haar eventuele bezwaren kenbaar maken tegen het ter inzage ontvangen plan; de kennisgeving van deze bezwaren zal zo snel mogelijk worden gevolgd door een met redenen omklede nota. De uitwisseling van de hierboven bedoelde nota's zal geschieden door bemiddeling van het Secretariaat-Generaal van de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse Douane-Overeenkomst.

3. Zo nodig zal de ervaring in deze aangelegenheden het na enige tijd mogelijk maken termijnen vast te stellen voor dit stadium van de procedure. Onderwijl verbinden de Regeringen zich spoed te betrachten met het vaststellen en mededelen van hun gezichtspunten. In dat opzicht is het gewenst, dat de Regeringen in de eerste plaats de organisatie van contacten tussen belanghebbende economische kringen in de drie landen bevorderen. De belanghebbende economische kringen leggen aan hun onderscheiden Regeringen notulen van hun besprekingen over, getekend door de hoofden van de delegaties. Men zal ook zijn toevlucht kunnen nemen tot contacten tussen de Ministeriële diensten der drie landen of tot een gelijktijdige bijeenkomst van vertegenwoordigers van de administratieve instanties en de belanghebbende economische kringen.

4. Indien de gedachtenwisselingen, waarvan sprake is onder punt 3, uitlopen op overeenstemming tussen de desbetreffende partijen, zal de Regering, waarvan het verzoek uitging haar houding ten opzichte van deze overeenstemming kunnen bepalen. In het tegenovergestelde geval zal het probleem worden voorgelegd aan het oordeel van de Raad van de Economische Unie van de Douane-Overeenkomst. Haar met redenen omklede oordeel zal aan de belanghebbende Regeringen worden medegegeeld.

5. Indien de Regering, waarvan het verzoek is uitgegaan, zich niet kan verenigen met het oordeel van de Raad van de Economische Unie of indien dit oordeel niet eenstemmig is bereikt, zal het vraagstuk ter oplossing op de agenda worden geplaatst van de drie-maandelijks bijeenkomst van de betrokken Ministers, voorzien in par. 8 van het Protocol van Brussel van 2 en 3 Mei 1947.

6. Wanneer de hierboven geschetste procedure volledig is gevolgd, zal de Regering, waarvan het verzoek is uitgegaan, met kennis van zaken haar beslissing nemen.

Bijlage IV bij het Protocol van 31 Januari 1948

Zie no. 3, blz. 15.

Bij nadere afspraak tussen de Nederlandse, Belgische en Luxemburgse Regeringen in October 1952 is de lijst van industrieën, die onderworpen zijn aan de procedure van het voorafgaand overleg, zoals vervat in bijlage II van dit Protocol, gewijzigd. De verkorte lijst luidt thans in Franse versie als volgt:

Sidérurgie (jusqu'à la mise en vigueur du Traité Schuman)
 Industrie du verre à vitre
 Industrie de l'acide carbonique
 Meunerie (à l'exception des entreprises dont la capacité de mouture ne dépasse pas dix tonnes par 24 heures)
 Industrie du caoutchouc
 Charbonnages
 Cokeries
 Industrie de l'azote
 Huileries
 Brasserie et Malterie
 Industrie du carton-paille.

5. Conferentie te Château d'Ardenne, 6, 7 en 8 Juni 1948.

Protocole des Conversations tenues au Château d'Ardenne, les 6, 7 et 8 juin 1948 entre Ministres Belges-Luxembourgeois et Néerlandais

Les trois Gouvernements ont constaté avec satisfaction qu'au cours des discussions il est apparu qu'il existe un accord unanime en vue de réaliser aussi vite que possible l'Union Economique entre les trois pays.

Afin d'atteindre leur but, progressivement, aussi complètement et aussi rapidement que possible, les trois Gouvernements s'engagent:

1. à retourner à un régime de libre consommation;
2. à diminuer les subsides qu'ils accordent à la production et à la consommation;
3. à se communiquer et à coordonner leurs projets d'investissements;
4. à poursuivre les études nécessaires en vue de rendre aussi semblables qu'il se réléverait utile leur politique fiscale et leur politique sociale;
5. à maintenir une politique visant à garantir l'équilibre monétaire.

Ces conditions devraient être réalisées pour le 1er janvier 1950.

Si de l'avis concordant des trois Gouvernements elles le sont, l'Union Economique sera réalisée.

Cette Union Economique implique notamment la convertibilité des monnaies.

Ils estiment que pendant une certaine période le retour à la liberté des échanges ne pourra être progressivement réalisé que moyennant l'obtention par les Pays-Bas d'un emprunt leur permettant de combler l'inévitable déficit de la balance commerciale.

Les trois Gouvernements feront des démarches en commun afin d'obtenir cet emprunt.

Les trois Gouvernements espèrent que les échanges prévus à l'accord commercial actuellement en vigueur pourront être maintenus à un niveau au moins égal à celui obtenu jusqu' à présent.

A cet effet, du côté de l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise, la possibilité d'acheter par préférence des marchandises produites aux Pays-Bas, en Indonésie et aux Indes Occidentales, sera systématiquement utilisée.

Si, malgré les efforts tentés pour réaliser l'équilibre des échanges un déficit se produisait par suite d'une insuffisance des exportations néerlandaises, les experts examineraient dans quelques mesures et suivant quelles modalités ce déficit pourrait être comblé:

- a. par recours au Fonds Monétaire International;
- b. par l'utilisation du Plan de Bruxelles (Plan Stafford Cripps);
- c. par les achats „offshore”;
- d. par les paiements dans le cadre de la compensation multilatérale européenne;
- e. par le paiement de devises fortes par les Pays-Bas et tout autre procédé qu'ils pourraient indiquer.

Les mesures prévues sous les 1, 2, 3, 4 et 5 sont soumises à l'étude de la Réunion des Présidents des Conseils de l'Union.

Les représentants des trois Gouvernements se réuniront à nouveau au cours du mois de janvier 1949 afin d'examiner les résultats atteints par l'exécution des mesures arrêtées ci-dessus.

Château d'Ardenne, le 8 juin 1948.

Protocol

De drie Regeringen hebben met voldoening geconstateerd, dat in de loop der besprekingen gebleken is, dat er algemene overeenstemming bestaat om zo spoedig mogelijk de Economische Unie tussen de drie landen te verwezenlijken.

Teneinde geleidelijk hun doel te bereiken, zo volledig en spoedig mogelijk, verbinden de drie Regeringen zich:

1. tot terugkeer naar een stelsel van vrije consumptie;
2. tot vermindering der subsidies, verleend op de productie en de consumptie;
3. tot mededeling en coördinatie van hun investeringsplannen;
4. tot voortzetting van de noodzakelijke studies voor de gelijkmaking van hun fiscale en sociale politiek, voorzover dit nodig blijkt;
5. tot handhaving van een politiek, welke het monetaire evenwicht verzekert.

Aan deze voorwaarden zou vóór 1 Januari 1950 moeten worden voldaan.

Indien naar de mening van de drie Regeringen aan genoemde voorwaarden is voldaan, zal de Economische Unie gevormd worden.

Deze Economische Unie omvat in het bijzonder de inwisselbaarheid der munteenheden.

Zij menen dat gedurende een zekere periode de terugkeer tot een vrij geldverkeer alleen progressief zal kunnen geschieden indien Nederland een lening kan verkrijgen, welke dit land in staat zal stellen het onvermijdelijk tekort op de handelsbalans te dekken.

De drie Regeringen zullen gemeenschappelijke stappen ondernemen ter verkrijging van deze lening.

De drie Regeringen hopen, dat de in het huidige van kracht zijnde accord voorziene handelstransacties gehandhaafd kunnen blijven op een niveau hetwelk ten minste gelijk zal zijn aan het huidige.

Te dien einde zal de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie systematisch gebruik maken van de mogelijkheid bij voorkeur goederen te kopen, die in Nederland, Indonesië en West-Indië zijn geproduceerd.

Indien niettegenstaande alle in het werk gestelde pogingen tot het verkrijgen van een evenwicht in het handelsverkeer, toch een tekort zou ontstaan ten gevolge van een onvoldoende Nederlandse uitvoer, zullen de deskundigen onderzoeken in welke mate en op welke wijze het desbetreffende tekort zou kunnen worden gedekt:

- a. door een beroep te doen op het Internationale Monetaire Fonds;
- b. door gebruikmaking van het „Plan de Bruxelles” (Plan Stafford Cripps);
- c. door „off-shore” aankopen;
- d. door betalingen in het kader van de multilaterale Europese compensatie;
- e. door Nederlandse betalingen in sterke valuta en elk ander middel dat de deskundigen zullen aangeven.

De maatregelen bedoeld onder 2, 3, 4 en 5 worden ter bestudering voorgelegd aan het College van Voorzitters van de Raden der Douane-Overeenkomst.

De vertegenwoordigers der drie Regeringen zullen in de loop van Januari 1949 wederom bijeenkomen, teneinde de resultaten van de uitvoering der hierboven vastgelegde maatregelen te onderzoeken.

Château d'Ardenne, 8 Juni 1948.

6. Conferentie te 's-Gravenhage, 10, 11, 12 en 13 Maart 1949.

**Cinquième Conférence des Ministres des Pays-Bas, de la Belgique
et du Luxembourg tenue à La Haye les 10, 11, 12, 13 mars 1949**
Protocole

Les trois Gouvernements, après avoir pris connaissance du rapport présenté par les Présidents des Conseils de la Convention Douanière en exécution du Protocole du 8 juin 1948, et des résultats des travaux de la Réunion des Ministres de La Haye, considèrent que les conditions énumérées dans ledit Protocole et qui sont nécessaires pour qu'une Union Economique puisse exister entre les trois pays, peuvent être remplies pour le 1er juillet 1950 et que dès le 1er juillet 1949 il est possible de mettre en vigueur un système de Pré-Union.

Ils ont, d'autre part, constaté avec satisfaction les progrès faits dans la voie de la réalisation de l'Union Economique depuis leur réunion du Château d'Ardenne.

Plus particulièrement, ils ont noté les effets des mesures prises dans les trois pays pour le retour à la libre consommation et à la diminution des subsides à la production et à la consommation.

Ils ont apprécié aussi les efforts faits et les réalisations obtenues en matière d'unification des impôts indirects, d'harmonisation de la politique commerciale et de coordination des investissements.

Afin d'atteindre les buts poursuivis et d'assurer la meilleure intégration des économies des trois pays au moment de l'entrée en vigueur de l'Union, les trois Gouvernements ont adopté les résolutions suivantes:

I. Libération des contrôles et subsides.

Ils poursuivront de façon coordonnée la politique de libération de la production, de la distribution et de la consommation des marchandises, ainsi que de la suppression des subsides, de façon à lever les obstacles que ces mesures apportent à la libre circulation des marchandises entre les deux économies.

II. Politique monétaire et commerciale.

L'action entreprise dans le domaine budgétaire, fiscal, financier et monétaire en vue d'arriver à un équilibre entre les deux économies, sera poursuivie dans l'esprit indiqué par les recommandations énoncées le 8 mars 1949 par le Groupe Consultatif de l'O.E.C.E.

Eu égard au rôle essentiel joué dans l'assainissement de leur économie par l'aide exceptionnelle des Etats-Unis, attribuée conformément au Plan Marshall, les trois Gouvernements jugent nécessaire d'adapter les étapes de la réalisation de l'Union aux périodes annuelles d'allocation des fonds du Plan Marshall (1er juillet— 30 juin).

Ils ont choisi, en conséquence, la date du 1er juillet 1949 comme date d'ouverture de la période de Pré-Union caractérisée par la libé-

ration progressive du trafic des marchandises entre leurs territoires, la coordination systématique de la politique commerciale et monétaire des partenaires à l'égard des pays tiers, et par la préparation d'un régime contractuel unique à l'égard de ces derniers.

Un Comité Ministériel sera constitué en vue de veiller spécialement à la coordination systématique de la politique commerciale et monétaire extérieure.

Pour permettre aux Pays-Bas d'introduire ce régime de Pré-Union, l'U.E.B.L. est prête à ouvrir au Gouvernement des Pays-Bas des crédits adéquats étant entendu que le montant de ceux-ci devra être progressivement adapté à l'importance des mesures commerciales de libération prises par les Pays-Bas, d'accord avec les Gouvernements belge et luxembourgeois. Dans le choix des priorités à accorder aux diverses catégories de marchandises libérées, une attention particulière sera réservée aux produits intéressant la politique de lutte contre le chômage entreprise dans l'Union Economique belgo-luxembourgeoise d'une part, et aux conditions nécessaires à la libération du rationnement et des restrictions sur le marché intérieur des Pays-Bas d'autre part.

Les éléments de la situation actuelle restant acquis, et l'équilibre global de la balance internationale de paiements des deux économies étant établi, les trois Gouvernements transformeront, le 1er juillet 1950, l'état de Pré-Union en état d'Union Economique proprement dite.

A la même date, un système commun sera établi pour les règlements financiers à l'égard de l'étranger.

Les modalités de fonctionnement monétaire de l'Union devront faire l'objet de propositions ultérieures qui devront, notamment, établir:

- a. les conditions de convertibilité des deux monnaies entre elles;
- b. les dispositifs de sécurité qui permettront de déceler les divergences fondamentales susceptibles de se développer dans la situation relative des balances de paiements des deux économies, ainsi que les déséquilibres susceptibles de se développer entre l'Union et les pays tiers;
- c. les mesures qui devraient être prises en cas de situation déséquilibrée. Celles-ci seront notamment recherchées dans le domaine commercial.

En se mettant d'accord sur ce qui précède, les trois Gouvernements se sont fondés sur les prévisions existant actuellement quant à l'exécution de l'aide E.R.P. des Etats-Unis d'Amérique et la participation des pays de l'Union à cette aide. Ils estiment également que les objectifs arrêtés par l'O.E.C.E. se réaliseront. Si ces prévisions étaient démenties, les trois Gouvernements devraient se consulter pour reconsidérer l'ensemble du problème.

III. *Politique agricole.*

Les trois Gouvernements adoptent, en vue de l'harmonisation progressive de la politique agricole à suivre dans les trois pays les directives suivantes:

a. la politique agricole doit tendre à assurer aux agriculteurs et ouvriers agricoles des trois pays une sécurité d'existence dans des entreprises bien conduites, se justifiant du point de vue économique et social;

b. la politique agricole doit tendre à augmenter autant que possible la productivité agricole dans les trois pays.

En vue de réaliser ces buts, les trois pays se proposent:

- d'encourager, d'intensifier et d'orienter la production agricole des trois pays;
- d'élaborer des mesures susceptibles d'harmoniser la production et l'écoulement des produits agricoles.

Les Gouvernements chargent la Commission „Agriculture, Ravitaillement et Pêche" de présenter, avant l'entrée en vigueur de l'Union Economique, les propositions basées sur les directives indiquées ci-dessus.

Les trois Gouvernements ont apprécié les heureux résultats du début de la mise en application du Protocole du 9 mai 1947, qui facilitera l'harmonisation de la politique agricole des trois pays.

IV. *Politique sociale.*

Ils coordonneront, pour autant que nécessaire, la politique suivie en matière de salaires et de sécurité sociale.

V. *Investissements.*

Ils coordonneront leurs investissements, dans le cadre des principes de l'O.E.C.E., en tenant compte du mouvement démographique et des possibilités d'adaptation des entreprises existantes, de manière à assurer dans les trois pays un volume de l'emploi aussi élevé et aussi équilibré que possible et à réaliser des conditions optima de production.

VI. *Questions fiscales.*

Ils achèveront l'unification des droits d'accise et réaliseront, pour autant que de besoin, l'unification des taxes de circulation sur les véhicules à moteur.

En ce qui concerne la taxe de transmission, ils adoptent les propositions formulées par le Conseil Administratif des Douanes pour l'unification des systèmes de perception. Quant au taux de la taxe, ils considèrent que les propositions soumises par ledit Conseil tiennent équitablement compte des intérêts respectifs; mais ils constatent que des considérations d'ordre budgétaire les empêchent de prendre en ce moment une décision définitive. Ils désigneront immédiatement des experts qui rechercheront dans quelle mesure, sans nuire aux

conditions de concurrence et à la libre circulation des marchandises, les conséquences d'ordre budgétaire pourraient être atténuées en maintenant temporairement, après la mise en vigueur de l'Union Economique, certaines différences dans le tarif d'imposition. Les experts feront rapport dans un délai de trois mois.

Ils réaliseront le rapprochement indispensable dans le domaine des impôts directs. Ils s'efforceront de compléter l'adaptation des systèmes fiscaux, dans la mesure où ils présenteraient des différences susceptibles d'influencer, d'une manière appréciable, les conditions de concurrence.

VII. *Formalités douanières.*

Des dispositions de nature à simplifier à la frontière, le contrôle relatif à la circulation des personnes entre les Pays-Bas et l'U.E.B.L., seront prises dès maintenant et progressivement.

VIII. *Problèmes des Voies d'Eau et Portuaires.*

Les trois Gouvernements reconnaissent que:

I. a. des problèmes d'intérêt majeur se posent entre les trois pays dans le domaine des voies d'eau et des intérêts portuaires;

b. il convient de donner à ces problèmes une solution satisfaisante pour les trois pays.

L'étude de ces problèmes sera confiée à une commission spéciale composée de représentants des pays intéressés.

Cette commission se mettra au travail immédiatement.

II. Des questions de moindre envergure se posent aussi dans le même domaine.

Sur ce point, les Gouvernements

— prennent acte des résultats atteints par la Commission des Transports et des Questions portuaires,

— constatent que plusieurs questions restent encore en suspens et donnent mandat à la commission dernière citée d'en poursuivre la solution avec le maximum de célérité, dans l'intérêt commun.

IX. *Participation des milieux professionnels.*

Un Comité Consultatif des milieux économiques intéressés à la préparation et au fonctionnement de l'Union Economique, sera constitué dans chacun des trois pays. Des contacts réguliers seront établis entre ces Comités et les délégations nationales aux divers organismes de la Convention Douanière.

X. *Difficultés spéciales.*

Les problèmes posés par les relations commerciales et financières entre les trois pays, dont la solution n'aura pas été obtenue d'une manière satisfaisante par les méthodes administratives, seront déferés à la réunion des Présidents des Conseils dans les cas où la situation

existante serait de nature à troubler les bonnes relations économiques entre les trois pays.

Les Présidents rechercheront toutes solutions susceptibles de porter remède aux inconvénients signalés.

XI. *Dispositions d'exécution.*

A l'effet de réaliser ce programme, les trois Gouvernements chargent la Réunion des Présidents de présenter avant le 1er juillet 1949 un projet détaillé d'exécution qui puisse être systématiquement mis en oeuvre pendant la période de Pré-Union s'étendant du 1er juillet 1949 au 1er juillet 1950.

En outre, une commission spéciale sera instituée pour préparer l'instrument consacrant la mise en vigueur de l'Union Economique entre les trois pays, en prévoyant la constitution des organismes chargés d'assurer le fonctionnement de l'Union.

Fait à La Haye, le 13 mars 1949, en triple exemplaire, en français et en néerlandais, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement des Pays-Bas,

(s.) STIKKER

Pour le Gouvernement de la Belgique,

(s.) P. H. SPAAK

Pour le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg,

(s.) JOS. BECH

Vijfde Vergadering van de Ministers van Nederland, België en Luxemburg gehouden te 's-Gravenhage op 10, 11, 12, 13 Maart 1949 Protocol

Na kennis te hebben genomen van het door de Voorzitters van de Raden van de Douane-Overeenkomst ter uitvoering van het Protocol van 8 Juni 1948 opgesteld rapport, alsmede van de resultaten van de werkzaamheden van de Conferentie van Ministers te Den Haag, zijn de drie regeringen van mening, dat de in genoemd Protocol vermelde voorwaarden, welke noodzakelijk zijn voor de totstandkoming van een Economische Unie tussen de drie landen, per 1 Juli 1950 zullen kunnen worden vervuld. Reeds per 1 Juli 1949 zal het mogelijk zijn een „Voor-Unie” in werking te doen treden. Zij hebben voorts met voldoening de vorderingen vastgesteld, welke sedert hun bijeenkomst op het Château d'Ardenne van Juni 1948 zijn gemaakt.

Meer in het bijzonder hebben zij kennis genomen van de gevolgen van de in de drie landen getroffen maatregelen welke beogen terug te keren tot een stelsel van vrije consumptie en de productie- en consumptiesubsidies te verminderen.

Zij hebben eveneens met waardering kennis genomen van de onder-nomen stappen en van de resultaten, welke zijn bereikt op het gebied van de unificatie der indirecte belastingen, van de harmonisering van de handelspolitiek en van de coördinatie der investeringen.

Om het beoogde doel te bereiken en om te bereiken, dat op het ogenblik van inwerkingtreding der Unie de best mogelijke integratie van de economieën der drie landen zal zijn verzekerd, hebben de drie regeringen de navolgende resoluties aangenomen:

I. *Opheffing van contrôle- en subsidiemaatregelen.*

Zij zullen de politiek van opheffing van maatregelen betreffende productie, distributie en consumptie van goederen, alsmede die van afschaffing der subsidies, op gecoördineerde wijze voortzetten, ten-einde de belemmeringen, die deze maatregelen betekenen voor het vrije goederenverkeer tussen de beide economieën, op te heffen.

II. *De handels- en monetaire politiek.*

De getroffen maatregelen om op budgetair, fiscaal, financieel en monetair gebied tot een evenwicht tussen beide economieën te geraken, zullen worden voortgezet in de geest van de door de Consultatieve Raad van de organisatie voor Europese Economische Samenwerking op 8 Maart 1949 geformuleerde aanbevelingen. Gelet op de essentiële rol, welke de bijzondere hulp der Verenigde Staten, verleend overeenkomstig het Marshall-Plan, speelt bij het herstel van haar economie, achten de drie regeringen het noodzakelijk om de achtereenvolgende fasen in de verwezenlijking van de Unie aan te passen aan de jaarallocaties van het Marshall-Plan (1 Juli—30 Juni).

Zij hebben derhalve de datum 1 Juli 1949 gekozen als het tijdstip, waarop de periode van de „Voor-Unie” een aanvang zal nemen, welke zal worden gekenmerkt door de geleidelijke vrijmaking van het goederenverkeer tussen de drie landen, de systematische coördinatie van de handels- en monetaire politiek der partners ten opzichte van derde landen alsook door de voorbereiding van een stelsel, dat de afsluiting van gemeenschappelijke accoorden mogelijk maakt.

Ter verzekering van de systematische coördinatie der buitenlandse handels- en monetaire politiek, zal een Ministeriële Commissie worden ingesteld.

Ten einde Nederland in staat te stellen het stelsel van de „Voor-Unie” in te voeren, zijn de regeringen van de B.L.E.U. bereid om ten behoeve van de Nederlandse Regering toereikende credieten te verlenen, met dien verstande, dat het bedrag hiervan geleidelijk zal

moeten worden aangepast aan de betekenis van de maatregelen, welke door Nederland onder wederzijdse instemming met de Belgische en Luxemburgse regeringen ter vrijmaking van het handelsverkeer zullen worden genomen. Bij de keuze der prioriteiten, welke aan de verschillende categorieën der vrijgegeven goederen moeten worden verleend, zal enerzijds bijzondere aandacht moeten worden gewijd aan die producten, welke van belang zijn voor de politiek van werkloosheidsbestrijding, welke in de B.L.E.U. wordt gevoerd en anderzijds aan de voorwaarden, welke noodzakelijk zijn voor de opheffing van de distributiebepalingen en van de beperkingen op de Nederlandse binnenlandse markt.

Indien de huidige factoren behouden blijven en een globaal evenwicht in de internationale betalingsbalans is bereikt, zullen de drie regeringen per 1 Juli 1950 de toestand van de „Voor-Unie” in een werkelijk Economische Unie doen overgaan.

Op diezelfde datum zal een gemeenschappelijk systeem worden ingesteld voor de regeling van het betalingsverkeer met het buitenland.

Ten aanzien van de wijze waarop de Unie op monetair gebied zal functionneren, zullen nadere voorstellen moeten worden gedaan, waarbij in het bijzonder worden geregeld:

a. de voorwaarden voor de onderlinge inwisselbaarheid van de beide valuta's;

b. de veiligheidsmiddelen, welke het mogelijk zullen maken zowel de fundamentele verschillen vast te stellen, welke zich kunnen voordoen in de betalingsbalansen van de beide economieën, als de evenwichtsverstoringen, welke zich kunnen voordoen tussen de Unie en de derde landen;

c. de maatregelen, welke eventueel zullen moeten worden genomen ingeval van verstoring van het evenwicht. Deze maatregelen zullen in het bijzonder worden gezocht in de handelspolitieke sector.

Bij het tot overeenstemming komen omtrent het voorafgaande, hebben de drie regeringen zich gebaseerd op de verwachtingen, welke thans bestaan ten aanzien van de uitvoering van de hulp der Verenigde Staten alsook ten aanzien van de deelneming der Unielanden aan deze hulp. Zij zijn daarenboven van mening, dat de door de O.E.E.C. bepaalde oogmerken zullen worden verwezenlijkt. Ingeval deze verwachting zou worden gelogenstraft, zouden de drie regeringen met elkaar overleg dienen te plegen om het gehele probleem opnieuw in beschouwing te nemen.

III. *Landbouwpolitiek.*

De drie regeringen aanvaarden de volgende richtlijnen voor een geleidelijke harmonisering van de in de drie landen te volgen landbouwpolitiek:

a. de landbouwpolitiek dient er naar te streven aan de landbouwers en landarbeiders in de drie landen een bestaanszekerheid te ver-

zekeren in goed geleide bedrijven, welke uit sociaal en economisch oogpunt zijn verantwoord;

b. de landbouwpolitiek dient er naar te streven de productiviteit van de landbouw in de drie landen zoveel mogelijk te verhogen.

Ter verwezenlijking van deze doelstellingen nemen de drie landen zich voor:

- de landbouwproductie in de drie landen aan te moedigen, op te voeren en in gewenste banen te leiden;
- maatregelen te ontwerpen, welke het mogelijk maken de productie en afzet der landbouwproducten met elkaar in overeenstemming te brengen.

Door de regeringen wordt aan de Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening opgedragen vóór het in werking treden van de Economische Unie voorstellen te doen, gebaseerd op genoemde richtlijnen.

De drie regeringen hebben met voldoening kennis genomen van de goede resultaten vanaf het in werking treden van het Protocol van 9 Mei 1947, dat de harmonisering van de landbouwpolitiek in de drie landen zal vergemakkelijken.

IV. *Sociale politiek.*

Zij zullen de te voeren loonpolitiek en politiek van sociale zekerheid voorzover noodzakelijk coördineren.

V. *Investeringsen.*

Binnen het kader van de door de Organisatie voor de Europese Economische Samenwerking vastgelegde beginselen en rekening houdende met de bevolkingsontwikkeling, alsmede met de aanpassingsmogelijkheden van de bestaande ondernemingen, zullen zij haar investeringen coördineren, zulks ten einde de handhaving van de werkgelegenheid in de drie landen op een zo hoog en evenwichtig mogelijk peil te verzekeren en tevens een maximale productie te verwezenlijken.

VI. *Fiscale vraagstukken.*

Zij zullen de unificatie der accijnzen voltooiën en, voor zover noodzakelijk, de unificatie van de wegenbelasting op motorvoertuigen tot stand brengen.

Voor wat betreft de „taxe de transmission” (omzetbelastingoverdrachtstaxe), aanvaardt zij de door de Administratieve Raad van de Douaneregelingen gedane voorstellen ter unificatie der heffingsystemen. Zij zijn van mening, dat in de voorstellen welke door genoemde Raad ten aanzien van het tarief van deze belasting zijn ingediend, op de grootst mogelijke wijze rekening wordt gehouden met de respectievelijke belangen; zij constateren evenwel, dat overwegingen van budgetaire aard haar beletten op dit ogenblik een

definitieve beslissing te nemen. Zij zullen onmiddellijk deskundigen aanwijzen, die moeten nagaan in welke mate de budgetaire gevolgen zouden kunnen worden verzacht door tijdelijk, na het inwerking-treden van de Economische Unie, zekere verschillen in het belasting-tarief te handhaven, en dit met name zonder de concurrentiever-houdingen en het vrije goederenverkeer te benadelen. De deskundigen zullen binnen drie maanden verslag uitbrengen. Zij zullen de toe-nadering tot stand brengen, welke onmisbaar is op het gebied der directe belastingen. Zij zullen trachten de fiscale stelsels volledig aan elkaar aan te passen voor zover deze verschillen mochten vertonen, welke geacht kunnen worden de concurrentieverhoudingen op aan-zienlijke wijze te beïnvloeden.

VII. *Douaneformaliteiten.*

Reeds nu zullen geleidelijk uit te breiden maatregelen worden getroffen, welke ten doel hebben de grenscontrôle op het personen-verkeer tussen Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie te vereenvoudigen.

VIII. *Vraagstukken met betrekking tot waterwegen en havens.*

Tussen de drie Regeringen bestaat overeenstemming omtrent het volgende:

- I. a. vraagstukken van zeer groot belang doen zich voor tussen de drie landen op het gebied van de waterwegen en de haven-belangen;
- b. men behoort aan deze problemen een voor de drie landen bevredigende oplossing te geven;
- c. de studie van deze problemen zal aan een speciale Com-missie worden toevertrouwd, bestaande uit vertegenwoordigers der betrokken landen.

Deze commissie zal haar werkzaamheden onmiddellijk aanvangen.

- II. Problemen van minder belang doen zich eveneens op dit gebied voor.

Terzake nemen de regeringen kennis van de door de Commissie voor Haven- en Transportvraagstukken bereikte resultaten, en con-stateren zij, dat verschillende kwesties nog een oplossing behoeven; zij geven aan laatstgenoemde Commissie de opdracht om, in het algemeen belang, de oplossing daarvan zo spoedig mogelijk na te streven.

IX. *Inschakeling van het beroeps- en bedrijfsleven.*

In elk der drie landen zal een Commissie van Advies, samenge-steld uit die kringen van het beroeps- en bedrijfsleven, betrokken bij de voorbereiding en de werking van de Economische Unie, in het leven worden geroepen. Tussen deze Commissies en de nationale

delegaties in de verschillende organen van de Douane-Overeenkomst zal een geregeld contact worden geschapen.

X. *Bijzondere moeilijkheden.*

De problemen, die voortvloeien uit de handels- en financiële betrekkingen tussen de drie landen, en welker oplossing blijkt niet langs administratieve weg te worden bereikt, zullen naar de Vergadering van de Voorzitters der Raden worden verwezen, in die gevallen, waarin de bestaande toestand de goede economische betrekkingen tussen de drie landen zou kunnen verstoren.

Door de Voorzitters zal iedere mogelijke oplossing, waardoor de vermelde moeilijkheden kunnen worden verholpen, onder het oog worden gezien.

XI. *Uitvoeringsbepalingen.*

Ten einde dit program te verwerkelijken, geven de drie regeringen opdracht aan de Vergadering van de Voorzitters om vóór 1 Juli 1949 een gedetailleerd plan van uitvoering over te leggen, dat gedurende de periode van de „Voor-Unie” (1 Juli 1949—1 Juli 1950) op systematische wijze in werking kan worden gesteld.

Bovendien zal een bijzondere Commissie in het leven worden geroepen, belast met de opstelling van de acte, waarbij de Economische Unie tussen de drie landen in werking zal treden, en waarbij voorzien wordt in de instelling van de organen belast met het verzekeren van de juiste werking der Unie.

Gedaan te 's-Gravenhage, de 13e Maart 1949, in drievoud, in het Nederlands en in het Frans, welke beide teksten rechtsgeldig zijn.

Voor de Nederlandse Regering,

(w.g.) STIKKER

Voor de Belgische Regering,

(w.g.) P. H. SPAAK

Voor de Regering van het Groothertogdom Luxemburg,

(w.g.) JOS. BECH

-
7. Vergadering van de Ministeriële Commissie voor coördinatie der buitenlandse handels- en monetaire politiek, Brussel, 2 Juni 1949. Op deze vergadering is geen Protocol vastgesteld.
-

8. Conferentie te Luxemburg, 13, 14 en 15 October 1949.

**Protocole établi par les Gouvernements du Grand-Duché
de Luxembourg, de la Belgique et des Pays-Bas lors des
Conversations Ministérielles, tenues à Luxembourg
les 13, 14 et 15 octobre 1949**

I

Les trois Gouvernements se sont réunis à Luxembourg pour constater les résultats des mesures prises par les différents pays depuis la Conférence Ministérielle de La Haye des 10—13 mars 1949 et aussi pour examiner les dispositions à prendre pour la réalisation de la Pré-Union, caractérisée par la libération progressive du trafic des marchandises entre les territoires, la coordination systématique de la politique commerciale et monétaire des partenaires à l'égard des pays tiers et la préparation d'un régime contractuel unique à l'égard de ces derniers.

Ils ont constaté avec satisfaction les progrès enregistrés dans les différents pays dans le sens du retour à l'équilibre général des économies.

La dévaluation des monnaies a apporté des éléments nouveaux qui sont propres à faciliter à certains égards la réalisation de l'Union.

II

Les trois Gouvernements ont saisi l'occasion que leur offrait la présente réunion pour signer l'accord préparé et paraphé à La Haye le 5 octobre 1949, après l'avoir, d'un commun accord, sensiblement élargi dans le sens de la libéralisation. Ils sont estimés accomplir ainsi un pas de plus dans une voie qui se dirige à coup sûr vers le but final: c'est-à-dire l'Union.

III

Les trois Gouvernements ont pris, de commun accord, une série de résolutions dans les domaines ci-après:

1. *Politique monétaire et commerciale* (cfr. annexe 1).
2. *Politique agricole* (cfr. annexe 2).
3. *Politique fiscale* (cfr. annexe 3).
4. *Voies d'eau et problèmes portuaires* (cfr. annexe 4).
5. *Contacts parlementaires* (cfr. annexe 5).

IV

1. Par référence au Protocole du 13 mars 1949, les Parties ont convenu que le régime d'Union Economique prévu pour le 1er juillet 1950 serait établi à la lumière des expériences réalisées pendant la période de Pré-Union.

2. Les Parties pourront, pendant la période de Pré-Union, se former une image plus précise des conséquences qui résulteront des dévaluations intervenues ainsi que des modifications qui en découleront à l'égard de la libéralisation du mouvement international du commerce et des paiements.

3. Ces développements détermineront dans une large mesure si l'Union Economique pourra être réalisée intégralement aussitôt ou si, provisoirement, certaines limitations apparaîtront encore inévitables à l'égard du trafic des marchandises et des paiements.

4. Les conditions dans lesquelles ces considérations pourraient et devraient trouver leur application ont fait l'objet d'un examen attentif. Cet examen sera poursuivi sans désemparer au sein des organes prévus à cette fin dans les accords antérieurs et notamment par la Réunion des Présidents et la Commission Monétaire du Conseil de l'Union. Ceux-ci feront rapport au Comité Ministériel chargé de la politique commerciale et monétaire. Des propositions seront présentées aux trois Gouvernements avant le 1er mars 1950.

5. En vue de la poursuite de ces études, les trois délégations se sont mises d'accord sur quelques directives générales qui peuvent se résumer comme suit.

Les Parties considèrent que l'étape prochaine dans la voie de la réalisation d'une union économique complète consistera dans l'introduction du régime de la déclaration-licence dans l'intégralité du mouvement réciproque des marchandises, sous réserve d'un nombre limité d'exceptions, entre autres en ce qui concerne des produits agricoles déterminés et, pour autant que de besoin, des marchandises originaires de l'aire dollar.

6. Partant de l'idée exprimée dans le Protocole de mars 1949, à savoir que les mesures à prendre en cas de situation bilatérale déséquilibrée seront recherchées notamment dans le domaine commercial, les Parties reconnaissent qu'il est indispensable d'établir une coordination de leurs politiques commerciales et monétaires et notamment de leurs relations contractuelles avec les pays tiers.

Le but de cette coordination doit être de redresser ou de prévenir le déséquilibre évoqué ci-dessus. En vue de résorber en tout ou en partie le déficit éventuel, les Parties sont en principe d'accord pour utiliser les devises qui, après examen en commun, paraîtraient utilisables au partenaire créancier.

Cette coordination sera poursuivie par des méthodes concrètes, et notamment, par la négociation parallèle, aussitôt que possible, des accords avec les tiers, tant des accords commerciaux que des accords de paiement. Dans les accords ainsi négociés, des limites concertées seront fixées aux marges de crédit respectivement consenties à des pays tiers.

7. Le déficit qui subsisterait dans les relations entre partenaires après utilisation des moyens ci-dessus mentionnés serait couvert comme suit:

a. le pays débiteur pourra faire usage d'une marge de crédit que le pays créateur lui consentirait et qui sera déterminée ultérieurement de commun accord.

Dans le cadre de ce crédit, deux limites seront inscrites. Lorsque la première sera atteinte, les Parties intéressées seront tenues de se consulter; lorsque la seconde sera atteinte, les Parties seront tenues de négocier les termes d'un accord prévoyant les dispositions nécessaires pour éviter le dépassement du crédit;

b. si, malgré ces dispositions, le crédit fait a été épuisé, le pays créateur aura le droit d'inviter le pays débiteur:

1. à faire appel au Fonds Monétaire International en vue de disposer des moyens de paiement nécessaires;

2. à mettre à sa disposition de l'or ou des monnaies convertibles.

Si le pays débiteur, considérant la nécessité de maintenir une certaine réserve monétaire, estimait n'être pas en état ni d'assumer un engagement qui aboutirait à un paiement-or, ni de verser de l'or ou des monnaies convertibles, le pays créateur aurait le droit d'inviter le pays débiteur à se concerter avec lui pour réadapter leur mouvement commercial.

8. La politique à l'égard des importations de la zone dollar sera déterminée par les disponibilités existantes ou à prévoir par chacune des Parties pour la période envisagée.

Afin de poursuivre en cette matière une politique commune, chacun des trois Gouvernements élaborera un programme pratique des besoins en dollars et des disponibilités prévues. Les réglementations adoptées devront être, autant que possible, communes. Si, toutefois, il se révélait impossible d'en arriver à l'égard de certaines marchandises à un point de vue identique, les dispositions administratives nécessaires seront arrêtées afin d'éviter que les importations permises par l'une des Parties et prohibées dans l'autre soient détournées directement ou indirectement par le territoire du premier de ces pays.

Fait en triple exemplaire, à Luxembourg le 16 octobre 1949.

(s.) STIKKER

(s.) PAUL VAN ZEELAND

(s.) JOS. BECH

*Annexe I au Protocole du 16 octobre 1949***Politique monétaire et commerciale**

Considérant les principes qui devraient régir le statut monétaire et commercial de l'Union, les trois Gouvernements se sont mis, dès à présent, d'accord sur les règles suivantes:

1. La condition préalable de la convertibilité du florin et du franc belge et de l'Union économique est la réalisation des équilibres interne et externe des deux économies, sous réserve des dispositions spéciales à prendre en ce qui concerne le déficit dollar.

2. Une accumulation de la monnaie d'un partenaire chez l'autre est inadmissible.

3. La conclusion des accords de paiement communs doit tenir compte des besoins en devises de l'Union et doit viser également à rétablir l'équilibre bilatéral.

4. La coordination des régimes de change est nécessaire pour éviter que la réglementation dans un pays ne soit tournée à la faveur de la réglementation dans l'autre. Mais cette coordination de même que celle des politiques commerciales ne doit pas se faire sur la base de la politique la plus limitative.

5. En ce qui concerne le compte bilatéral, son statut devra comprendre l'indication d'un montant à partir duquel:

- a. les parties doivent se concerter;
- b. un accord des trois Gouvernements doit intervenir sur les décisions à prendre.

La marge totale de crédit ne doit couvrir que le déséquilibre temporaire dans les deux sens afin de donner au système une certaine souplesse.

6. Le déséquilibre bilatéral doit être couvert, selon les circonstances, par un ou plusieurs des moyens ci-dessous (énumération non limitative):

- a. l'aide conditionnelle Marshall;
- b. les tirages sur le Fonds Monétaire International;
- c. des emprunts extérieurs;
- d. un apport de devises qui dans le cadre de la coopération commerciale et monétaire des partenaires seraient susceptibles d'intéresser le pays créancier au sein de Benelux;
- e. une politique de crédit intérieur coordonnée (expansion et contraction).

7. La couverture des besoins en dollars pourrait être réalisée (énumération non limitative):

- a. par l'aide Marshall (directe et conditionnelle);
- b. par la stimulation des exportations;
- c. par la convertibilité des devises européennes;
- d. par le système des accords avec plafond;

e. par des tirages sur le Fonds Monétaire International, soit en dollars, soit en devises d'un des partenaires ouvrant une possibilité de tirage en dollars;

f. par des emprunts extérieurs;

g. par des mesures restrictives de crédit;

h. par des mesures restrictives de contingentement.

8. L'Union est subordonnée à la continuation prévue de l'aide Marshall jusqu'en 1952.

9. Si en définitive, en dépit des mesures indiquées ci-dessus, un déséquilibre structurel grave subsistait, comportant une accumulation inadmissible de la devise d'un partenaire chez l'autre, sa correction devrait s'effectuer:

a. soit par une limitation des échanges entre les deux économies;

b. soit par l'application d'une politique économique comportant une déflation chez les débiteurs et une inflation chez les créditeurs, séparément ou simultanément;

c. soit par des mesures monétaires appropriées.

10. Un rapprochement des taux de rémunérations du capital est souhaitable pour favoriser un développement des mouvements de capitaux pouvant atténuer le déficit bilatéral.

Annexe 2 au Protocole du 16 octobre 1949

Politique agricole

Les trois Gouvernements ont adopté le rapport ci-après, présenté par les Ministres de l'Agriculture sur la base des travaux de la Commission Agriculture, Ravitaillement et Pêche.

Les grands principes dont pourrait s'inspirer le travail de la Commission A.R.P. du Conseil de l'Union Economique en vue d'atteindre les objectifs formulés à la Conférence des Ministres à La Haye (mars 1949) paraissent pouvoir se définir comme suit:

1. L'économie agricole Benelux se caractérisera d'une manière générale par l'existence d'une capacité excédentaire et par la nécessité d'exporter.

D'autre part, eu égard aux caractéristiques de l'économie agricole Benelux, celle-ci devra s'appuyer sur une industrie alimentaire particulièrement développée et sur les moyens de conservation des produits agricoles d'une haute perfection technique (conserveries, industrie du froid, etc.).

2. La nécessité d'une stabilité minimum des débouchés des produits agricoles — nécessairement périssables — rend indispensable l'adoption d'une politique tendant, d'une part, au développement optimum des possibilités d'absorption du marché intérieur et d'autre part, à une organisation parfaite des marchés extérieurs:

a. pour atteindre le premier de ces objectifs, l'harmonisation du marché intérieur des trois pays sera, à longue échéance, un avantage certain;

b. en ce qui concerne la stabilité des débouchés extérieurs, les résultats atteints par la politique néerlandaise pendant les vingt dernières années tendent à prouver qu'une organisation ferme et pratique comportant notamment un système de licences et de taxes de licence à l'importation et l'octroi de subsides à l'importation et à l'exportation a été efficace. Dans le domaine particulier du contrôle de la qualité des produits exportés, l'activité de l'Office Belge des Débouchés Agricoles et Horticoles s'est révélée efficace.

L'expérience de l'économie agricole belge pendant la période d'avant-guerre tend à prouver que le développement du marché intérieur a été le mieux atteint par l'application de mesures douanières laissant entière la liberté de production.

A longue échéance, le développement du marché intérieur ne peut se réaliser d'une manière durable que si la production s'intensifie parce qu'elle conserve un caractère rentable et il sera favorisé par une réduction progressive des prix de vente, attirant des couches de plus en plus larges de consommateurs.

Une pareille réduction des prix de vente doit être poursuivie par la réduction systématique des prix de revient.

Il convient d'appliquer cette politique dans les limites préconisées par les Gouvernements à la Conférence de La Haye et tendant à assurer aux agriculteurs de Benelux une rémunération suffisante dans des exploitations bien conduites qui se justifient du point de vue économique et social.

A cet effet, il sera nécessaire de prendre des mesures en vue d'éviter toutes détériorations excessives des prix sur le marché Benelux dues aux fluctuations des prix sur le marché mondial. Ceci s'applique, en particulier, aux produits fourragers étant donné que les trois pays produisent à eux seuls 90 % de leurs besoins en aliments pour bétail.

Une égalisation des prix à l'importation est réalisable au moyen des taxes de licences.

Une politique de réduction des prix de revient se justifie au point de vue augmentation de la consommation intérieure et des exportations. Il paraît donc indiqué, en vue d'accélérer la diminution des prix de revient, de recourir à une politique de subsides pour le perfectionnement technique de l'agriculture; de plus, afin d'intensifier le pouvoir de concurrence sur le marché international, il est souhaitable de pratiquer une politique concertée et organisée à l'exportation. Les ressources nécessaires pourraient être puisées dans un fonds agricole dont la constitution est préconisée par la Commission A.R.P. et qui serait alimenté par les taxes de licences à l'importation.

Ainsi qu'il a été dit plus haut, l'adaptation réciproque des organisations réglant les exportations et les importations s'avère indispensable.

En outre, étant donné les conditions particulières du marché international, il y aurait lieu d'envisager, d'une part, la conclusion de contrats à long terme avec des pays agissant en qualité d'acheteurs unifiés et, d'autre part, la centralisation éventuelle de certaines importations.

Ces principes étant d'application aux Pays-Bas, l'O.N.D.A.H. et l'organisme similaire à créer au Grand-Duché, devraient être investis des attributions appropriées.

3. Dispositions transitoires.

Des restrictions au libre mouvement des produits agricoles entre les pays Benelux seront progressivement supprimées dans la mesure où les conditions de concurrence sur les marchés néerlandais, belge et luxembourgeois seront uniformisées.

Vu l'opportunité qu'il y aurait à avoir un timing fixé pour la libéralisation progressive pour les produits régis par le Protocole du 9 mai 1947 et tenant compte de ce que les éléments qui rendent cette libéralisation possible sont de la compétence de plusieurs Commissions du Conseil de l'Union Economique, les Présidents se permettent de recommander à Messieurs les Ministres de donner des instructions telles que les diverses Commissions compétentes sous l'égide du Conseil de l'Union Economique fassent des prévisions devant aboutir à cette libération.

4. Des mesures spéciales devront être envisagées pour tenir compte des conditions naturelles particulières de l'agriculture luxembourgeoise. Il y aura lieu de s'inspirer en cette matière des dispositions en vigueur dans l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise, en tenant compte des répercussions que le régime spécial pour le Luxembourg pourrait avoir sur l'agriculture belge ou néerlandaise.

5. En conséquence, les trois Gouvernements, d'accord sur la nécessité d'une harmonisation des politiques agricoles dans leur pays respectifs, sans prendre position définitivement en ce moment au sujet des propositions concrètes formulées par la Commission A.R.P. en matière de coordination des économies agricoles et de réalisation d'une politique de soutien agricole, chargent la Commission A.R.P. de présenter, avant le 1er janvier 1950, un rapport complémentaire.

Ce rapport devra préciser notamment l'application, l'étendue et l'incidence des mesures de nivellement, de stabilisation et de sauvegarde des prix et plus spécialement le régime des taxes de licences à l'importation, le fonctionnement du Fonds Agricole et le mode d'encouragement à l'exportation.

La Commission A.R.P. est également chargée de présenter les suggestions appropriées pour l'établissement du régime spécial sub 4.

Toutes ces mesures sont destinées à faciliter la réalisation progressive de l'Union Economique.

*Annexe 3 au Protocole du 16 octobre 1949***Politique fiscale**

Les trois Gouvernements ont décidé de ne pas prendre à l'avenir des mesures fiscales susceptibles d'accroître les écarts existant actuellement et qui peuvent influencer défavorablement les conditions de concurrence. Ils ont pris les dernières dispositions en vue de l'unification complète des droits d'accise, compte tenu des nouvelles parités monétaires; ils déposeront à bref délai les projets de loi qui réalisent cette unification.

Ils ont aussi pris les dispositions nécessaires en vue de l'adaptation des droits de douane spécifiques aux nouvelles parités monétaires.

En ce qui concerne la taxe de transmission, après avoir pris connaissance du rapport déposé par les experts en exécution du Protocole de La Haye et étant donné que les difficultés d'ordre budgétaire empêchant l'unification n'ont pas encore pu être éliminées, ils se sont déclarés décidés à poursuivre cette unification par l'adaptation progressive de leur législation respective.

Ils poursuivront leurs efforts de rapprochement dans le domaine des contributions directes.

*Annexe 4 au Protocole du 16 octobre 1949***Voies d'eau et problèmes portuaires**

En exécution du Protocole de la Conférence des Ministres de La Haye, les Gouvernements intéressés ont désigné de part et d'autre comme membres de la Commission Spéciale, créée pour l'étude des problèmes d'un intérêt majeur des voies d'eau et des questions portuaires:

Représentants désignés par le Gouvernement néerlandais:

Mr. M. P. L. Steenberghe, ancien Ministre, Président,

Mr. J. Brautigam,

Mr. G. H. Crone.

Représentants désignés par le Gouvernement belge:

Mr. J. F. van Cauwelaert, Ministre d'Etat, Président,

Mr. Delmer, Secrétaire Général honoraire du Ministère des Travaux Publics,

Mr. L. Frédéricq, Professeur aux Universités de Gand et Bruxelles.

Chaque délégation pourra faire appel au concours d'experts et de fonctionnaires des départements intéressés.

La Commission étudiera notamment les aspects techniques, économiques et financiers des problèmes relatifs aux ports et voies d'eau d'Anvers, Gand et Liège, qui sont d'un intérêt majeur pour les communications des deux pays.

La Commission a été chargée de présenter ses rapports aux Gouvernements dans un délai maximum d'un an.

*Annexe 5 au Protocole du 16 octobre 1949***Contacts parlementaires**

Les trois Gouvernements, souhaitant voir se réaliser une collaboration plus étroite entre les trois Parlements en vue d'une coopération plus efficace des trois pays, notamment à l'égard des problèmes que pose la coopération européenne, se consulteront prochainement à ce sujet.

Les Gouvernements confirmeront les conclusions suivantes de la Commission des problèmes fiscaux, concernant l'adaptation à la nouvelle parité monétaire des taux des droits d'accise et des droits de douane spécifiques par une échange de notes

I. Droits d'accise

1. Pour les produits ci-après, les taux en florins prévus dans les accords antérieurs sont majorés en fonction de la nouvelle parité:

bières, alcools, boissons fermentées de fruits non mousseuses, sucres, tabac à mâcher humide, ouvrages en métaux précieux.

2. En ce qui concerne la benzine, le taux en francs belges fixé par l'accord antérieur est réduit en fonction de la nouvelle parité.

3. Le droit d'accise sur les boissons fermentées mousseuses est fixé aux taux ci-après, par hectolitre:

Cidre ou poiré	frs. 150
Boissons — hormis le cidre et le poiré — fabriquées au moyen de fruits autres que les raisins	frs. 750
Autres boissons	frs. 1500

Les taux en florins sont calculés en fonction de la nouvelle parité.

II. Droits de douane

4. Pour les produits ci-après, les taux en florins fixés par le Tarif des droits d'entrée sont majorées en fonction de la nouvelle parité:

<i>Positions:</i>	<i>Marchandises:</i>
57a	Raisins frais
122 et 123	Sucres, etc.
152	Bières ¹⁾
153 à 156	Vins etc.
161	Vinaigres
171	Tabacs bruts
ex 294	Films cinématographiques, positifs
602b	Chaussures de certaines catégories

¹⁾ Les taux, en florins et en francs, des droits d'entrée sur les bières, fixés par l'article 7 de la Convention du 16 décembre 1948, seront révisés en tenant compte de la présente majoration.

5. En ce qui concerne les produits ci-après, les taux en francs belges, fixés par le Tarif des droits d'entrée sont réduits en fonction de la nouvelle parité:

<i>Positions:</i>	<i>Marchandises:</i>
63	Café
64	Thé
89d	Maté
157 à 159bis	Eaux-de-vie, alcools, etc.
ex 294	Films cinématographiques, négatifs
ex 661	Ouvrages en faïence, etc.
ex 662	Ouvrages en porcelaine.

6. Pour les produits ci-après, les taux en florins fixés par le Tarif des droits d'entrée sont majorés des deux tiers de la différence résultant de la nouvelle parité, tandis que les taux en francs belges sont diminués du tiers de cette différence:

<i>Positions:</i>	<i>Marchandises:</i>
205a	Benzol, toluol, etc.
ex 206	Huiles de pétrole, légères et moyennes.

**Protocol vastgesteld door de Regeringen van Nederland, België
en Luxemburg tijdens de Ministeriële Besprekingen
te Luxemburg op 13, 14 en 15 October 1949**

I

De drie Regeringen zijn te Luxemburg bijeengekomen om de resultaten vast te stellen van de maatregelen die door de verschillende landen zijn genomen sedert de Ministersconferentie te 's-Gravenhage van 10 tot 13 Maart 1949 en eveneens om te onderzoeken welke maatregelen genomen dienen te worden voor de verwezenlijking van de Voor-Unie, welke periode gekenmerkt wordt door de geleidelijke vrijmaking van het wederzijdse handelsverkeer, de stelselmatige coördinatie van de handels- en monetaire politiek der partners jegens derde landen, en de voorbereiding van een gezamenlijke politiek ten aanzien van met deze laatste te sluiten overeenkomsten.

Zij hebben met voldoening vastgesteld de vorderingen welke in de betrokken landen zijn gemaakt in de richting van een terugkeer tot het algemene economische evenwicht aldaar. De devaluatie der valuta heeft nieuwe factoren doen ontstaan die geëigend zijn om de verwerkelijking van de Unie in zekere opzichten te vergemakkelijken.

II

De drie Regeringen hebben de door deze Conferentie geboden gelegenheid aangegrepen om het op 5 October 1949 te 's-Gravenhage opgestelde en gearafaerde accoord te ondertekenen, na het met gemeen goedvinden in een richting van verdere vrijmaking aanzienlijk te hebben uitgebreid. Zij hebben gemeend dat aldus een verdere stap is gezet op de weg, die met zekerheid leidt naar het uiteindelijke doel, te weten de Unie.

III

De drie Regeringen hebben gezamenlijk een reeks besluiten genomen omtrent de navolgende onderwerpen:

1. *Monetaire en handelspolitiek* (zie bijlage 1).
2. *Landbouwpolitiek* (zie bijlage 2).
3. *Fiscale politiek* (zie bijlage 3).
4. *Vraagstukken op het gebied der waterwegen en havens* (zie bijlage 4).
5. *Parlementaire contacten* (zie bijlage 5).

IV

1. Onder verwijzing naar het Protocol dd. 13 Maart 1949 zijn de partijen overeengekomen dat het stelsel van de Economische Unie, waarvan de verwezenlijking is voorzien op 1 Juli 1950, zou worden vastgesteld in het licht van de ervaringen opgedaan tijdens de periode van de Voor-Unie.

2. Gedurende de periode van de Voor-Unie zullen de partijen zich een duidelijker beeld kunnen vormen van de gevolgen, welke zullen voortvloeien uit de plaats gehad hebbende devaluaties en uit de veranderingen die daarvan het gevolg zullen zijn met betrekking tot de vrijmaking van het internationale handels- en betalingsverkeer.

3. Van deze ontwikkeling zal het in belangrijke mate afhangen of de Economische Unie terstond volledig zal kunnen worden verwezenlijkt, dan wel, of voorlopig nog bepaalde beperkingen ten aanzien van het handels- en betalingsverkeer onvermijdelijk zullen blijken.

4. De voorwaarden, waaronder deze overwegingen zouden kunnen en moeten worden toegepast, hebben het voorwerp uitgemaakt van een nauwlettend onderzoek. Dit onderzoek zal zonder onderbreking worden voortgezet in de daartoe bij de voorgaande overeenkomsten voorziene organen, met name in de Vergadering van de Presidenten en de Monetaire Commissie van de Raad van de Economische Unie. Deze zullen rapport uitbrengen aan het Comité van Ministers belast met de handels- en monetaire politiek. Voorstellen dienaangaande zullen vóór 1 Maart 1950 aan de drie Regeringen worden aangeboden.

5. Ten behoeve van de voortzetting van dit onderzoek hebben de drie Delegaties overeenstemming bereikt nopens enige algemene richtlijnen, welke als volgt kunnen worden samengevat.

De partijen zijn van oordeel, dat de volgende stap op de weg naar de verwezenlijking van een volledige economische unie zal bestaan uit de invoering van het stelsel van „déclaration-licence” op het gehele terrein van de wederzijdse goederenbeweging, onder voorbehoud van een beperkt aantal uitzonderingen onder meer ten aanzien van bepaalde landbouwproducten en voor zover nodig van goederen afkomstig uit het dollargebied.

6. Uitgaande van de gedachten uitgedrukt in het Protocol van Maart 1949 dat de maatregelen te nemen in gevallen van verstoring van het bilaterale evenwicht met name gezocht zullen worden op het gebied van de handel, erkennen de partijen dat het noodzakelijk is een coördinatie van hun handels- en monetaire politiek tot stand te brengen en in het bijzonder van hun verdragsverhoudingen tot derde landen.

Het doel van deze coördinatie moet zijn het voorkomen of herstellen van de hoger genoemde verstoring van evenwicht. Ten einde het eventuele deficit geheel of gedeeltelijk op te vangen, komen de partijen in beginsel overeen om hiertoe aan te wenden die deviezen welke, na gezamenlijk onderzoek, voor de crediteurstaat bruikbaar zouden blijken te zijn.

Deze coördinatie zal worden nagestreefd met gebruik van vastomlijnde methoden en met name — en wel zo spoedig mogelijk — door parallele onderhandelingen omtrent handels- en betalingsaccorden met derde landen. In de aldus tot stand te brengen accorden zullen gemeenschappelijk vastgelegde grenzen worden gesteld aan de credietmarges, welke onderscheidenlijk aan derde landen worden verleend.

7. Voor zover in het verkeer tussen de partnerlanden na aanwending van de bovengenoemde middelen nog een deficit mocht blijven bestaan, zal dit als volgt worden gedekt:

a. Het debiteurland zal gebruik kunnen maken van een door het crediteurland te verlenen en nader in gemeen overleg vast te stellen credietmarge.

In het raam van dit crediet zullen twee grenzen worden vastgesteld. Wanneer de eerste bereikt zal zijn, zullen de belanghebbende partijen gehouden zijn elkander te raadplegen; bij het bereiken van de tweede grens zullen de partijen gehouden zijn te onderhandelen over de bepalingen van een accoord dat de nodige maatregelen voorziet om overschrijding van het crediet te vermijden.

b. Indien, ondanks deze bepalingen, het verleende crediet is uitgeput, zal het crediteurland het recht hebben het debiteurland uit te nodigen:

1. een beroep te doen op het Internationale Monetaire Fonds ten einde de beschikking te verkrijgen over de vereiste betaalmiddelen;
2. hem goud of convertibele deviezen ter beschikking te stellen.

Indien het debiteurland, in aanmerking nemend de noodzaak om een zekere monetaire reserve te behouden, zich buiten staat acht om, hetzij een verplichting op zich te nemen die zou uitlopen op een betaling in goud, hetzij om goud of convertibele deviezen af te staan, zal het crediteurland het recht hebben het debiteurland uit te nodigen om in gemeenschappelijk overleg hun handelsverkeer aan de aldus ontstane toestand aan te passen.

8. De politiek ten aanzien van de invoer uit het dollargebied zal worden bepaald door de beschikbare of door de door beide partijen in voorbedoelde periode te verwachten middelen.

Teneinde op dit gebied een gemeenschappelijke politiek te kunnen volgen zal ieder der drie Regeringen een doelmatig programma uitwerken van hetgeen aan dollars benodigd is en naar verwachting beschikbaar zal zijn. De daartoe getroffen regelingen moeten zoveel mogelijk gemeenschappelijk zijn. Indien het evenwel onmogelijk zal blijken ten aanzien van bepaalde goederen tot een gelijklopend standpunt te komen, zullen de nodige administratieve beschikkingen worden vastgesteld, teneinde te voorkomen dat goederen, waarvan de invoer door één der partijen is toegestaan en door de andere verboden, direct of indirect worden geleid via het gebied van het eerstgenoemde land.

Gedaan te Luxemburg in drie exemplaren, de 16e October 1949.

(w.g.) STIKKER

(w.g.) PAUL VAN ZEELAND

(w.g.) JOS. BECH

Bijlage 1 bij het Protocol van 16 October 1949

Monetaire en handelspolitiek

De beginselen overwegende, welke het monetaire en commerciële statuut van de Unie zouden moeten beheersen, zijn de drie Regeringen reeds thans tot overeenstemming gekomen omtrent de volgende richtlijnen:

1. De prealabele voorwaarde voor de onderlinge inwisselbaarheid van de gulden en de Belgische franc, en voor de Economische Unie, is de verwezenlijking van het binnenlandse en buitenlandse evenwicht der beide volkshuishoudingen met inachtneming van bijzondere met betrekking tot het dollardeficit te nemen maatregelen.

2. Een opeenhoping van het betaalmiddel van de ene partner bij de andere is ontoelaatbaar.

3. Bij het afsluiten van gemeenschappelijke betalingsaccorden moet rekening worden gehouden met de behoeften aan deviezen van

de Unie, waarbij tevens dient te worden gestreefd naar het herstel van het bilaterale evenwicht.

4. Coördinatie van de monetaire systemen is nodig teneinde te voorkomen dat de terzake in het ene land geldende bepalingen zouden worden omzeild ten gunste van de bepalingen in het andere land. Maar noch deze coördinatie noch die van de handelspolitiek moet geschieden op basis van de meest beperkende politiek.

5. Wat betreft de bilaterale rekening zal de regeling daarvan de aanwijzing moeten bevatten van een bedrag, bij welks overschrijding:

a. de partijen overleg moeten plegen;

b. de drie Regeringen overeenstemming moeten bereiken over de te nemen besluiten.

De totale credietmarge mag zich slechts uitstrekken tot de tijdelijke verstoring van het evenwicht in beide richtingen, teneinde aan het stelsel een zekere soepelheid te geven.

6. Het bilaterale gebrek aan evenwicht moet naar gelang van de omstandigheden worden gedekt door één of meer van de hieronder niet uitputtend opgesomde middelen:

a. voorwaardelijke Marshall-hulp;

b. trekkingen op het Internationale Monetaire Fonds;

c. buitenlandse leningen;

d. inbreng van deviezen welke in het kader van de commerciële en monetaire samenwerking der partnerlanden voor het crediteurland in Beneluxverband aantrekkelijk zijn;

e. coördinatie van binnenlandse credietpolitiek (expansie en contractie).

7. De afdekking der behoeften aan dollars zou kunnen worden verwezenlijkt (niet uitputtende opsomming):

a. door de Marshall-hulp (rechtstreekse en voorwaardelijke);

b. door bevordering van de uitvoer;

c. door de convertibiliteit der Europese valuta;

d. door het stelsel van accoorden met plafond;

e. door trekkingen op het Internationale Monetaire Fonds, hetzij in dollars, hetzij in deviezen van een der partnerlanden, welke de mogelijkheid van trekking in dollars openen;

f. door buitenlandse leningen;

g. door credietbeperkende maatregelen;

h. door beperkende contingenteringsmaatregelen.

8. De Unie is afhankelijk van de verwachte voortzetting van de Marshall-hulp tot in 1952.

9. Indien tenslotte, ondanks de hierboven aangegeven maatregelen een ernstige structurele evenwichtsverstoring mocht blijven bestaan, die een ontoelaatbare opeenhoping van deviezen van het ene partnerland bij het andere tengevolge zou hebben, zou hierin op de volgende wijze verbetering moeten worden gebracht:

a. hetzij door een beperking van het ruilverkeer tussen de beide volkshuishoudingen;

b. hetzij door toepassing van een economische politiek, die, afzonderlijk of tegelijkertijd, in het debiteurland een deflatie zou veroorzaken en in het crediteurland een inflatie;

c. hetzij door geëigende monetaire maatregelen.

10. Een toenadering van de kapitaal-rentabiliteitsniveau's is wenselijk ter bevordering van een ontwikkeling der kapitaalbewegingen, welke het bilaterale deficit kan verminderen.

Bijlage 2 bij het Protocol van 16 October 1949

Landbouwpolitiek

De drie Regeringen hebben het hieronder volgende rapport aangenomen, hetwelk werd aangeboden door de Ministers van Landbouw op basis van de werkzaamheden van de Commissie voor Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij.

De belangrijkste beginselen, waarop de werkzaamheden van de Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening van de Raad van de Economische Unie zich zouden kunnen baseren, ten einde de doelstellingen te verwezenlijken, welke op de Ministersconferentie in Den Haag (Maart 1949) werden vastgesteld, zou men als volgt kunnen omschrijven:

1. De landbouweconomie van Benelux zal zich in het algemeen kenmerken door de aanwezigheid van een productiecapaciteit, welke de binnenlandse consumptie te boven gaat en daardoor de noodzaak van export met zich medebrengt.

Anderzijds zal, rekening houdend met het speciale karakter van de landbouweconomie van Benelux, deze moeten berusten op een bijzonder sterk ontwikkelde voedingsindustrie en op een technisch volmaakte conserveringsindustrie van landbouwproducten (conservenfabrieken, koelindustrie, enz.).

2. De noodzakelijkheid van een grote stabiliteit in de afzet van agrarische producten (gezien hun bederfelijkheid) brengt onvermijdelijk met zich mede de aanvaarding van een politiek, die eensdeels gericht is op een volledige ontwikkeling van de mogelijkheden om de binnenlandse markt te verzadigen, anderzijds op een volmaakte organisatie van de buitenlandse afzet:

a. om het eerste van deze oogmerken te bereiken zal de harmonisering van de binnenlandse markt der drie landen op de lange duur van groot nut zijn;

b. wat betreft de stabiliteit van de buitenlandse afzetmarkten, de door de Nederlandse politiek gedurende de laatste twintig jaren bereikte resultaten schijnen te bewijzen, dat een vastomlijnde en doel-

matige organisatie, welke in het bijzonder een systeem van vergunningen en van „heffingen” bij de invoer en het verlenen van subsidies op in- en uitvoer omvat, doeltreffend is geweest.

Op het speciale gebied van controle op de kwaliteit van uitvoerproducten is de werkzaamheid van het Belgisch bureau van land- en tuinbouwmarkten doeltreffend gebleken.

De ervaring van de Belgische landbouweconomie gedurende de periode voor de oorlog schijnt te bewijzen, dat de ontwikkeling van de binnenlandse markt het beste is bereikt door de toepassing van douanemaatregelen, die de productie geheel en al vrij lieten.

Op de lange duur kan de ontwikkeling van de binnenlandse markt slechts op duurzame wijze geholpen worden, indien de productie zich uitbreidt omdat zij winstgevend is en zij zal bevorderd worden door een voortgaande verlaging van de verkoopprijzen, waardoor voortdurend de consumptie zal worden vergroot.

Een dergelijke verlaging van de verkoopprijzen moet nagestreefd worden door de systematische verlaging van de kostprijzen.

Men moet deze politiek toepassen binnen de door de Regeringen op de conferentie te 's-Gravenhage aangegeven grenzen, welke ten doel hebben aan de landbouwers in de Benelux een voldoende beloning te verzekeren in goed geleide bedrijven, welke uit een economisch en sociaal oogpunt gerechtvaardigd zijn. Met het oog daarop zal het nodig zijn maatregelen te nemen, teneinde iedere buitensporige prijsafwijking als een gevolg van prijsfluctuaties op de wereldmarkt, op de Beneluxmarkt te voorkomen. Dit slaat in het bijzonder op veevoeders, aangezien de drie landen zelf 90 % van hun behoefte aan veevoeder produceren. Een egalisatie van de invoerprijzen kan worden verwezenlijkt door middel van „heffingen en toeslagen”.

Een politiek van verlaging der kostprijzen is gerechtvaardigd uit een oogpunt van vergroting van het binnenlands verbruik en van de uitvoer. Teneinde de verlaging van de kostprijzen te bespoedigen kan het van belang zijn over te gaan tot een politiek van subsidies voor een verbetering van de landbouw; bovendien is het, teneinde de concurrentiemogelijkheid op de internationale markten te versterken, wenselijk een gezamenlijke en op uitvoer gerichte politiek te voeren.

De noodzakelijke middelen zouden kunnen worden geput uit een landbouwfonds, waarvan de vorming door de Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening wordt aanbevolen, dat zijn middelen zou ontvangen uit de opbrengst van de „heffingen” op de invoer.

Zoals hierboven is gezegd, blijkt een wederzijdse aanpassing van de organisaties, die de in- en uitvoer regelen, noodzakelijk. Bovendien zou men, in verband met de bijzondere omstandigheden op de internationale markten enerzijds het sluiten van contracten op lange termijn met landen, die optreden als „single buyers” moeten overwegen en anderzijds een eventuele centralisering van bepaalde importen.

Aangezien deze beginselen reeds worden toegepast in Nederland, zouden de O.N.D.A.H. en de overeenkomstige organisatie, die in het Groothertogdom moet worden opgericht, moeten worden voorzien van geëigende bevoegdheden.

3. Overgangsbepalingen.

De beperkingen voor een vrij verkeer van landbouwproducten tussen de Beneluxlanden zullen geleidelijk worden opgeheven naarmate de concurrentie-voorwaarden op de Nederlandse, Belgische en Luxemburgse markten aan elkaar worden gelijk gemaakt.

Gezien de wenselijkheid van een bepaalde „timing” voor de geleidelijke vrijmaking van producten, welke vallen onder het Protocol van 9 Mei 1947 en rekening houdende met het feit, dat de elementen, die deze vrijmaking mogelijk maken, tot de competentie van verscheidene Commissies van de Raad van de Economische Unie behoren, veroorloven de Voorzitters zich aan de Heren Ministers aan te bevelen zodanige instructies te geven, dat de verschillende daartoe bevoegde commissies op initiatief van de Raad van de Economische Unie maatregelen treffen, die tot deze vrijmaking moeten leiden.

4. Bijzondere maatregelen moeten worden overwogen om rekening te houden met de bijzondere natuurlijke omstandigheden van de Luxemburgse landbouw. Terzake zal men zich moeten laten leiden door de bepalingen, welke van kracht zijn in de B.L.E.U., daarbij rekening houdende met de gevolgen, welke het speciale stelsel voor Luxemburg op de Belgische en Nederlandse landbouw zou kunnen hebben.

5. Derhalve, overtuigd van de noodzakelijkheid van harmonisering van de landbouwpolitiek in de drie landen en zonder op het ogenblik definitief stelling te nemen ten aanzien van de concrete voorstellen, zoals geformuleerd door de Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening inzake een coördinering van de landbouweconomieën en inzake de verwezenlijking van een politiek van bescherming van de landbouw, belasten de drie Regeringen de Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening met het indienen van een aanvullend rapport vóór 1 Januari 1950.

Dit rapport zal een nadere omschrijving moeten bevatten met name van de toepassing, de omvang en de invloed van de nivellering, van stabiliserings- en prijsgarantiepolitiek en meer in het bijzonder het stelsel der „heffingen en subsidies” bij de invoer, de werking van het landbouwfonds en de wijze, waarop de uitvoer moet worden bevorderd.

De Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening is eveneens belast met het indienen van passende suggesties voor het instellen van het speciale stelsel, zoals bedoeld sub 4.

Al deze maatregelen moeten dienen om de geleidelijke verwezenlijking van de Economische Unie te vergemakkelijken.

*Bijlage 3 bij het Protocol van 16 October 1949***Fiscale politiek**

De drie Regeringen hebben besloten in den vervolge geen fiscale maatregelen te nemen, welke de thans bestaande verschillen kunnen versterken en de concurrentievoorwaarden ongunstig kunnen beïnvloeden.

Zij hebben de jongste beslissingen genomen ten behoeve van een volledige unificering van de accijnzen, daarbij rekening houdende met de nieuwe wisselkoersen; zij zullen op korte termijn wetsvoorstellen indienen, welke deze unificering tot stand brengen.

Zij hebben eveneens maatregelen genomen, die nodig zijn voor de aanpassing van de specifieke douane-rechten aan de nieuwe wisselkoersen.

Na kennis te hebben genomen van het verslag van de deskundigen ter uitvoering van het Haagse Protocol en gezien het feit, dat de budgetaire moeilijkheden, welke de unificering beletten, nog niet konden worden opgeheven, hebben zij verklaard met betrekking tot de omzetbelasting, dat zij besloten zijn deze unificering te blijven nastreven door geleidelijke aanpassing van hun respectieve wetgevingen.

Zij zullen hun pogingen tot toenadering op het gebied der directe belastingen voortzetten.

*Bijlage 4 bij het Protocol van 16 October 1949***Waterwegen en havenvraagstukken**

Ter uitvoering van het Protocol van de Ministersconferentie, gehouden te Den Haag, hebben de betrokken Regeringen van beide zijden als leden van de speciale Commissie, welke in het leven is geroepen voor de bestudering van de belangrijke problemen met betrekking tot de waterwegen en de havens benoemd:

door Nederland:

de Heer Mr M. P. L. Steenberghe, oud-Minister, Voorzitter,
de Heer J. Brautigam,
de Heer G. H. Crone;

door België:

de Heer J. F. van Cauwelaert, Minister van Staat, Voorzitter,
de Heer Delmer, Honorair Secretaris-Generaal van het Ministerie van Openbare Werken,
de Heer L. Frédéricq, Professor aan de Universiteiten van Gent en Brussel.

Iedere delegatie zal een beroep kunnen doen op de medewerking van deskundigen en van ambtenaren van belanghebbende departementen.

De Commissie zal voornamelijk de technische, economische en financiële aspecten bestuderen van de vraagstukken betreffende de havens en de waterwegen van Antwerpen, Gent en Luik, die van groot belang zijn voor het verkeer tussen de twee landen.

De Commissie heeft tot opdracht haar rapporten bij de Regeringen binnen een tijdsbestek van maximum een jaar in te dienen.

Bijlage 5 bij het Protocol van 16 October 1949

Interparlementair overleg

De drie Regeringen, welke gaarne een nauwere samenwerking verwezenlijkt zouden zien tussen de drie Parlementen voor een meer doeltreffende samenwerking der drie landen, met name ten aanzien van vraagstukken voortvloeiende uit de Europese samenwerking, zullen binnen korte tijd te dien aanzien nader overleg plegen.

Onderstaande conclusies van de Commissie voor fiscale vraagstukken met betrekking tot de aanpassing aan de nieuwe wisselkoers van de tarieven van de accijnzen en de specifieke invoerrechten zullen door de Regeringen in een briefwisseling worden bevestigd

I. Accijnzen

1. Voor de hierna genoemde goederen, worden de guldensbedragen, voorzien in vroegere overeenkomsten en afspraken, verhoogd overeenkomstig de nieuwe pariteit:

bier, alcoholen, niet-mousserende gegiste vruchtendranken, suiker, natte pruimtabak, werken van edele metalen.

2. Ten aanzien van benzine, wordt het bedrag in Belgische franken, vastgesteld bij de vroeger gemaakte afspraak, verminderd overeenkomstig de nieuwe pariteit.

3. De accijns op mousserende gegiste dranken wordt vastgesteld op de navolgende bedragen per hectoliter.

Appeldrank of perendrank	frs. 150
Dranken, andere dan appeldrank of perendrank, vervaardigd uit andere vruchten dan druiven, krenten of rozijnen	frs. 750
Andere dranken	frs. 1500

De guldensbedragen worden berekend overeenkomstig de nieuwe pariteit.

II. Invoerrechten

4. Voor de hierna genoemde goederen, worden de guldensbedragen, vastgesteld in het Tarief van invoerrechten, verhoogd overeenkomstig de nieuwe pariteit:

<i>Posten:</i>	<i>Goederen:</i>
57a	Druiven
122 en 123	Suiker, enz.
152	Bier ¹⁾
153 t/m 156	Wijnen, enz.
161	Azijn
171	Ruwe tabak
ex 294	Positieve cinematografische films
602b	Schoeisel van bepaalde categorieën.

5. Ten aanzien van de hierna genoemde goederen, worden de bedragen in Belgische franken, vastgesteld in het Tarief van invoerrechten, verlaagd overeenkomstig de nieuwe pariteit:

<i>Posten:</i>	<i>Goederen:</i>
63	Koffie
64	Thee
89d	Maté
157 t/m 159bis	Gedistilleerde dranken, alcohol, enz.
ex 294	Negatieve cinematografische films
ex 661	Werken van fayence, enz.
ex 662	Werken van porcelein.

6. Voor de hierna genoemde goederen worden de guldensbedragen, vastgesteld in het Tarief van invoerrechten, verhoogd met twee derden van het verschil tengevolge van de nieuwe pariteit, terwijl de bedragen in Belgische franken worden verlaagd met een derde van dat verschil:

<i>Posten:</i>	<i>Goederen:</i>
205a	Benzol, toluol; enz.
ex 206	Petroleum, enz., lichte en halfzware.

Voor de uitvoering van laatstgenoemde conclusies van de Commissie voor fiscale vraagstukken zie het Koninklijk besluit van 18 November 1949 (*Stb.* J 504), goedgekeurd bij de Wet van 17 April 1950 (*Stb.* K 147). In Artikel 2 van vorengenoemd besluit wordt nog een wijziging gebracht in het Koninklijk besluit van 23 December 1948 (*Stb.* I 576).

¹⁾ De bedragen, in guldens en in franken, van de invoerrechten op bier, vastgesteld bij artikel 7 van het Verdrag van 16 December 1948, zullen worden herzien met verrekening van deze verhoging.

9. Conferentie te Oostende, 29, 30 en 31 Juli 1950.

Protocole établi par les Gouvernements de la Belgique, du Grand Duché de Luxembourg et des Pays-Bas, lors des Conversations Ministérielles tenues à Ostende les 29, 30 et 31 juillet 1950

Au cours de la réunion des 13, 14 et 15 octobre 1949 à Luxembourg, les Parties ont convenu que le régime d'Union Economique serait établi à la lumière des expériences réalisées pendant la période de Pré-Union. Etant donné l'ampleur des problèmes à résoudre, les Parties avaient convenu que les réunions tenues à Ostende ne devaient constituer que la première session d'une Conférence dont la seconde session est fixée au mois de novembre 1950.

Pendant la session d'Ostende, elles ont examiné les résultats acquis durant la période de Pré-Union. Elles ont constaté que les échanges entre les Parties se sont développés d'une manière substantielle, que leurs économies se sont rapprochées et que la coopération entre elles a fait des progrès importants. Toutefois, certaines difficultés subsistent encore sur des points essentiels. Elles estiment qu'il est de toute nécessité de prendre à ce sujet les décisions qui s'imposent. Il s'agit essentiellement du problème du financement des échanges intérieurs, de l'établissement d'un régime commun en matière de commerce extérieur et des paiements et enfin de l'unification progressive du marché agricole.

Ces trois questions sont étroitement liées et une solution doit intervenir à l'égard de chacune d'elles pour que l'on puisse maintenir le régime actuel des échanges et, éventuellement, le développer.

I. Les Parties sont d'accord pour reconnaître que l'Union Européenne de paiements permet, pour le moment, le financement de leurs échanges.

II. Elles sont tombées d'accord en ce qui concerne l'unification de leur régime du commerce extérieur et des paiements, sur les décisions suivantes qui faciliteront encore le développement de leurs échanges réciproques.

1. Les pays partenaires de l'Union suivront à l'égard de l'étranger une politique coordonnée d'importation et d'exportation, qui devra conduire à la conclusion, à partir du 1er janvier 1951, d'accords commerciaux communs. La politique commerciale commune des pays partenaires devra avoir un caractère actif et tendre à accroître le volume de leurs échanges avec l'étranger.

2. En conséquence, les pays partenaires appliqueront, à l'égard des pays membres de l'O.E.C.E. un régime commun d'importations pour le plus grand nombre possible de positions tarifaires. Ils se conformeront aux décisions de l'O.E.C.E. en libérant, sur une base non discriminatoire, le pourcentage de leurs importations arrêté par cette Organisation. Pour la tranche non libérée des importations, chaque

fois qu'un des partenaires établira, d'accord avec l'autre, à l'égard d'un ou plusieurs pays étrangers, un régime de contingentement, en raison, soit des nécessités de sa balance des comptes, soit des nécessités de sa politique commerciale, l'autre partenaire l'aidera à réaliser cette mesure de manière prompte et efficace, soit par l'établissement d'un contingentement commun aux frontières extérieures, soit, si pareille mesure se révèle inopportune ou inefficace, par l'établissement d'un contrôle à l'exportation à la frontière intérieure.

En cas de contestations au sujet de l'application du paragraphe précédent, des mesures appropriées seront prises qui pourront éventuellement comporter le contingentement de l'importation à la frontière intérieure.

3. En ce qui concerne les importations en provenance de la zone dollar, les pays partenaires pourront, pour la très grande majorité des positions tarifaires, maintenir en principe un régime autonome étant entendu toutefois que si un déséquilibre devait en résulter, des mesures seraient arrêtées de commun accord en vue de limiter le transit.

Si un accord ne parvenait pas à être réalisé, dans un délai à convenir, la Partie lésée pourra prendre temporairement des mesures unilatérales jusqu'à ce qu'une solution intervienne.

Un certain nombre de positions sensibles telles que par exemple les matières plastiques, le bois de chêne sciés, le fer blanc, le coton brut, les peaux brutes, le caoutchouc synthétique et les fibres dures, seront placées sous surveillance à l'importation.

Pour ces produits, le régime autonome ne pourra être maintenu qu'à la condition qu'il n'entraîne pas de répercussions néfastes pour l'un des partenaires.

Pour le tabac et un certain nombre de produits à déterminer, il pourra être établi un régime commun des importations payables en dollar. Le Gouvernement belge donnera pour le tabac une réponse définitive avant le 15 août 1950.

4. Une politique active sera poursuivie en commun à l'égard des autres pays qui ne sont pas membres de l'O.E.C.E. et qui ne font pas partie de la zone dollar. Si l'équilibre de la balance des comptes de l'un des partenaires à l'égard d'un des pays visés à l'alinéa précédent était menacé, des mesures seraient arrêtées de commun accord, conformément aux dispositions du G.A.T.T.

Clause or en cas de dépassement de la marge de crédit.

Les Parties ratifient les conclusions auxquelles est arrivé le groupe de travail chargé d'examiner les conditions des accords de paiement à conclure avec les pays non participants à l'O.E.C.E. et non compris dans la zone dollar.

En ce qui concerne la clause or, les Parties ont décidé de demander l'insertion de cette clause dans les accords.

D'autre part, chaque Partie peut, si elle ne désire pas faire jouer la clause or stipulée dans les accords qu'elle aura conclus, adapter le volume de ses importations et de ses exportations de manière à éviter d'atteindre le plafond à partir desquels des règlements en or seront dûs.

5. En ce qui concerne les positions dont les échanges entre les partenaires n'ont pu être libérés, la Commission mentionnée ci-dessous examinera quelles sont celles pour lesquelles une attestation du fabricant ou un certificat d'origine sera suffisant pour assurer la libre circulation des produits envisagés, et celles pour lesquelles un contingentement serait temporairement nécessaire.

6. Une Commission Permanente dont le mandat sera précisé par le Conseil des Accords Commerciaux sera chargée de l'application pratique des principes mentionnés ci-dessus. Jusqu'au 1er janvier 1951, elle aura à comparer les instructions données par les différents Gouvernements à leurs délégations de manière à réaliser progressivement une unité de vues et d'action. Elle proposera éventuellement les modifications nécessaires à cette fin.

III. *Questions agricoles.*

L'examen des problèmes agricoles sera poursuivi lors d'une Conférence ministérielle spéciale qui se tiendra au mois de septembre 1950. En attendant les conclusions de celle-ci et en tous cas jusqu'au 1er janvier 1951 les Parties sont d'accord pour adopter la liste établie par la Commission de l'Agriculture, du Ravitaillement et de la Pêche et indiquant les régimes auxquels seront soumis les produits agricoles et alimentaires dans le cadre du Protocole du 9 mai 1947.

IV. Pour quelques questions annexes, les Parties ont adopté les résolutions ci-après:

1. *Questions fiscales et douanières.*

Législation douanière. Les Parties ont pris connaissance avec satisfaction des progrès réalisés dans les travaux des experts tendant à unifier les législations douanières. Elles chargent le Conseil Administratif des Douanes de présenter au plus tard le 30 juin 1951 un projet de Convention réalisant cette unification.

Taxe de transmission. Les Parties, après avoir constaté que certaines mesures ont été prises depuis la Conférence de Luxembourg des 13, 14 et 15 octobre 1949, en vue de l'adaptation progressive de leurs législations respectives, en matière de taxe de transmission (omzetbelasting ou impôt sur le chiffre d'affaires), décident de poursuivre leurs efforts dans ce sens.

Elles chargent le Conseil Administratif des Douanes de leur soumettre au plus tard le 31 mars 1951, un projet de convention précisant les principes et les modalités d'un régime commun sur la base des résolutions de la Conférence de La Haye des 10—13 mars 1949.

Après ratification de cette convention, les Parties apprécieront, en tenant compte de leurs possibilités budgétaires, à quel moment le régime commun sera mis en vigueur.

Taxe de circulation sur les véhicules à moteur. S'inspirant des arrangements déjà intervenus d'une part entre les Pays-Bas et le Grand-Duché de Luxembourg, d'autre part entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg, les Gouvernements belge et néerlandais décident d'accorder dans leurs territoires respectifs, à partir du 1er septembre 1950, l'exemption réciproque de la taxe de circulation pour tous les véhicules à moteur néerlandais et belges qui ont été soumis à la dite taxe dans leur pays d'origine.

Impôts directs. En vue d'exécuter l'accord réalisé à la Conférence de La Haye des 10—13 mars 1949 à l'effet de réduire la disparité des charges fiscales des sociétés anonymes, les Parties ont invité leurs experts à examiner certains points particuliers et à faire rapport au plus tard le 31 décembre 1950.

Formalités douanières. Les Gouvernements belge et néerlandais ont convenu de nouvelles mesures pour faciliter le trafic frontalier entre leurs pays.

2. *Coordination des politiques en matière d'établissement et d'extension des entreprises industrielles.*

Les Parties ont examiné la question de la coordination de la politique en matière d'établissement et d'extension des entreprises industrielles, en tenant compte de l'expérience acquise en matière de consultation préalable et de la libération des échanges entre les trois pays. Elles estiment que la poursuite d'une politique commune dans ce domaine est également souhaitable dans l'avenir.

Les Présidents sont chargés de faire des propositions à cet effet avant le 1er octobre 1950.

3. *Traitement national en matière d'adjudications publiques.*

Les Parties ont pris connaissance du rapport établi par un groupe d'experts relatif à la réciprocité de fait au sujet de l'application de l'article VI de l'accord de Pré-Union.

Elles ont décidé d'instituer une commission spéciale mixte, qui aura pour tâche d'étudier et de résoudre tous les problèmes qui se poseront au sens le plus large du mot dans le domaine des adjudications de travaux par les services publics et de fournitures à ceux-ci.

Il incombera, entre autres, à cette commission spéciale:

a. de tenir une liste des organismes officiels qui, dans les trois pays, sont chargés de faire exécuter des travaux et d'acheter des marchandises et mentionnant les conditions dans lesquelles ces opérations s'effectuent;

b. de tenir à jour et d'échanger au moins tous les trois mois, des indications touchant les entrepreneurs ou fournisseurs néerlandais

et luxembourgeois qui auront été autorisés à exercer leur activité en Belgique, les entrepreneurs ou fournisseurs belges et luxembourgeois qui auront été autorisés à exercer leur activité aux Pays-Bas et les entrepreneurs ou fournisseurs néerlandais et belges qui auront été autorisés à exercer leur activité au Luxembourg en indiquant le montant de l'adjudication et le délai d'exécution des travaux qui leur ont été confiés;

c. de tenir à jour et d'échanger au moins tous les trois mois, des indications concernant les cas où il aura été dérogé à la règle générale prescrivant que les adjudications soient attribuées au soumissionnaire le plus bas, au détriment d'un entrepreneur ou fournisseur néerlandais ou luxembourgeois en Belgique ou au détriment d'un entrepreneur ou fournisseur belge ou luxembourgeois aux Pays-Bas ou au détriment d'un entrepreneur ou fournisseur néerlandais ou belge au Luxembourg;

d. de rassembler les indications qui donneront, à tout moment, à la commission, un aperçu de l'évolution de la situation en matière d'adjudication publique de travaux par les services publics et de fournitures de marchandises à ceux-ci;

e. de formuler des propositions tendant à adapter dans les trois pays les méthodes suivies en matière d'adjudication de travaux publics et d'achats de fournitures par les services publics;

f. plus spécialement, de rechercher si et dans quelle mesure il est possible de remplacer le système des marchés de gré à gré appliqué par les services publics au Pays-Bas, par celui des adjudications publiques; les plaintes éventuelles relatives à l'application de l'article VI de l'accord de Pré-Union seront déférées aux autorités compétentes de préférence à l'intervention de cette commission.

Entretemps, les Parties continueront à appliquer les engagements, tels qu'ils ont été définis dans l'accord de Pré-Union.

4. *Échange des billets en florins déposés par des Belges et des Luxembourgeois.*

Les Parties désireuses de régler d'une manière définitive le problème du remboursement des billets de banque néerlandais retirés de la circulation, sont convenues de ce qui suit:

1. le Gouvernement néerlandais mettra à cette fin à la disposition du Gouvernement belge un montant de neuf millions de florins;

2. la „Nederlandsche Bank” transmettra au Gouvernement belge les dossiers afférents aux dépôts des billets de banque effectués par ses ressortissants;

3. le Gouvernement belge se chargera de la liquidation de ces dossiers selon des critères à fixer par lui, en faisant connaître à la „Nederlandsche Bank” les bénéficiaires et les montants qui leur seront attribués;

4. la „Nederlandsche Bank” fera créditer les montants visés au paragraphe 3 à un compte couvert ou à ouvrir auprès d'une banque à désigner par chacun des bénéficiaires.

Ces comptes seront soumis au régime appliqué aux comptes déjà ouverts aux déposants de billets précédemment remboursés;

5. le Gouvernement néerlandais examinera avec bienveillance la possibilité d'accorder un traitement analogue aux déposants luxembourgeois de billets néerlandais.

5. *Réévaluation du solde débiteur néerlandais au 20 septembre 1949.*

Les Gouvernements belge et néerlandais sont d'accord pour accepter comme définitif le réajustement du compte monétaire en vertu de l'application de l'article 9 de l'Accord Monétaire conclu entre eux, effectué par la „Nederlandsche Bank” en date du 27 juin 1950.

6. *Amortissement des dettes existantes au 30 juin 1950.*

Les Parties ont reconnu la nécessité d'arriver aussi vite que possible à un accord au sujet de l'amortissement des dettes existantes dans le compte No. 1 au 30 juin 1950. Elles ont constaté toutefois qu'il n'était pas possible de conclure un tel accord dès à présent et que la question devrait être reprise lors d'une prochaine session.

Dans l'intervalle, et jusqu'au 31 décembre 1950, le Gouvernement des Pays-Bas effectuera le dernier jour de chaque mois et pour la première fois le 31 juillet 1950, à valoir en remboursement du solde du compte No. 1 de la Banque Nationale de Belgique chez la „Nederlandsche Bank” un paiement de 100 000 000 de francs belges. Ceci ne porte pas préjudice aux modalités selon lesquelles les dettes existantes au compte No. 1 seront remboursées.

7. *Problèmes relatifs aux communications et aux transports.*

Les délégations belge et néerlandaise ont soumis à un examen approfondi divers problèmes relatifs aux communications et aux transports.

Les organes compétents ont été chargés de poursuivre avec diligence la recherche d'une solution satisfaisante de ces problèmes.

8. *Tourisme.*

Le Gouvernement néerlandais traitera le tourisme néerlandais dans l'Union Economique belgo-luxembourgeoise d'une manière analogue à celle dont sont traités les autres pays de l'O.E.C.E. Il examinera avec faveur la possibilité d'appliquer ce régime dès le début du mois d'août 1950.

9. *Questions relatives aux produits de la pêche.*

En ce qui concerne les produits de la pêche, les Parties sont convenues de ce qui suit:

1. en principe, on procèdera à une libération de la circulation des produits de la pêche;

2. la libération immédiate est acceptée pour ces produits de la pêche pour lesquels la Commission pour l'Agriculture, le Ravitaillement et la Pêche est déjà arrivée à un accord;

3. la différence du niveau des frais d'exploitation due principalement aux différences des salaires et des charges sociales, ne peut pas constituer un obstacle permanent à la réalisation du principe énoncé au paragraphe 1. Au cas où cette différence s'agrandit la Commission pour l'Agriculture, le Ravitaillement et la Pêche devrait examiner les mesures qui pourraient ramener les conditions de concurrence à des proportions plus normales;

4. pendant un délai, prévu jusqu'au 1er janvier 1952, la Belgique pourra atteindre le niveau des Pays-Bas au moyen d'une organisation de la production et de l'écoulement;

5. si avant la date du 1er janvier 1952 la Commission pour l'Agriculture, le Ravitaillement et la Pêche, réalise un accord pour une libéralisation plus étendue des produits de la pêche, cet accord sera soumis à l'approbation des Ministres compétents;

6. la Commission pour l'Agriculture, le Ravitaillement et la Pêche, aura comme mission de rechercher toute mesure tendant à réaliser la coordination de la politique de la pêche maritime de Benelux.

Les Présidents des Conseils sont invités à donner un effet pratique aux résolutions qui ont été prises. En même temps, ils examineront et proposeront la forme d'accord à conclure pour faire suite à l'accord de Pré-Union.

Les Parties invitent tout spécialement les Présidents des Conseils à examiner, d'accord avec la Commission chargée de préparer le projet de convention pour l'Union Economique, si la Convention d'Union qui a été élaborée et soumise aux trois Parties, pourrait être signée et pourrait entrer en vigueur et, dans l'affirmative, moyennant quelles modifications ou quel régime transitoire, compte tenu des résolutions de la présente conférence et des solutions à intervenir sur les problèmes en suspens.

Reprenant une décision du Protocole du 16 octobre 1949 concernant les contacts parlementaires, les Parties sont d'accord, en vue de resserrer davantage encore les liens entre les trois pays et de rendre leur coopération plus efficace, de suggérer la création d'une Commission Parlementaire consultative dont la composition et le mandat seront définis à la seconde session de cette Conférence. Les Présidents des Conseils sont invités à faire à ce sujet toutes les propositions utiles.

Fait en triple exemplaire à Ostende, le 31 juillet 1950.

(s.) STIKKER.

(s.) PAUL VAN ZEELAND.

(s.) JOS. BECH.

Protocol, vastgesteld door de Regeringen van Nederland, België en het Groothertogdom Luxemburg, tijdens de Ministeriële besprekingen gehouden te Oostende op 29, 30 en 31 Juli 1950

Tijdens de op 13, 14 en 15 October 1949 te Luxemburg gehouden besprekingen werd door Partijen besloten, dat het regiem van de Economische Unie zou worden vastgesteld in het licht van de ervaringen opgedaan tijdens de periode van de Voor-Unie. Gezien de omvang van de vraagstukken, welke om een oplossing vragen, waren Partijen overeengekomen, dat de te Oostende gehouden besprekingen slechts de eerste zitting zouden vormen van een Conferentie, waarvan de tweede zitting is vastgesteld voor de maand November 1950.

Tijdens de te Oostende gehouden zitting, hebben zij de in de periode van de Voor-Unie bereikte resultaten aan een onderzoek onderworpen. Zij hebben vastgesteld, dat het ruilverkeer tussen Partijen belangrijk tot ontwikkeling is gekomen, dat haar economieën naar elkaar zijn toegegroeid en dat haar onderlinge samenwerking belangrijke vooruitgang vertoont. Dit neemt niet weg, dat er op essentiële punten nog zekere moeilijkheden bestaan. Zij achten het dringend noodzakelijk de vereiste beslissingen te dien aanzien te nemen. Hierbij gaat het in het bijzonder om de vraagstukken van de financiering van het onderling ruilverkeer, van een gemeenschappelijk regiem voor het buitenlandse handels- en betalingsverkeer en, tenslotte, van de geleidelijke eenmaking van de markt voor agrarische producten.

Deze drie vraagstukken zijn nauw verbonden en voor elk dient een oplossing te worden gevonden, om het huidige regiem van het ruilverkeer te kunnen handhaven en eventueel uit te breiden.

I. Partijen zijn het erover eens, dat de Europese Betalings-Unie haar voorhands in staat stelt haar ruilverkeer te financieren.

II. Zij zijn het, met betrekking tot de eenmaking van het regiem voor het buitenlandse handels- en betalingsverkeer, eens geworden over de volgende beslissingen, waardoor de ontwikkeling van het onderlinge ruilverkeer nog zal worden vergemakkelijkt.

1. Ten aanzien van het buitenland zullen de Unielanden een geëördineerde in- en uitvoerpolitiek volgen, welke vanaf 1 Januari 1951 zal moeten leiden tot het sluiten van gemeenschappelijke handels-accorden. De gemeenschappelijke handelspolitiek der deelnemende landen zal een actief karakter moeten dragen en moeten leiden tot toename van hun handelsverkeer met het buitenland.

2. Dientengevolge zullen de deelnemende landen ten aanzien van de landen, leden van de O.E.E.C., een gemeenschappelijk invoerregiem toepassen voor een zo groot mogelijk aantal tariefposten. Zij zullen aan de beslissingen van de O.E.E.C. gevolg geven door, zonder discriminatie, het door deze Organisatie vastgestelde percentage van hun invoer vrij te maken. Voor wat het niet vrijgegeven gedeelte van de

invoer betreft, zal, telkens wanneer een van de partijen, in overeenstemming met de andere, ten aanzien van een of meer derde landen een contingentering instelt, hetzij omdat de betalingsbalans dit noodzakelijk maakt, hetzij om handelspolitieke redenen, de andere deelnemende partij op snelle en doelmatige wijze ertoe medewerken deze maatregel ten uitvoer te leggen, hetzij door instelling van een gemeenschappelijke contingentering aan de grenzen met derde landen, hetzij, indien een dergelijke maatregel niet doelmatig of niet doeltreffend blijkt te zijn, door instelling van contrôle op de uitvoer aan de gemeenschappelijke grens.

Bij verschil van mening omtrent de toepassing van de vorige paragraaf, zullen geëigende maatregelen worden genomen, welke eventueel contingentering van de invoer aan de gemeenschappelijke grens kunnen inhouden.

3. Voor wat de invoer uit het dollargebied betreft, zullen de deelnemende landen voor het overgrote deel der tariefposten in beginsel een autonoom regiem kunnen handhaven, met dien verstande evenwel dat, indien daarvan een verstoring van het evenwicht het gevolg zou zijn, in gemeenschappelijk overleg maatregelen zullen worden genomen ter beperking van de doorvoer.

Indien binnen een nader overeen te komen tijdsbestek geen overeenstemming wordt bereikt, zal de benadeelde Partij tijdelijk eenzijdige maatregelen kunnen treffen, totdat een oplossing zal zijn gevonden. Een bepaald aantal kwetsbare posten, zoals bv. plastische stoffen, gezaagd eikenhout, blik, ruwe katoen, onbereide huiden, synthetische rubber en harde vezels, zal bij de invoer onder toezicht worden gesteld. Voor deze producten zal het autonome regiem slechts kunnen worden gehandhaafd, op voorwaarde dat dit geen zeer nadelige gevolgen heeft voor één der deelnemende landen.

Voor tabak en een aantal nader vast te stellen producten zal een gemeenschappelijk regiem voor in dollars te betalen invoer kunnen worden vastgesteld. Met betrekking tot tabak zal de Belgische Regering vóór 15 Augustus 1950 definitief uitsluitel geven.

4. Ten aanzien van de andere landen, niet-leden van de O.E.E.C. en geen deel uitmakende van het dollargebied, zal een gemeenschappelijke actieve politiek worden gevolgd. Ingeval het evenwicht in de betalingsbalans van één der deelnemende landen met een der landen bedoeld in de vorige alinea dreigt te worden verstoord, zullen in gezamenlijk overleg maatregelen worden getroffen overeenkomstig de bepalingen van het G.A.T.T.

Goudclausule in geval van overschrijding der credietmarge.

Partijen hechten haar goedkeuring aan de conclusies vastgesteld door de werkgroep, belast met het onderzoek inzake de in betalingsaccorden met derde landen, niet aangesloten bij de O.E.E.C. en niet behorende tot het dollargebied, overeen te komen voorwaarden.

Ten aanzien van de goudclausule hebben Partijen besloten opname van deze clausule in bedoelde accoorden te vragen.

Voorts zal iedere Partij, indien zij de toepassing van de goudclausule, welke in de door haar afgesloten accoorden is vervat, niet wenst, de omvang van haar invoer en van haar uitvoer aldus kunnen aanpassen, dat niet het plafond wordt bereikt, waarbij betaling in goud verplicht is.

5. Ten aanzien van de posten, waarvan het ruilverkeer tussen de deelnemende landen niet kan worden vrijgemaakt, zal de hieronder vermelde Commissie nagaan voor welke met een verklaring van de fabrikant of een certificaat van oorsprong kan worden volstaan, om een vrij ruilverkeer in deze producten te verzekeren en voor welke tijdelijk een contingentering noodzakelijk zal zijn.

6. Een Permanente Commissie, waarvan de taak door de Raad voor de Handelsaccorden nader zal worden omschreven, zal met de praktische toepassing van de hierboven genoemde beginselen worden belast. Zij zal tot 1 Januari 1951 de instructies, door de verschillende Regeringen aan haar delegaties gegeven, aan elkaar hebben te toetsen, om geleidelijk eenheid in zienswijze en optreden te bereiken. Zij zal eventueel de daartoe nodige wijzigingen voorstellen.

III. *Landbouwvraagstukken.*

Het onderzoek naar het landbouwvraagstuk zal tijdens een in de maand September 1950 te houden bijzondere Ministers-Conferentie worden voortgezet. In afwachting van de tijdens die Conferentie te nemen beslissingen, hechten Partijen in elk geval tot 1 Januari 1951 haar goedkeuring aan de door de Commissie voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening opgestelde lijst, welke het regiem aangeeft, waaraan de landbouwproducten en voedingsmiddelen onderworpen zullen zijn in het raam van het Protocol van 9 Mei 1947.

IV. Partijen hebben met betrekking tot enkele aanverwante vraagstukken de volgende beslissingen genomen:

1. *Fiscale en douanevraagstukken.*

Douanewetgeving. Partijen hebben met voldoening kennis genomen van de vorderingen gemaakt in het werk der deskundigen, begoend de unificatie van de douanewetgeving. Zij dragen de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen op, uiterlijk op 30 Juni 1951, een ontwerp-conventie nopens de verwezenlijking van deze unificatie van de douanewetgeving voor te leggen.

Omzetbelasting. Partijen, na er van te hebben kennis genomen dat, sedert de op 13, 14 en 15 October 1949 te Luxemburg gehouden Conferentie, bepaalde maatregelen ter geleidelijke aanpassing van haar respectieve wetgevingen inzake de omzetbelasting (taxe de transmission, of impôt sur le chiffre d'affaires) werden genomen, besluiten haar streven in deze richting voort te zetten.

Zij dragen de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen op haar, uiterlijk op 31 Maart 1951, een ontwerp-conventie voor te leggen, waarin op grond van de besluiten van de Haagse Conferentie van 10 t/m 13 Maart 1949 de beginselen en de modaliteiten van een gemeenschappelijk regiem nauwkeurig worden omschreven. Na bekrachtiging van deze conventie, zullen Partijen, rekening houdende met haar budgetaire mogelijkheden, beoordelen wanneer het gemeenschappelijke regiem in werking zal kunnen treden.

Motorrijtuigenbelasting. Naar het voorbeeld van de afspraken, welke reeds bestaan enerzijds tussen Nederland en het Groothertogdom Luxemburg, anderzijds tussen België en het Groothertogdom Luxemburg, besluiten de Nederlandse Regering en de Belgische Regering met ingang van 1 September 1950 wederzijds op hun eigen grondgebied vrijstelling van motorrijtuigenbelasting te verlenen ten gunste van alle Nederlandse en Belgische motorrijtuigen, welke in het eigen land aan de hierbedoelde belasting onderworpen zijn.

Directe belastingen. Ter uitvoering van het accoord, dat tijdens de van 10 t/m 13 Maart 1949 gehouden Haagse Conferentie met betrekking tot de vermindering van het verschil in belastingdruk op naamloze vennootschappen werd bereikt, dragen Partijen aan haar deskundigen op over enkele punten, uiterlijk op 31 December 1950, nader verslag uit te brengen.

Douaneformaliteiten. De Nederlandse en Belgische Regeringen zijn het eens geworden over nieuwe maatregelen ter vergemakkelijking van het grensverkeer tussen hun landen.

2. *Coördinatie van de politiek nopens vestiging en uitbreiding van industriële ondernemingen.*

Rekening houdend met de ervaringen opgedaan met de procedure van voorafgaand overleg en de vrijmaking van het ruilverkeer tussen de drie landen, hebben Partijen het vraagstuk van de coördinatie van de politiek nopens vestiging en uitbreiding van industriële ondernemingen onderzocht. Zij zijn van mening, dat op dit punt het volgen van een gemeenschappelijke politiek ook voor de toekomst gewenst is.

De Voorzitters van de Raden hebben opdracht uiterlijk op 1 October 1950 daartoe strekkende voorstellen in te dienen.

3. *Nationale behandeling inzake openbare aanbestedingen.*

Partijen hebben kennis genomen van het rapport, dat door een groep van deskundigen werd samengesteld nopens de daadwerkelijke wederkerigheid bij de toepassing van artikel VI van het verdrag van de Voor-Unie.

Zij hebben besloten een bijzondere Gemengde Commissie in te stellen, welke tot taak zal hebben een studie te maken van en een oplossing te zoeken voor alle vraagstukken, welke zich, in de ruimste zin des woords, op het gebied van aanbestedingen van werken door

overheidsdiensten en van leveringen aan deze diensten zullen voor-
doen.

Deze bijzondere Commissie heeft onder meer tot taak:

a. het bijhouden van een lijst der officiële instanties, welke in de drie landen belast zijn met het doen uitvoeren van werken en de aankoop van goederen, onder vermelding van de voorwaarden waar-
onder deze handelingen plaats vinden;

b. het bijhouden en minstens eenmaal per drie maanden uitwis-
selen van inlichtingen betreffende Nederlandse en Luxemburgse aan-
nemers en leveranciers, die in België, en Belgische en Luxemburgse
aannemers en leveranciers, die in Nederland, en Nederlandse en Bel-
gische aannemers en leveranciers, die in Luxemburg zijn toegelaten
tot het uitoefenen van hun werkzaamheden, onder vermelding van
de aannemingsom en de uitvoeringstermijn van de hun toever-
trouwde werken;

c. het bijhouden en minstens eenmaal per drie maanden uitwis-
selen van inlichtingen aangaande de gevallen, waarbij is afgeweken
van de algemene regel, die voorschrijft dat de gunningen toegewezen
moeten worden aan de laagste inschrijver en zulks ten nadele van
een Nederlandse of Luxemburgse aannemer en leverancier in België,
Belgische of Luxemburgse aannemer en leverancier in Nederland
en Nederlandse of Belgische aannemer en leverancier in Luxemburg;

d. het verzamelen van de inlichtingen, welke de Commissie op
ieder moment een overzicht geven van de toestand, zoals deze zich
ontwikkelt op het gebied der openbare aanbesteding van werken
door overheidsdiensten en levering van goederen aan deze diensten;

e. het formuleren van voorstellen met als doel de aanpassing in
de drie landen van de methoden, die bij de aanbesteding van open-
bare werken en de aankoop van goederen door overheidsdiensten
gevolgd worden;

f. meer in het bijzonder, het nagaan, of en in hoeverre het moge-
lijk is het in Nederland toegepaste stelsel van de onderhandse aankoop
door de overheidsdiensten te vervangen door dat der openbare aan-
bestedingen; eventuele klachten, betreffende de toepassing van artikel
VI van het verdrag van de Voor-Unie, zullen bij voorkeur door be-
middeling van deze Commissie bij de bevoegde autoriteiten aanhangig
gemaakt worden.

Intussen zullen Partijen voortgaan de afspraken, zoals zij zijn
neergelegd in het Verdrag van de Voor-Unie, toe te passen.

4. *Omwisseling van guldensbiljetten, ingeleverd door Belgen en Luxemburgers.*

Partijen verlangend een definitieve regeling te treffen inzake het
vraagstuk van de terugbetaling van Nederlandse bankbiljetten welke
aan de circulatie zijn onttrokken, besluiten tot het volgende:

1. de Nederlandse Regering stelt te dien einde aan de Belgische Regering een bedrag van negen millioen guldens ter beschikking;

2. de „Nederlandsche Bank” zal aan de Belgische Regering de dossiers overdragen, welke betrekking hebben op de door haar onderdanen ingeleverde bankbiljetten;

3. de Belgische Regering neemt op zich, deze dossiers overeenkomstig door haar vast te stellen maatstaven af te wikkelen en de „Nederlandsche Bank” in kennis te stellen van de begunstigten en van de aan hen toegekende bedragen;

4. de „Nederlandsche Bank” zal de onder par. 3 bedoelde bedragen crediteren op reeds geopende of nog te openen rekeningen bij een door ieder der begunstigten aan te wijzen bank. Deze rekeningen zullen onderworpen zijn aan het regiem toegepast op reeds geopende rekeningen van aanbieders van eerder terugbetaalde bankbiljetten;

5. de Nederlandse Regering zal de mogelijkheid om een gelijksoortige behandeling aan Luxemburgse aanbieders van Nederlandse bankbiljetten te verlenen in welwillende overweging nemen.

5. Herwaardering van het Nederlandse debetsaldo op 20 September 1949.

De Belgische en de Nederlandse Regeringen zijn overeengekomen om het bedrag der monetaire rekening, zoals dit door de „Nederlandsche Bank” per 27 Juni 1950 opnieuw is vastgesteld op grond van de toepassing van artikel 9 van het tussen beide landen gesloten monetaire accoord, als definitief te aanvaarden.

6. Aflossing der op 30 Juni 1950 uitstaande schulden.

Partijen erkennen de noodzaak, om zo spoedig mogelijk tot overeenstemming te komen nopens de aflossing der op 30 Juni 1950 op rekening Nr 1 uitstaande schulden. Zij hebben evenwel vastgesteld, dat het thans nog niet mogelijk is een zodanige overeenkomst te sluiten en dat deze aangelegenheid bij een volgende zitting opnieuw aan de orde zal moeten worden gesteld.

Inmiddels zal de Nederlandse Regering tot en met 31 December 1950 op de laatste dag van iedere maand, en voor de eerste maal op 31 Juli 1950, overgaan tot betaling van 100 000 000 Belgische francs, zulks in mindering op de terugbetaling van het op rekening Nr 1 ten name van de Nationale Bank van België bij de „Nederlandsche Bank” uitstaande saldo. Een en ander loopt niet vooruit op de wijze waarop de op rekening Nr 1 uitstaande schuld zal worden afgelost.

7. Verkeers- en vervoersvraagstukken.

De Nederlandse en Belgische delegaties hebben verschillende verkeers- en vervoersvraagstukken aan een diepgaand onderzoek onderworpen.

De bevoegde organen is opgedragen met voortvarendheid het onderzoek naar een bevredigende oplossing voor deze vraagstukken voort te zetten.

8. *Toerisme.*

De Nederlandse Regering zal het Nederlandse toeristenverkeer naar de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie behandelen op soortgelijke wijze als de andere landen van de O.E.E.C. behandeld worden. Zij zal de mogelijkheid om deze regeling vanaf het begin van de maand Augustus toe te passen in gunstige overweging nemen.

9. *Vraagstukken met betrekking tot visserijproducten.*

Ten aanzien van de visserijproducten zijn Partijen het volgende overeengekomen:

1. in beginsel zal worden overgegaan tot een vrijmaking van het vervoer van visserijproducten tussen de drie landen;

2. de ogenblikkelijke vrijmaking wordt aanvaard van die visserijproducten, waarover in de Commissie voor Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij reeds overeenstemming bestaat;

3. het verschil in het niveau van de exploitatiekosten, hoofdzakelijk veroorzaakt door verschil in loon en sociale lasten, mag geen blijvend beletsel vormen voor het onder 1 gestelde. Wanneer het verschil hierboven bedoeld een grotere omvang aanneemt, moet de Commissie voor Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij daarin aanleiding vinden een onderzoek in te stellen naar de maatregelen, welke de meer normale concurrentieverhoudingen kunnen terugbrengen;

4. gedurende een termijn, die loopt tot 1 Januari 1952, kan België zich door organisatie van de productie en afzet aan het Nederlandse peil aanpassen;

5. wordt vóór de datum van 1 Januari 1952 overeenstemming bereikt in de Commissie voor Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij omtrent een verdere vrijgave van visserijproducten, dan zal bedoeld accoord ter bekrachtiging aan de bevoegde Ministers worden voorgelegd;

6. opdracht zal worden gegeven aan de Commissie voor Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij alle maatregelen te overwegen, welke kunnen leiden tot een coördinatie van de zeevisserijpolitiek in Benelux.

De Voorzitters der Raden worden uitgenodigd de genomen beslissingen ten uitvoer te leggen. Tevens zullen zij een onderzoek instellen naar en voorstellen doen omtrent de vorm van het verdrag te sluiten als vervolg op het accoord van de Voor-Unie.

Met name worden de Voorzitters der Raden door Partijen uitgenodigd om, na overeenstemming met de Commissie belast met de voorbereiding van het ontwerp-verdrag voor de Economische Unie, te onderzoeken of het aan de drie Partijen voorgelegde ontwerp-Unie-

verdrag zou kunnen worden getekend en in werking treden, en, zo ja, onder voorbehoud van welke wijzigingen of welke overgangsregelingen, rekening houdende met de op deze Conferentie genomen beslissingen en met de oplossingen die later inzake de hangende vraagstukken worden gevonden.

Ten vervolge op een beslissing van het Protocol van 16 October 1949 met betrekking tot het interparlementair overleg, komen Partijen, om de banden tussen de drie landen hechter en haar samenwerking doeltreffender te maken, overeen voorstellen te doen tot instelling van een Raadgevende Parlementaire Commissie, welker samenstelling en bevoegdheden ter tweede zitting van deze Conferentie zullen worden omschreven. De Voorzitters van de Raden worden uitgenodigd alle daartoe dienende voorstellen te doen.

10. Conferentie te Luxemburg, 20 en 21 October 1950.

**Protocole établi par les Gouvernements du Grand-Duché de
Luxembourg, de la Belgique et des Pays-Bas lors des
Conversations Ministérielles tenues à Luxembourg
les 20 et 21 octobre 1950**

Les Gouvernements du Grand-Duché de Luxembourg, de la Belgique et des Pays-Bas,

convaincus qu'afin de réaliser l'Union Economique entre leurs trois pays, ils doivent, dans le domaine agricole, rechercher en premier lieu:

a. l'augmentation de la productivité et l'abaissement des prix de revient agricoles dans le but de pouvoir satisfaire, dans une mesure aussi large que possible, aux besoins intérieurs ainsi qu'à acquérir une position aussi forte que possible sur les marchés extérieurs;

b. l'assurance aux agriculteurs et aux ouvriers agricoles des trois pays d'une sécurité d'existence dans des entreprises bien conduites et justifiées du point de vue économique et social;

c. la réalisation des conditions nécessaires à une circulation aussi libre que possible des produits agricoles dans l'Union,

sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1er. Le régime des importations et des exportations des produits agricoles de et vers des pays tiers sera unifié, conformément aux dispositions du Protocole d'Ostende (chapitre II).

Article 2. Les mesures appliquées par les Gouvernements assureront aux produits agricoles des débouchés aussi larges et aussi réguliers que possible à des prix raisonnables sur les marchés intérieurs et extérieurs.

Article 3. La libération complète des échanges de produits agricoles entre les trois pays sera progressivement réalisée par la poursuite systématique du progrès technique au niveau le plus élevé des trois économies agricoles et par la diminution et même la suppression graduelle des subsides attribués d'une manière unilatérale.

Article 4. En attendant la réalisation de cette libération, les produits repris à la liste A annexée au présent Protocole ne pourront être admis librement au trafic réciproque entre les trois pays que moyennant l'application du régime de prix minima convenu entre les parties (Protocole du 9 mai 1947 et Accords complémentaires pour autant qu'il n'y soit pas dérogé par le présent Protocole).

Ces prix seront fixés de commun accord par la Commission „Agriculture, Ravitaillement et Pêche” du Conseil de l'Union Economique. En cas de désaccord au sein de cette Commission, soit au sujet d'un prix minimum, soit au sujet de son application, le différend sera porté immédiatement devant une réunion de Ministres des trois Gouvernements spécialement convoquée à cette fin et qui devra prendre une décision dans la huitaine. Cette décision sera applicable immédiatement.

Si une décision unanime ne pouvait être prise à la dite réunion, le Gouvernement du pays importateur intéressé serait libre de mettre immédiatement en vigueur la mesure qu'il considère comme indispensable à la sauvegarde de ses intérêts. Le pays intéressé, dans la détermination des mesures qu'il considère comme indispensables à la sauvegarde de ses intérêts, tiendra compte de la nécessité de ne pas porter atteinte d'une façon inéquitable aux intérêts du pays exportateur. Toutefois, si le pays lésé considérait que cette mesure affectait gravement ses intérêts, il pourrait faire appel à l'arbitrage d'un collège de trois personnes, désignées l'une par le Gouvernement du pays demandeur, la seconde par le Gouvernement du pays importateur intéressé, la troisième de commun accord par les deux premières. Les arbitres se prononceront en amiables compositeurs dans l'esprit des accords intervenus entre les partenaires. La décision des arbitres qui devra être prise dans les deux mois sera exécutoire immédiatement. La procédure qui vient d'être définie ci-dessus vaut jusqu'au moment où entrera en vigueur la Convention d'Union Economique actuellement en préparation. Lorsque cette Convention entrera en application, la partie lésée devra se conformer aux clauses de cette Convention relatives à l'arbitrage.

Article 5. Les produits agricoles ou alimentaires non mentionnés à l'annexe ci-jointe pourront être ajoutés à la dite liste au cas où, par l'introduction de nouveaux éléments artificiels les conditions de concurrence viendraient à être notablement modifiées.

La procédure applicable à cette fin sera identique à celle qui est prévue à l'article 4 ci-dessus.

Article 6. En vue de garantir les prix minima fixés en application des articles 4 et 5, des prélèvements égaux à la différence entre le prix minimum convenu et le prix intérieur du marché exportateur seront perçus par le pays exportateur. La somme totale de ces prélèvements sera répartie par moitié entre les Pays-Bas et l'Union Economique belgo-luxembourgeoise à l'expiration de chaque trimestre.

Article 7. Conformément aux dispositions du Protocole du 9 mai 1947 ainsi que de l'Accord de Pré-Union du 15 octobre 1949 (annexe 4, chapitre I), les parties sont d'accord pour s'accorder un régime de préférence à l'importation des produits agricoles soumis au régime des prix minima. Le régime de préférence vaut également pour les droits de licence qui seraient éventuellement perçus à l'importation de ces produits. Ces droits ne peuvent s'appliquer qu'à l'importation des marchandises originaires des pays tiers.

Les produits figurant à la liste annexée ne pourront être libérés à l'égard des pays tiers.

Article 8. Les dispositions qui précèdent modifient et complètent celles qui figurent au chapitre II du Protocole annexe IV à l'accord de Pré-Union du 15 octobre 1949. Dans l'application des dispositions ci-dessus prévues, les parties contractantes tiendront compte des conditions particulières de production de l'agriculture luxembourgeoise.

Article 9. Le présent Protocole entre en vigueur le 1er janvier 1951.

Fait en triple exemplaire à Luxembourg le 21 octobre 1950.

(s.) STIKKER

(s.) PAUL VAN ZEELAND

(s.) P. DUPONG

*Annexe au Protocole des Conversations Ministérielles tenues
à Luxembourg les 20 et 21 octobre 1950*

Produits soumis à l'article 4 du présent protocole

LISTE A

Rubrique

3	Espèce bovine
6	Espèce porcine
13 a ¹	Viande bovine, fraîche ou réfrigérée
13 a ²	Viande bovine congelée ¹⁾
13 c ¹	Viande porcine, fraîche ou réfrigérée
13 c ²	Viande porcine congelée ¹⁾
17	Lard
18	Viande salée, séchée et fumée
22	Lait
23	Crème de lait
24 a ¹	Lait et crème condensés sans sucre
25	Beurre
27 a ¹	Oeufs de volaille en coque
27 b ¹	Oeufs dépourvus de leur coque propres aux usages alimentaires
47	Tomates
48 ex	Oignons
49 a	Pommes de terre nouvelles présentées du 1er janvier au 25 mai inclus
49 b ¹	Plants de pommes de terre ¹⁾
49 b ²	Pommes de terre de Malte et d'autres régions de l'Europe méridionale
49 b ³	Pommes de terre autres
50 ex	Choux-fleurs, choux-rouges et blancs, carottes, salades pommées, witloof, haricots frais, pois frais
57 a	Raisins frais
59 a-b	Pommes et poires
60 b	Cerises
60 c	Prunes
61 a ex	Fraises
85	Betteraves à sucre

N.B. Les fleurs coupées (rubrique 43) sont libérées pour autant qu'aucun droit ne soit perçu à l'exportation des bulbes et oignons à fleurs à destination de l'Union Economique belgo-luxembourgeoise.

Les produits soumis à un régime spécial sont ceux figurant sur la liste élaborée par la Commission Agriculture, Ravitaillement et Pêche.

¹⁾ Applicable uniquement au Grand-Duché de Luxembourg.

Protocol vastgesteld door de Regeringen van het Groothertogdom Luxemburg, van België en van Nederland tijdens de Ministeriële besprekingen gehouden te Luxemburg op 20 en 21 October 1950

De Regeringen van het Groothertogdom Luxemburg, van België en van Nederland, overtuigd dat zij, ten einde de Economische Unie tussen haar drie landen te verwezenlijken, op het gebied van de landbouw in de eerste plaats moeten streven naar:

a. het verhogen van de productiviteit en de verlaging van de kostprijs in de landbouw ten einde zoveel mogelijk de binnenlandse behoefte te kunnen bevredigen, alsmede om een zo sterk mogelijke positie te verkrijgen op buitenlandse markten;

b. het verzekeren aan de boeren en de landarbeiders van de drie landen van een bestaanszekerheid in goed geleide en uit economisch en sociaal oogpunt verantwoorde bedrijven;

c. het verwezenlijken van de voorwaarden noodzakelijk voor een zo vrij mogelijk verkeer van landbouwproducten binnen de Unie, zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1. Het regiem van in- en uitvoer van landbouwproducten van en naar derde landen zal tot eenheid worden gebracht, overeenkomstig de bepalingen van het Protocol van Oostende (hoofdstuk II).

Artikel 2. De door de Regeringen toegepaste maatregelen moeten voor de landbouwproducten zo ruim en zo stabiel mogelijke afzetgebieden tegen redelijke prijzen op de binnenlandse en buitenlandse markten verzekeren.

Artikel 3. De volledige vrijmaking van de uitwisseling van landbouwproducten tussen de drie landen zal in toenemende mate verwezenlijkt worden door het systematisch bevorderen van de technische ontwikkeling tot het hoogste peil van de drie landbouwhuishoudingen en door de vermindering en zelfs door geleidelijke afschaffing van eenzijdig toegekende subsidies.

Artikel 4. In afwachting van het verwezenlijken van deze vrijmaking, zullen de producten voorkomend op lijst A, toegevoegd aan het huidige Protocol, slechts door middel van de toepassing van het tussen partijen overeengekomen stelsel van minimumprijzen, vrij tot het wederzijdse verkeer tussen de drie landen toegelaten kunnen worden. (Protocol van 9 Mei 1947 en aanvullende Accoorden voor zover er niet van afgeweken wordt door dit Protocol).

Deze prijzen zullen in gemeenschappelijk overleg door de Commissie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening van de Raad voor de Economische Unie vastgesteld worden. Bij verschil van mening in de boezem van deze Commissie, hetzij nopens een minimumprijs, hetzij nopens zijn toepassing, wordt het geschil onmid-

dellijk voorgelegd aan een vergadering van Ministers der drie landen daartoe speciaal bijeengeroepen, welke binnen acht dagen een beslissing moet nemen. Deze beslissing zal onmiddellijk van toepassing zijn.

Indien op genoemde vergadering geen eenstemmige beslissing genomen zou kunnen worden, zal de Regering van het invoerende land vrij zijn onmiddellijk die maatregelen in werking te doen treden die zij onontbeerlijk acht voor de veiligstelling van haar belangen. Het belanghebbende land moet bij de vaststelling van de maatregelen, die het onmisbaar acht voor de veiligstelling van zijn belangen, rekening houden met de noodzaak niet op onrechtmatige wijze de belangen van het exporterende land aan te tasten. Indien evenwel het gelaedeerde land van mening is, dat deze maatregel zijn belangen ernstig schaadt, kan het beroep doen op arbitrage van een college van drie personen, waarvan de eerste aangewezen is door de Regering van het eisende land, de tweede door de Regering van het belanghebbende importland, de derde in gemeen overleg door beide eersten. De scheidslieden moeten een uitspraak doen als goede mannen naar billijkheid in de geest van de tussen de deelnemende landen gesloten accoorden. De beslissing van de scheidslieden, welke binnen twee maanden genomen moet worden, zal onmiddellijk uitvoerbaar zijn. De hierboven omschreven procedure is van kracht tot het ogenblik van het in werking treden van het verdrag van de Economische Unie, thans in voorbereiding. Zodra dit verdrag van toepassing zal zijn, zal de gelaedeerde partij zich moeten voegen naar de bepalingen van dit verdrag betreffende de arbitrage.

Artikel 5. De landbouwproducten en voedingsmiddelen niet genoemd in de hier toegevoegde bijlage, zullen aan de genoemde lijst toegevoegd kunnen worden in geval dat, door het invoeren van nieuwe kunstmatige elementen de concurrentie-voorwaarden aanzienlijk wijziging zouden ondergaan.

De procedure dienaangaande zal dezelfde zijn als die voorzien in hogergenoemd artikel 4.

Artikel 6. Ten einde de krachtens artikelen 4 en 5 vastgestelde minimumprijzen te garanderen, moeten door het exporterende land heffingen worden geheven, welke gelijk zijn aan het verschil tussen de overeengekomen minimumprijs en de binnenlandse prijs op de markt van het exporterende land. Het totaal bedrag van deze heffingen zal gelijkelijk tussen Nederland en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie verdeeld worden na afloop van ieder kwartaal.

Artikel 7. Overeenkomstig de bepalingen van het Protocol van 9 Mei 1947, alsmede van het Accoord van de Voor-Unie van 15 October 1949 (bijlage 4, hoofdstuk I) zijn partijen het er over eens elkaar preferentie te verlenen voor de invoer van landbouwproducten onderworpen aan het regiem van de minimumprijzen. De preferentie geldt

eveneens ten aanzien van de licentierechten, die eventueel geheven zouden worden op de invoer van deze producten. Deze rechten kunnen slechts geheven worden op de invoer van goederen afkomstig van derde landen. De producten voorkomend op de bijgevoegde lijst zullen niet vrijgemaakt kunnen worden ten aanzien van derde landen.

Artikel 8. De voorafgaande bepalingen wijzigen en vullen de bepalingen welke voorkomen in hoofdstuk II van het Protocol bijlage IV van het Verdrag van de Voor-Unie van 15 October 1949 aan.

Bij de toepassing van de bepalingen hierboven voorzien, moeten verdragsluitende partijen rekening houden met de bijzondere omstandigheden waarin de productie van de Luxemburgse landbouw verkeert.

Artikel 9. Het huidige Protocol treedt op 1 Januari 1951 in werking.

Bijlage van het Protocol van de Ministeriële besprekingen gehouden te Luxemburg op 20 en 21 October 1950

Producten onderworpen aan artikel 4 van het tegenwoordige Protocol

LIJST A

Rubriek

3	Rundvee
6	Varkens
13 a ¹	Rundvlees, vers of gekoeld
13 a ²	Bevroren rundvlees ¹⁾
13 c ¹	Varkensvlees, vers of gekoeld
13 c ²	Bevroren varkensvlees ¹⁾
17	Spek
18	Vlees, gezouten, gedroogd en gerookt
22	Melk
23	Room
24 a ¹	Gecondenseerde melk en room zonder suiker
25	Boter
27 a ¹	Eieren van pluimvee in de schaal
27 b ¹	Eieren uit de schaal geschikt voor consumptie
47	Tomaten
48 ex	Uien
49 a	Nieuwe aardappelen aangeboden van 1 Januari tot en met 25 Mei
49 b ¹	Aardappelplanten ¹⁾

¹⁾ Alleen toepasselijk voor het Groothertogdom Luxemburg.

49 b ²	Aardappelen van Malta en andere streken van Zuid-Europa
49 b ³	Andere aardappelen
50 ex	Bloemkool, rode- en witte kool, wortelen, kropsla, witloof, verse snijbonen, verse erwten
57 a	Druiven
59 a-b	Appelen en peren
60 b	Kersen
60 c	Pruimen
61 a ex	Aardbeien
85	Suikerbieten

N.B. De snijbloemen zijn vrijgemaakt voor zover geen enkel recht geheven wordt op de uitvoer van bollen en bloemwortelstokken bestemd voor de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie.

De producten, onderworpen aan een speciaal stelsel, zijn die, voorkomende op de lijst, uitgewerkt door de Commissie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening.

11. Conferentie te 's-Gravenhage, 28 en 29 December 1950.

**Conclusions de la réunion ministérielle tenue à la Haye le 28
et 29 décembre 1950**

Afin de réaliser le but convenu dans le Protocole de Luxembourg et qui consiste à assurer aux producteurs agricoles une sécurité d'existence au moyen de la fixation de prix minima et de leur application les trois gouvernements sont d'accord sur les précisions suivantes:

I

1. Le régime des prix minima envisagé à l'alinéa 1er de l'article 4 s'entend des prix réellement pratiques dans le pays importateur pour les produits dont les qualités, types et variétés ont été arrêtés par les instances compétentes.

2. En vue d'assurer l'application des prix minima établis conformément aux dispositions de l'article 4, une délégation permanente de la Commission A.R.P. représentative des trois pays sera chargée de suivre constamment l'évolution des prix. La constatation faite par elle, suivant la procédure habituelle de la Commission A.R.P., de prix pratiqués en dessous du niveau établi entraînera automatiquement la faculté pour le pays importateur de suspendre à titre de mesure conservatoire les importations des produits en cause en attendant que la Commission A.R.P., réunie dans les trois jours, ou la réunion des Ministres ait pu prendre une décision au sujet du problème qui lui serait soumis. De la même manière, la restauration éventuelle des prix au niveau fixé, constatée par ladite délégation,

entraînera automatiquement pour le pays exportateur la faculté de rétablir les exportations.

3. Le Gouvernement du pays importateur intéressé, dans le cas où un prix fixé ne serait pas affectivement pratiqué et où, conformément à l'alinéa 3 de l'article 4, une décision unanime n'aurait pu être prise, sera libre de prendre toute mesure quelconque y compris éventuellement le contingentement ou la suspension des importations des produits en cause qu'il jugerait indispensable à la sauvegarde de ses intérêts, sous réserve de l'application des dispositions prévues dans la suite du texte.

II

En ce qui concerne la situation spéciale du Grand-Duché de Luxembourg, les parties sont d'accord pour interpréter l'article VIII, alinéa 2, du Protocole en ce sens que, tenant compte des conditions particulières de l'agriculture luxembourgeoise, Elles arrêteront de commun accord, dans un délai très rapproché, et en tout cas avant la signature définitive du Traité d'Union Economique, la liste des produits en provenance ou à destination des pays partenaires, pour lesquels le Grand-Duché aura la faculté de prendre des mesures autonomes de réglementation. En attendant l'établissement de cette liste et nonobstant la mise en vigueur préalable du protocole de Luxembourg, le Grand-Duché pourra prendre des mesures appropriées quant aux produits figurant sur les listes annexées au dit protocole, étant entendu que l'application des alinéas 2 et 3 de l'article 4 restera provisoirement en suspens de ce qui concerne ces mesures.

III

Compte tenu des difficultés constitutionnelles qui s'opposent à la mise en vigueur sans vote préalable des Chambres législatives belges et luxembourgeoises des dispositions relatives à l'arbitrage éventuel prévu par l'article 4 al. 3 les trois gouvernements sont d'accord pour déclarer que ces dispositions ne pourront entrer en vigueur qu'après l'approbation du Protocole susdit par les Parlements belge et luxembourgeois.

Les autres dispositions prévues audit Protocole et les modalités mentionnées ci-dessus seront appliquées à partir du 1er janvier 1951 jusqu'à la date de la signature de la Convention d'Union.

Fait à la Haye, le 29 décembre 1950.

(s.) STIKKER

(s.) P. VAN ZEELAND

(s.) JOS. BECH

**Conclusies der bijeenkomst van Ministers, gehouden te
's-Gravenhage, op 28 en 29 December 1950**

Teneinde het doel, overeengekomen bij het Protocol van Luxemburg te verwezenlijken, t.w. om aan de landbouwers een bestaanszekerheid te verzekeren door middel van de vaststelling en de toepassing van minimumprijzen, hebben de drie Regeringen overeenstemming bereikt over de volgende nadere omschrijvingen:

I

1. Het regiem der minimumprijzen, bedoeld in de eerste alinea van Artikel 4, heeft betrekking op de prijzen, welke in het invoerende land in feite gelden voor de producten, welke kwaliteit, soort en variëteit door de bevoegde instanties zijn vastgesteld.

2. Teneinde de toepassing te verzekeren van de in overeenstemming met de bepalingen van Artikel 4 vastgestelde minimumprijzen, wordt aan een permanente delegatie uit de Commissie L.V.V., waarin de drie landen vertegenwoordigd zijn, opgedragen de ontwikkeling der prijzen voortdurend te volgen. Stelt deze delegatie op de in de Commissie L.V.V. gebruikelijke wijze vast, dat de geldende prijzen beneden het vastgestelde niveau blijven, dan is het invoerende land op grond hiervan zonder meer bevoegd om bij wijze van conservatoire maatregel de invoer van de betrokken producten stop te zetten in afwachting van een door de Commissie L.V.V. — daartoe binnen drie dagen bijeenkomende — of door de vergadering van Ministers te nemen beslissing terzake van het haar voorgelegde probleem. Eveneens zal het eventueel herstel der prijzen op het vastgestelde niveau zoals dit geconstateerd wordt door genoemde delegatie, voor het uitvoerende land zonder meer de bevoegdheid met zich meebrengen de uitvoer te hervatten.

3. Indien aan een vastgestelde minimumprijs niet behoorlijk de hand wordt gehouden en indien men overeenkomstig de derde alinea van Artikel 4 niet tot een eenstemmig besluit kan komen, staat het de Regering van het belanghebbende invoerende land vrij om iedere maatregel te nemen — met inbegrip van een eventuele contingen-tering of stopzetting van de invoer van de betrokken producten — welke deze Regering onmisbaar acht voor de veiligstelling van haar belangen, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen voorzien in het vervolg van de tekst.

II

Wat betreft de bijzondere positie van het Groothertogdom Luxemburg zijn de partijen overeengekomen alinea 2 van Artikel VIII van het Protocol aldus uit te leggen, dat zij rekening houdende met de bijzondere omstandigheden van de Luxemburgse landbouw, in gemeenschappelijk overleg binnen zeer korte tijd en in ieder geval vóór de definitieve ondertekening van het Verdrag van de Econo-

mische Unie de lijst van producten — afkomstig uit of bestemd voor de partnerlanden — zullen vaststellen, waarvoor het Groothertogdom de bevoegdheid heeft autonome maatregelen te treffen. In afwachting van de vaststelling van deze lijst en onverminderd de voorafgaande inwerkingtreding van het Protocol van Luxemburg, kan het Groothertogdom geëigende maatregelen nemen ten aanzien van de producten, voorkomende op de bij hoger genoemd Protocol behorende lijsten, met dien verstande, dat de toepassing van de alinea's 2 en 3 van Artikel 4 ten aanzien van die maatregelen voorlopig opgeschort blijft.

III

Rekening houdende met de constitutionele bezwaren, welke het van kracht worden zonder voorafgaande aanvaarding door de Belgische en Luxemburgse Wetgevende Kamers van de in alinea 3 van Artikel 4 vervatte bepalingen inzake een eventuele arbitrage in de weg staan, zijn de drie Regeringen het er over eens, dat deze bepalingen slechts in werking kunnen treden na goedkeuring van bovengenoemd Protocol door de Belgische en Luxemburgse Parlementen. De overige bepalingen van genoemd Protocol alsmede de hierboven genoemde regelingen zullen worden toegepast vanaf 1 Januari 1951 tot aan de datum, waarop het Verdrag van de Economische Unie zal worden getekend.

-
12. Conferentie te Ulvenhout, 24 Mei 1951.
Op deze conferentie is geen Protocol vastgesteld.
 13. Conferentie te Goes, 14 Juli 1951.
Op deze conferentie is geen Protocol vastgesteld.
 14. Conferentie te Ulvenhout, 30 Augustus tot 1 September 1951.
(Gecombineerde vergadering van de ministeriële Comités betreffende de betalingsproblemen en nopens de toepassing van het Voor-Unie-Accoord in het kader van de O.E.E.S.)
 15. Conferentie te Ulvenhout/Brussel, 1/8 December 1951.
(Vergadering van dezelfde Comités als sub 14. Het resultaat is nedergelegd in een briefwisseling tussen de Nederlandse en Belgische Ministers van Financiën, sedertdien gewijzigd en afgeschaft.)

16. Conferentie te Ulvenhout, 14 Februari 1952.

**Conclusions de la Réunion Ministérielle tenue à Ulvenhout
le 14 février 1952**

En vue de promouvoir l'application des décisions prises lors des Conversations Ministérielles tenues à Ostende, les 29, 30 et 31 juillet 1950, les Ministres compétents se sont réunis à Ulvenhout en date du 14 février 1952 afin de trouver une solution au problème des échanges commerciaux des produits de la pêche et ont décidé à cet effet ce qui suit:

I

Les Ministres ont convenu qu'à partir du 1er mars 1952, il sera procédé à la libéralisation du commerce du hareng salé, séché et fumé ainsi que de tous autres poissons salés, séchés et fumés y compris l'esprot. En outre, le commerce du hareng frais et de l'esprot frais sera libéré à partir du 1er mars. Pendant la période du 1er octobre au 15 novembre, aucune importation réciproque d'esprot frais n'aura lieu.

II

Les mesures en vigueur ou éventuellement à prendre de part ou d'autre en ce qui concerne l'industrie nationale de la pêche et relatives entr'autres à l'apport de hareng salé et frais seront respectées.

III

Le commerce de poisson frais d'une taille supérieure à 40 cm sera également libéré à partir du 1er mars 1952; toutefois des consultations auront lieu régulièrement au niveau administratif au sujet de l'évolution du trafic commercial et des prix.

IV

Sans préjudice au maintien de la libération, les Ministres compétents se consulteront entretemps s'il y a lieu, afin de prendre les mesures destinées à éliminer les perturbations qui auraient éventuellement surgi.

V

Les Ministres ont été d'avis que les plus grandes difficultés se présentent au sujet du poisson d'une taille inférieure à 40 cm. Il a été convenu que la libéralisation intégrale du commerce de cette catégorie de poisson devra être réalisée endéans une période de deux ans prenant cours le 1er mars 1952. Les Ministres se réuniront à nouveau prochainement, en vue de fixer les directives selon lesquelles cette libéralisation devra se réaliser. Toutefois, pour permettre la détermination de ces directives, une vérification des chiffres établis de part et d'autre s'impose. Cette vérification sera entreprise à brève échéance.

VI

En ce qui concerne le commerce de crevettes, il a été convenu que la libération devra avoir lieu endéans une période de trois ans. Les Ministres se consulteront encore au sujet des modalités de cette libéralisation. Du côté belge la promesse a été faite de tendre, en fonction des besoins du marché belge, à un élargissement des contingents figurant à l'Accord de Pré-Union. En fonction des besoins du marché néerlandais, l'importation et l'apport de crevettes belges aux Pays-Bas seront autorisés. Une modification du système de répartition, dans le sens d'une abolition de l'obligation d'achat à la côte et d'une augmentation du nombre d'importateurs, est estimée souhaitable. Il sera procédé à un examen en vue de savoir si telle chose est réalisable. Une consultation entre les Ministres belges compétents sera nécessaire à cet effet.

VII

La délégation belge a déclaré qu'elle attache du prix à l'autorisation réciproque de la pêche dans les eaux territoriales. Cette question sera discutée par chacun des Ministres avec ses collègues respectifs compétents en la matière.

VIII

A partir du 1 mars 1952, les postes frontaliers d'Esschen et de Visé seront ouverts aux échanges commerciaux de poisson de mer frais et de crevettes, aussi bien en ce qui concerne le transport ferroviaire que le transport routier. Par ailleurs, la situation existante à l'égard de l'ouverture des postes frontaliers est maintenue pour tous les autres produits de la pêche. De côté néerlandais l'importation en provenance de Belgique des mêmes produits de la pêche sera admise par les mêmes postes. Promesse a été faite du coté belge d'augmenter dans la mesure la plus large possible, le nombre de postes frontaliers ouverts, pour autant que ceci soit possible du point de vue de la technique douanière. La délégation néerlandaise a demandé d'attacher une attention particulière à l'ouverture des postes frontaliers de Poppele, Bergeijkse Barrière et Schapenbrugge pour le poisson de mer frais et les crevettes, ce qui a été promis.

IX

Il a été convenu qu'il n'y aura ni importation ni exportation de poisson d'origine étrangère entre les trois pays de Benelux. Les mesures de contrôle requises à cette fin feront l'objet de consultations au niveau administratif.

Fait en triple exemplaire à Ulvenhout-chez-Breda, le 14 février 1952.

Pour les Pays-Bas:

(s.) STIKKER

Pour la Belgique:

(s.) L. MEURICE

Pour le Grand-Duché de Luxembourg:

(s.) P. DUPONG

**Conclusies der bijeenkomst van Ministers, gehouden te
Ulvenhout op 14 Februari 1952**

Teneinde de toepassing te bevorderen van de besluiten genomen bij de Ministeriële Besprekingen gehouden te Oostende, op 29, 30 en 31 Juli 1950, zijn de bevoegde Ministers samen gekomen te Ulvenhout, op 14 Februari 1952 om een oplossing te vinden voor het vraagstuk van het handelsverkeer van de producten van de visserij en hebben daartoe besloten als volgt:

I

De Ministers zijn overeengekomen dat per 1 Maart 1952 vrijmaking zal plaats vinden van gezouten, gedroogde en gerookte haring en van alle andere gezouten, gerookte en gedroogde vis, waaronder sprot. Voorts zullen de verse haring en de verse sprot met ingang van 1 Maart worden geliberaliseerd. Geen wederzijdse invoer van verse sprot zal plaats vinden in de periode van 1 October tot 15 November.

II

De wederzijdse bestaande en eventueel te nemen maatregelen ten aanzien van het nationale bedrijf met betrekking onder meer tot de aanvoer van gezouten haring en verse haring zullen worden gerespecteerd.

III

De verse vis boven de lengte van 40 cm zal eveneens per 1 Maart 1952 worden geliberaliseerd, doch omtrent de ontwikkeling van de handelsbeweging en de prijzen zal regelmatig consultatie op ambtelijk niveau plaats vinden.

IV

Onder handhaving van de liberalisatie zal, indien daartoe aanleiding bestaat, tussentijds overleg tussen de betrokken Ministers worden gepleegd teneinde die maatregelen te treffen die een eventueel optreden storing moeten opheffen.

V

De Ministers waren van mening dat de grootste moeilijkheden zich voordoen bij de vis beneden 40 cm. Overeengekomen werd dat volledige liberalisatie van deze soorten moet worden bereikt binnen een periode van twee jaren ingaande op 1 Maart 1952. De Ministers zullen weldra opnieuw bijeenkomen teneinde de richtlijnen vast te stellen waarlangs deze vrijmaking zich zal moeten voltrekken. Teneinde de vaststelling dezer richtlijnen mogelijk te maken, is echter een verificatie van de wederzijdse cijfers noodzakelijk. Deze zal op korte termijn worden ondernomen.

VI

Ten aanzien van de handel in garnalen werd overeengekomen dat liberalisatie binnen drie jaren zal moeten plaats vinden. De Ministers zullen zich nader beraden over de vraag op welke wijze dit zal worden verwezenlijkt. Van Belgische zijde werd toegezegd dat zal worden gestreefd naar uitbreiding van de contingenten genoemd in het Voor-Unie-Accoord naarmate van de behoefte der Belgische markt. Al naarmate van de behoefte van de Nederlandse markt zal in- en aanvoer van Belgische garnalen in Nederland worden toegestaan. Een wijziging van het repartitie-stelsel in de zin van de verbreking van de bestaande binding aan aankopen aan de kust en van een vergroting van het aantal importeurs werd gewenst geacht. De mogelijkheid hiertoe zal worden onderzocht. Overleg tussen de bevoegde Belgische Ministers zal te dien einde noodzakelijk zijn.

VII

Van Belgische zijde werd medegedeeld dat prijs wordt gesteld op wederzijdse toelating der bevissing van de territoriale wateren. Dit onderwerp zal door elk der Ministers worden besproken met hun wederzijdse ambtgenoten die bevoegd zijn op dit terrein.

VIII

De grensstations Esschen en Visé zullen per 1 Maart 1952 worden opengesteld voor het handelsverkeer in verse zeevis en garnalen, zowel voor wat het spoorvervoer als wat het wegvervoer betreft. De bestaande toestand ten aanzien van de openstelling van grensstations wordt overigens voor alle overige producten van de visserij gehandhaafd. Van Nederlandse zijde zal invoer uit België over dezelfde posten voor dezelfde visserij-producten worden toegestaan. Van Belgische zijde is toegezegd dat een zo groot mogelijke verruiming van de openstelling van grensstations zal worden verwezenlijkt als uit douane-technisch oogpunt mogelijk is. Van Nederlandse zijde is gevraagd in het bijzonder aandacht te schenken aan de openstelling van de grensstations bij Poppel, Bergeijkse Barrière en Schapenbrugge voor verse zeevis en garnalen, hetgeen is toegezegd.

IX

Overeengekomen werd dat geen vis van vreemde oorsprong tussen de drie Beneluxlanden zal worden in- en uitgevoerd. Overleg zal worden gepleegd op ambtelijk niveau over de hiervoor noodzakelijke controlemaatregelen.

Gedaan te Ulvenhout-bij-Breda, in drievoud, de 14e Februari 1952.

Voor Nederland:

(w.g.) STIKKER

Voor België:

(w.g.) L. MEURICE

Voor het Groothertogdom Luxemburg:

(w.g.) P. DUPONG

17. Conferentie te Knocke, 14 October 1952.

Déclaration des Gouvernements

I

Développement de la Pré-Union et Préparation de l'Union Economique

a. Les trois Gouvernements ont à nouveau constaté qu'ils étaient pleinement d'accord pour estimer que l'Union Economique complète ne pourrait se réaliser qu'après résorption des disparités trop grandes entre leurs économies. Ils ont constaté avec satisfaction que plusieurs des obstacles qu'ils avaient trouvés sur leur route auparavant avaient été résorbés ou aplanis: par exemple, le déséquilibre de la balance des paiements et le recours à une politique de subsides développée. Ils ont constaté à regret que la disparité des salaires existant en 1949 entre les deux économies ne s'était pas suffisamment résorbée et s'était même accentuée dans la suite, contrairement aux espoirs formulés dans le Protocole du 13 mars 1949. Cette disparité pèse à l'heure actuelle d'un poids très lourd sur leurs relations économiques.

b. Les trois Gouvernements se sont trouvés d'accord une fois de plus pour estimer désirable une politique qui tend au relèvement du niveau de vie des populations. Cet état d'esprit se traduit par le souci de fixer le niveau des salaires aussi haut que le comportent les possibilités de la situation économique.

c. Ils sont d'accord pour estimer qu'aucune politique de salaires ne doit mettre en danger la balance des paiements, ni être elle-même une cause d'augmentation du chômage.

d. Ils ont pris note d'une constatation de fait d'après laquelle il semble qu'il y ait en ce moment-ci aux Pays-Bas une légère tendance à la hausse des salaires. Notamment la loi du 1er juillet 1952 a entraîné une augmentation des salaires et des charges sociales patronales, et une augmentation des loyers est envisagée.

e. D'autre part il est signalé qu'un avis du Conseil Economique et Social des Pays-Bas sera demandé à brève échéance sur la méthode de formation des salaires à appliquer dans l'avenir.

Les trois Gouvernements constatent que les salaires ont en fait tendance à s'adapter au coût de la vie, soit sur une base légale, soit par le jeu des conventions. Les trois Gouvernements s'accordent pour estimer nécessaire de contenir dans toute la mesure du possible la hausse du coût de la vie et de mettre les produits à la disposition des consommateurs aux prix les plus favorables.

II

Forts de leur accord sur les dispositions rappelées ci-dessus, les trois Gouvernements ont décidé de créer sur le champ une Commission Spéciale qui, sous la présidence des Ministres des Affaires Economiques et du Travail réunira les délégués des organisations professionnelles les plus représentatives des trois pays afin d'examiner les éléments constitutifs et les conditions de la politique des salaires et des prix à la lumière des principes rappelés ci-dessus et de donner leur avis à ce sujet.

III

a. Les trois Gouvernements ont pris acte des difficultés particulières de certains secteurs industriels belges que les intéressés attribuent à des conditions exceptionnelles de concurrence au sein du marché Benelux. Il s'agit notamment des secteurs suivants: tabac, cuirs, papiers, meubles, poêleries, émaillerie.

b. Il est de l'avis des trois Gouvernements indispensable de rechercher en premier lieu la nature et les causes des difficultés constatées et d'arrêter les moyens susceptibles d'y remédier.

c. A cet effet, des comités spéciaux par secteurs industriels particulièrement atteints seront constitués sous la présidence de fonctionnaires et réuniront avec ceux-ci des délégués des employeurs et des travailleurs des secteurs intéressés. Les dits comités s'efforceront de promouvoir des arrangements établis de commun accord par les producteurs intéressés avec le concours des instances officielles.

d. A défaut d'arrangements amiables, les Gouvernements interviendront pour adopter les mesures les plus appropriées à la situation en s'inspirant au besoin des dispositions prises antérieurement en vertu de l'Avenant d'Ulvenhout de septembre 1951.

IV

Les trois Gouvernements ont convenu de se réunir à nouveau dans un délai de 6 semaines pour prendre connaissance des résultats des examens en vertu du point III ci-dessus, et, dès que possible, pour examiner les résultats des décisions prises sous le point II ci-dessus.

V

En vue d'assurer une cohésion progressivement croissante entre les divers éléments de leur politique économique, les trois Gouvernements ont décidé:

1. de créer un groupe ministériel permanent chargé de veiller à assurer dans les décisions gouvernementales importantes d'ordre économique la convergence indispensable;
2. d'inviter la „Nederlandsche Bank” et la Banque Nationale de Belgique à établir entre elles un contact étroit en présence des Commissaires des Gouvernements à l'effet de coopérer dans leur politique monétaire, de change, de crédit ainsi qu'en matière de contrôle des changes; le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg sera associé à ces travaux;
3. d'accentuer la coordination étroite de leur politique commerciale extérieure, établie à la suite du Protocole d'Ostende du 31 juillet 1950, vis-à-vis de l'O.E.C.E., de la zone dollar et des pays tiers.

Fait à Knokke, en 4 exemplaires le 14 octobre 1952.

Pour le Gouvernement des Pays-Bas:

(s.) W. DREES (s.) J. W. BEYEN (s.) J. LUNS

Pour le Gouvernement belge:

(s.) VAN HOUTTE (s.) P. VAN ZEELAND

Pour le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg:

(s.) P. DUPONG

Verklaring der Regeringen

I

Ontwikkeling van de Voor-Unie en voorbereiding van de Economische Unie

a. De drie Regeringen hebben opnieuw vastgesteld, dat zij het volkomen eens zijn in haar zienswijze dat de volledige Economische Unie slechts tot stand kan komen nadat de te grote verschillen, welke tussen haar economieën bestaan, zijn weggevallen. Zij hebben

met voldoening vastgesteld, dat van de belemmeringen welke zij voorheen op haar weg hebben ontmoet, er thans verscheidene verdwenen of weggenomen zijn: bijvoorbeeld een gebrek aan evenwicht in de betalingsbalans en het voeren van een uitgebreide subsidiepolitiek. Tot haar leedwezen hebben zij vastgesteld, dat het verschil in loonpeil, dat in 1949 tussen de beide economieën bestond, in onvoldoende mate is opgeheven en sindsdien zelfs nog groter is geworden, in tegenstelling met de verwachtingen welke werden uitgesproken in het Protocol van 13 Maart 1949.

Dit verschil drukt thans zeer zwaar op de economische betrekkingen.

b. De drie Regeringen spreken nogmaals haar overeenstemming uit over de wenselijkheid om een politiek te voeren, welke streeft naar verhoging van de levensstandaard der bevolkingen. Deze opvatting komt tot uiting in de zorg om de lonen te brengen op het hoogste peil dat door de economische toestand mogelijk wordt gemaakt.

c. Zij zijn het eens, dat de loonpolitiek in geen geval de betalingsbalans in gevaar mag brengen, noch op zichzelf oorzaak mag zijn van een uitbreiding der werkloosheid.

d. Zij hebben nota genomen van het feit, dat de lonen in Nederland op het ogenblik een lichte neiging tot stijgen schijnen te vertonen. Met name heeft de Wet van 1 Juli 1952 een loonsverhoging met zich mede gebracht, evenals een verzwaring der sociale lasten voor de werkgevers, terwijl een huurverhoging wordt overwogen.

e. Verder is opgemerkt, dat binnenkort aan de Nederlandse Sociaal-Economische Raad om advies zal worden gevraagd over de in de toekomst toe te passen methode voor de vaststelling der lonen.

De drie Regeringen stellen vast, dat de lonen in de praktijk neiging vertonen zich aan te passen aan de kosten van levensonderhoud, hetzij op grond van wettelijke bepalingen, hetzij ten gevolge van overeenkomsten. De drie Regeringen zijn het eens, dat het noodzakelijk is de stijging der kosten van levensonderhoud zoveel mogelijk te beperken en de producten tegen de voordeligste prijzen ter beschikking van de consumenten te stellen.

II

Uitgaande van de tussen haar bestaande overeenstemming over het hierboven aangehaalde, hebben de drie Regeringen besloten om terstond een Speciale Commissie in te stellen, welke onder voorzitterschap van de Ministers van Economische Zaken en Arbeid (Sociale Zaken) zal staan, en waarin vertegenwoordigers van de meest vooraanstaande werkgevers- en werknemersorganisaties der drie landen zitting zullen hebben, met als taak het instellen van een onderzoek naar de samenstellende factoren en de voorwaarden van de loon- en

prijspolitiek, in het licht der hierboven aangehaalde beginselen, en het uitbrengen van advies hierover.

III

a. De drie Regeringen hebben nota genomen van de bijzondere moeilijkheden welke worden ondervonden in bepaalde sectoren van de Belgische industrie, en welke door de belanghebbenden worden toegeschreven aan de uitzonderlijke concurrentievoorwaarden op de Benelux-markt. Het betreft met name de volgende sectoren: tabak, leder, papier, meubelen, kachels en haarden en geëmailleerde artikelen.

b. De drie Regeringen zijn van mening, dat het in de eerste plaats noodzakelijk is de aard en de oorzaken van de bestaande moeilijkheden op te sporen en de middelen te bepalen welke in deze toestand verbetering zouden kunnen brengen.

c. Daartoe zal voor elke ernstig getroffen industriële sector een speciaal Comité worden ingesteld, dat onder voorzitterschap zal staan van ambtenaren en waarin vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers behorende tot de betrokken sectoren zitting zullen hebben.

Genoemde Comité's zullen de totstandkoming bevorderen van door de belanghebbende producenten in onderlinge overeenstemming te treffen regelingen, met medewerking van de officiële instanties.

d. Indien geen regelingen terzake in der minne kunnen worden bereikt, zullen de Regeringen de meest geëigende maatregelen nemen welke door de toestand vereist worden, daarbij zonedig uitgaande van de reeds eerder krachtens het Avenant van Ulvenhout van September 1951 genomen beslissingen.

IV

De drie Regeringen hebben besloten om binnen zes weken opnieuw bijeen te komen om kennis te nemen van de uitslag van het onderzoek dat zal plaatsvinden overeenkomstig het hierboven genoemde punt III, en zodra dit mogelijk is tijdens een bijeenkomst de resultaten na te gaan van de krachtens het hierboven genoemde punt II genomen beslissingen.

V

Teneinde een geleidelijke groei te bevorderen van de samenhang der diverse factoren waaruit haar economische politiek bestaat, hebben de drie Regeringen besloten:

1. een permanente ministeriële groep in te stellen die er voor zal moeten zorgen dat de belangrijke regeringsbeslissingen op economisch gebied de nodige convergentie vertonen;
2. de Nederlandsche Bank en de Nationale Bank van België uit te nodigen met elkaar in nauw contact te treden, tezamen met de

Regeringscommissarissen, teneinde samen te werken op het gebied van haar monetaire-, wissel- en credietpolitiek, evenals op het stuk van deviezen-contrôle; de Regering van het Groothertogdom Luxemburg zal in deze werkzaamheden deelhebben;

3. de nauwe coördinatie van haar beleid op het gebied van de buitenlandse handel, als vastgesteld ingevolge het Protocol van Oostende van 31 Juli 1950, te versterken ten opzichte van de O.E.E.C., van het dollar-gebied en van derde landen.

Gedaan te Knocke, in 4 exemplaren, de 14e October 1952.

Voor de Nederlandse Regering:

(w.g.) W. DREES (w.g.) J. W. BEYEN (w.g.) J. LUNS

Voor de Belgische Regering:

(w.g.) VAN HOUTTE (w.g.) P. VAN ZEELAND

Voor de Luxemburgse Regering:

(w.g.) P. DUPONG

18. Conferentie te Ulvenhout, 20 December 1952.

Vergadering van de Permanente Ministeriële Groep, voorzien in § V van de sub 17 afgedrukte Verklaring der Regeringen. Na afloop van deze vergadering werd het volgende communiqué verstrekt:

Communiqué van de eerste vergadering van de Permanente Ministeriële Groep te Ulvenhout op 20 December 1952

Op Zaterdag 20 December 1952 is in Hôtel Anneville te Ulvenhout bijeengekomen de Permanente Ministeriële Groep voorzien in artikel 5 van de Regeringsverklaring van Knocke van 14 October 1952.

Overeenkomstig de verklaring in dat communiqué heeft de Groep de resultaten onderzocht der werkzaamheden van de in artikel 3c voorziene speciale comités.

De Groep heeft met voldoening kunnen vaststellen, dat de industriëlen der drie landen met grote voortvarendheid ernstige pogingen hebben gedaan om vrijwillige schikkingen te treffen voor de regeling van hun wederzijdse concurrentiepositie in de in voormelde Regeringsverklaring genoemde takken van industrie.

Voorts heeft de Groep geconstateerd, dat de tussenkost der Regeringen in belangrijke mate tot de totstandkoming van een vruchtbare samenwerking in deze takken van industrie heeft bijgedragen.

I

De Ministers-leden van de Permanente Ministeriële Groep hebben kennis genomen van de regelingen getroffen in de speciale comités: tabak, geëmailleerde artikelen, haarden en kachels, en bepaalde sectoren van de papierindustrie. Met belangstelling beschouwen de Ministers deze regelingen in het kader van de te Knocke vastgestelde bepalingen en zij vertrouwen erop, dat de betrokken sectoren voor de tenuitvoerlegging ervan zullen zorg dragen.

II

De Ministers-leden van de Permanente Ministeriële Groep hebben kennis genomen van de stand der werkzaamheden van de speciale comités: houten meubelen, schoeisel, confectie en bepaalde sectoren van de papierindustrie, die nog niet tot conclusies hebben geleid, en zij dringen erop aan dat op zeer korte termijn althans voorlopige conclusies worden vastgesteld.

III

Teneinde de toepassing van punt III van de Verklaring van Knocke te verzekeren, hebben de Ministers-leden besloten, dat in het vervolg de aanvragen voor de instelling van speciale comités voor nieuwe industriële sectoren zullen worden onderworpen aan een voorafgaand snel onderzoek door de Commissie voor Handel en Nijverheid van de Raad voor Economische Unie, die verslag zal uitbrengen aan de Vergadering der Presidenten van de Raden en die elke oplossing zal voorstellen die zij nuttig acht.

In geval een eenstemmige beslissing van de Vergadering van Presidenten de instelling van speciale comités zou goedkeuren, zouden deze terstond worden ingesteld. In geval van meningsverschil wordt het vraagstuk aan de Permanente Ministeriële Groep tijdens haar volgende zitting voorgelegd.

IV

De Ministers-leden van de Permanente Ministeriële Groep hebben besloten, dat de in punt II van de Verklaring van Knocke voorziene speciale commissie op 20 Januari 1953 om 10 uur te Brussel zal bijeenkomen. Zij zal in de eerste plaats tot taak hebben de bestudering van de factoren der loon- en prijspolitiek, die een toenadering kunnen bewerkstelligen van de op dit punt in de Beneluxlanden bestaande toestand. De Vergadering van Presidenten is belast met de voorbereiding van daartoe vereiste werkbescheiden.

19. Conferentie te Brussel, 20 Januari 1953.

(Op deze Vergadering van de speciale Commissie voor de loon- en prijspolitiek is geen Protocol vastgesteld.)

20. Conferentie te Valkenburg/Luik, 21/28 Februari 1953.

Déclaration du Groupe Ministériel Permanent

I

Le Groupe Ministériel Permanent des Gouvernements de Benelux s'est réuni à Valkenburg le 21 février 1953 et à Liège le 28 février 1953.

Il a examiné le résultat des travaux des Comités Spéciaux créés en application du par. III de la Déclaration gouvernementale de Knokke du 14 octobre 1952. Il a constaté que la procédure de travail établie à ce sujet devait être précisée et il a adopté à cette fin les règles suivantes:

A. Lorsqu'une délégation estime nécessaire la création d'un Comité Spécial, elle en saisit la commission de l'Industrie et du Commerce du Conseil de l'Union.

B. La Commission de l'Industrie et du Commerce fait immédiatement connaître son point de vue à la Réunion des Présidents des Conseils.

C. Les Présidents des Conseils décident unanimement de la création d'un Comité Spécial ou du rejet de la proposition. En cas de désaccord ils font connaître les points de vue divergents au Groupe Ministériel Permanent qui prend une décision définitive au cours de sa plus prochaine réunion.

D. Les Comités Spéciaux éventuellement constitués conformément à la procédure ci-dessus recherchent, en application du par. IIIc de la Déclaration de Knokke, un arrangement susceptible de porter remède aux difficultés dont ils sont saisis.

E. Faute d'accord sur un arrangement acceptable à l'intervention d'un Comité Spécial endéans un délai de six semaines et à moins que la Réunion des Présidents n'en décide autrement, la solution des difficultés est confiée à cet organe.

F. Les Présidents sont invités à prendre en considération pour l'établissement d'une solution adéquate au malaise causé par les importations excessives de l'un des partenaires dans le territoire de l'autre en particulier les données suivantes: la production, le chômage, l'importation et l'exportation, tant dans les relations commerciales entre pays du Benelux qu'à l'égard des pays tiers.

G. Lorsque les Présidents estiment que sur la base des éléments considérés par eux une intervention s'impose ils établiront de commun accord un plafond à l'exportation d'un territoire vers l'autre pour le produit considéré.

H. En cas de divergence de vues au sein de la Réunion des Présidents, le problème sera porté devant le Groupe Ministériel Permanent, qui statuera au cours de sa plus prochaine réunion.

II

Pour quelques secteurs l'examen a été terminé contradictoirement par le Groupe Ministériel Permanent, et la décision du Gouvernement des Pays-Bas sera communiquée aux deux autres Gouvernements dans les tout prochains jours.

III

Un régime de taxe compensatoire aux disparités existantes dans le régime de la taxe de transmission sera mis en vigueur prochainement à l'importation dans l'U.E.B.L.

Fait à Liège, le 28 février 1953.

Pour le Gouvernement des Pays-Bas:

(s.) J. LUNS

Pour le Gouvernement de Belgique:

(s.) J. MEURICE

Pour le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg:

(s.) P. DUPONG

Verklaring van de Permanente Ministeriële Groep

I

De Permanente Ministeriële Groep der Benelux-regeringen is bijeengekomen te Valkenburg op 21 Februari 1953 en te Luik op 28 Februari 1953.

De Groep heeft de resultaten onderzocht der werkzaamheden van de Speciale Comités ingesteld ingevolge punt III van de regeringsverklaring van Knocke van 14 October 1952. De Groep heeft vastgesteld dat de werkmethode welke te dien aanzien werd vastgelegd, nader moest worden omschreven en te dien einde heeft de Groep het volgende bepaald:

A. Wanneer een delegatie de instelling van een Speciaal Comité nodig acht, wendt zij zich daartoe tot de Commissie voor Handel en Nijverheid van de Raad van de Unie.

B. De Commissie voor Handel en Nijverheid maakt onmiddellijk haar standpunt kenbaar aan de Vergadering der Voorzitters van de Raden.

C. De Voorzitters der Raden besluiten eenstemmig tot het instellen van een Speciaal Comité of tot het verwerpen van het voorstel. Ingeval van meningsverschil maken zij de uiteenlopende standpunten kenbaar aan de Permanente Ministeriële Groep, welke tijdens haar eerstvolgende bijeenkomst een definitieve beslissing neemt.

D. De Speciale Comité's welke eventueel zijn ingesteld overeenkomstig de hierboven aangegeven methode, zullen, ingevolge punt IIIc van de verklaring van Knocke, een regeling trachten te vinden voor de oplossing der moeilijkheden welke hun worden voorgelegd.

E. Indien in een Speciaal Comité binnen zes weken geen overeenstemming is bereikt omtrent een aanvaardbare regeling wordt, tenzij de Vergadering der Voorzitters anders beslist, de oplossing van de gerezen moeilijkheden opgedragen aan dit orgaan.

F. De Voorzitters wordt verzocht bij het treffen van een passende regeling voor de moeilijkheden veroorzaakt door de buitensporige invoer uit het gebied van een der deelnemers naar het gebied van de ander, in het bijzonder met de volgende factoren rekening te houden: de productie, de werkloosheid, de in- en uitvoer, zowel wat betreft de handelsbetrekkingen tussen de Benelux-landen onderling als ten aanzien van derde landen.

G. Wanneer de Voorzitters van mening zijn dat zij op grond van de door hen in aanmerking genomen factoren genoodzaakt zijn handelend op te treden, zullen zij in onderling overleg een maximum vaststellen voor de uitvoer van het betreffende product van het ene gebied naar het andere.

H. Ingeval van meningsverschil in de Vergadering der Voorzitters zal het vraagstuk worden voorgelegd aan de Permanente Ministeriële Groep, welke op haar eerstvolgende bijeenkomst uitspraak zal doen.

II

Voor enige takken van industrie is het onderzoek in de Permanente Ministeriële Groep beëindigd, na uiteenzetting der wederzijdse standpunten, en de beslissing van de Nederlandse Regering zal eerstdaags worden medegedeeld aan de beide andere Regeringen.

III

Een regeling inzake een vereveningsheffing ten aanzien van de op het gebied der omzetbelasting bestaande verschillen zal binnenkort bij invoer in de B.L.E.U. in werking treden.

Gedaan te Luik, de 28ste Februari 1953.

Voor de Nederlandse Regering:

(w.g.) J. LUNS

Voor de Belgische Regering:

(w.g.) J. MEURICE

Voor de Luxemburgse Regering:

(w.g.) P. DUPONG

De beslissing van de Nederlandse Regering, zoals bedoeld sub II van bovenstaande Verklaring, werd aan de Belgische en de Luxemburgse Regering kenbaar gemaakt bij brief van de Minister van Economische Zaken, Prof. Dr. J. Zijlstra, d.d. 10 Maart 1953.

IV. Benelux-organen verband houdende met de Douane-overeenkomst:

A. *Ministeriële commissies:*

- a. Ministersconferenties, voorzien in art. 7 van de Douane-overeenkomst.
- b. Ministeriële commissie voor Coördinatie van de Buitenlandse Handels- en Monetaire Politiek, ingesteld bij art. II van het Protocol van 13 Maart 1949.
- c. Ministerieel Coördinatiecomité, evenals de vier volgende comités ingesteld tijdens de Conferentie te Goes van 14 Juli 1951.
- d. Onderhandelingscommissie voor de Nederlands-Belgische waterwegen (de z.g. Commissie Steenberghe-Van Cauwelaert).
- e. Ministerieel Comité betreffende de agrarische vraagstukken.
- f. Ministerieel Comité betreffende de betalingsbalansproblemen.
- g. Ministerieel Comité inzake de toepassing van het Voorunie-accoord in het kader van de O.E.E.S.
- h. Speciale Commissie voor de loon- en prijspolitiek, ingesteld bij de regeringsverklaring van Knocke d.d. 14 October 1952 sub II.
- i. De Permanente Ministeriële Groep, idem zoals in h, sub V.

B. *College van de Voorzitters der Raden van de Douaneovereenkomst*

(ingesteld bij notawisseling d.d. 14 Maart 1947; hieronder ressorteert de Bijzondere Gemengde Commissie voor de openbare Aanbestedingen, ingesteld bij het Protocol van Oostende van 31 Juli 1950, art. 4, § 3.)

Tevens ressorteren onder de Raad van Presidenten, een drietal Raden, ingesteld bij de Douaneovereenkomst van 5 September 1944, waarvan de leden benoemd zijn bij K.B. van 3 Februari 1948, No. 65, gewijzigd bij K.B. van 8 Mei 1948 No. 22, van 27 September 1948 No. 16 en van 5 November 1952 No. 63. De Raden met de daaronder ressorterende Commissies en Subcommissies volgen hieronder:

C. *Administratieve Raad voor de Douaneaangelegenheden:*

- a. Commissie voor de unificatie van de motorrijtuigenbelasting.
- b. Commissie voor de unificatie van de omzetbelasting.
- c. Commissie voor de accijnzen.
- d. Commissie voor de unificatie van de douanewetgeving.

Sub is ook geen ministeriële commissie?

- e. Commissie voor het onderzoek van het nut van de handhaving van een statistiek van het handelsverkeer tussen Nederland en de B.L.E.U.
- f. Commissie voor de koloniale preferentie.
- g. Commissie voor de bestudering van het vraagstuk der gemeenschappelijke kas.
- h. Commissie voor de vereenvoudiging van de douaneformaliteiten aan de Nederlands-Belgische grens.
- i. Gemengde Commissie Administratieve Raad voor de Douane-aangelegenheden/directe belastingen.
- j. Commissie voor douanegeschillen (ingesteld bij de Douaneovereenkomst).

D. Raad voor de Handelsaccorden:

Permanente Commissie voor Coördinatie van de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Handelspolitiek, ingesteld bij het Protocol van 31 Juli 1950.

- 1. Subcommissie voor het intra-Benelux-handelsverkeer.
- 2. Subcommissie voor coördinatie van het exportregime.
- 3. Subcommissie voor coördinatie van de handelspolitiek t.o.v. de dollarlanden.
- 4. Subcommissie voor de coördinatie van de handelspolitiek t.o.v. de O.E.E.S.-landen.
- 5. Subcommissie voor de coördinatie van de handelspolitiek t.o.v. de niet-dollar- en niet-O.E.E.S.-landen.
- 6. Subcommissie voor de coördinatie van de niet-handelspolitieke en niet-monetaire O.E.E.S.-problemen.
- 7. Subcommissie voor de coördinatie van de instructies inzake schaarse grondstoffen.
- 8. Subcommissie voor het administratieve regime van de buitenlandse handel (vroeger genaamd Commissie voor prioriteiten en verdeling).

E. Raad voor de Economische Unie:

- a. Commissie voor industrie en handel.
 - 1. Subcommissie voor de reglementeringen en de economische organisatie.
 - 2. Subcommissie voor de economische activiteit van vreemdelingen.
 - 3. Subcommissie voor reglementeringen tegen handelsmisbruiken.
 - 4. Subcommissie voor de industriële- en handelseigendom.
 - 5. Subcommissie voor de metrologie en normalisatie.
 - 6. Subcommissie voor het probleem der schaarse grondstoffen.
- b. Commissie voor transport- en havenvraagstukken.
 - 1. Technische Scheldec commissie (ingesteld bij het Protocol van 31 Januari 1948).

2. Subcommissie voor het wegverkeer.
 3. Subcommissie voor koopvaardij en havens.
 4. Subcommissie voor de burgerluchtvaart.
 5. Subcommissie voor de spoorwegen.
- c. Monetaire Commissie.
- d. Commissie voor de directe belastingen.
1. Subcommissie belast met de bestudering van de dubbele belasting van winsten van vennootschappen.
 2. Subcommissie belast met het diepgaand onderzoek van het in de drie landen geldende belastingstelsel met betrekking tot de toekenning van bonusaandelen, claims, terugbetalingen van kapitaal en speculatiewinst op aandelen.
- e. Commissie voor de coördinatie van de investeringen.
- f. Commissie voor de vergelijking van de begrotingen.
- g. Commissie Landbouw, Voedselvoorziening en Visserij.
1. Subcommissie voor prijzen en kostprijzen.
 2. Subcommissie voor technische problemen.
 3. Subcommissie voor de landbouw- en voedingsmiddelen-industrie.
 4. Subcommissie voor de voedselvoorziening.
 5. Subcommissie voor algemene landbouwproblemen.
 6. Subcommissie voor de coöperaties.
 7. Subcommissie voor de grote cultures.
 8. Subcommissie vee en vlees.
 9. Subcommissie pluimvee en eieren.
 10. Subcommissie voor de melkproducten.
 11. Subcommissie voor de tuinbouw.
 12. Subcommissie voor de visserij.
 13. Subcommissie voor de grondstoffen.
 14. Subcommissie voor de minimumprijzen.
- h. Commissie voor de statistieken.
1. Subcommissie voor handel en transport.
 2. Subcommissie prijzen, lonen en budgetonderzoeken.
 3. Subcommissie industriële statistieken.
 4. Subcommissie voor openbare en particuliere financiën.
 5. Subcommissie andere statistieken en het statistisch jaarboek.
 6. Subcommissie voor de landbouwstatistiek.
 7. Subcommissie demografische statistieken.
- i. Commissie voor sociale vraagstukken.
1. Subcommissie voor de sociale zekerheid.
 2. Subcommissie voor de arbeidersbescherming.
 3. Subcommissie voor de lonen.

4. Subcommissie voor werknemersproblemen.
 5. Subcommissie voor de eenmaking van de terminologie inzake de sociale wetgeving.
- j.* Commissie voor lonen en prijzen.
- k.* Commissie voor overzeese gebieden.

F. *Bijzondere studiec commissie voor de waterwegen*

(ingesteld bij het Protocol van 13 Maart 1949 sub VIII)

Inmiddels opgeheven.

- G. *Commissie belast met de opstelling van de acte, waarbij de Economische Unie tussen de drie landen in werking zal treden*

(ingesteld bij het Protocol van 13 Maart 1949 sub XI)

Inmiddels opgeheven.

H. *Secretariaat-Generaal van de Raden der Douaneovereenkomst*

(ingesteld bij Art. VI van het Eerste Protocol bij de Douaneovereenkomst. Het Statuut is vastgesteld in bijlage III van dit Protocol).

V. Vgl. de Jaarboeken van het Ministerie van Buitenlandse Zaken 1949/1950, bl. 30/34; 1950/1951, bl. 43/46; 1951/1952, bl. 23/28 en 339/349.

Overzicht van rubriek J. Gegevens

	bl.
I. Verwijzing naar in de Overeenkomst genoemde Accoorden	2
II. Wijziging en aanvulling van de Overeenkomst	2
III. Ministersconferenties	
1. 's-Gravenhage, 18 April 1946	3
2. Brussel, 3 Mei 1947	6
3. Brussel, 9 Mei 1947	15
4. Luxemburg, 31 Januari 1948	17
5. Château d'Ardenne, 8 Juni 1948	41
6. 's-Gravenhage, 13 Maart 1949	44
7. Brussel, 2 Juni 1949	53
8. Luxemburg, 15 October 1949	54
9. Oostende, 31 Juli 1950	74
10. Luxemburg, 21 October 1950	88
11. 's-Gravenhage, 29 December 1950	95
12. Ulvenhout, 24 Mei 1951	98
13. Goes, 14 Juli 1951	98
14. Ulvenhout, 1 September 1951	98
15. Ulvenhout/Brussel, 1/8 December 1951	98
16. Ulvenhout, 14 Februari 1952	99
17. Knocke, 14 October 1952	103
18. Ulvenhout, 20 December 1952	108
19. Brussel, 20 Januari 1953	109
20. Valkenburg/Luik, 21/28 Februari 1953	110
IV. Lijst van Benelux-organen	113
V. Verwijzing naar andere teksten	116

Uitgegeven de negende Juli 1953.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.